

ПОЛИТИКИ

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

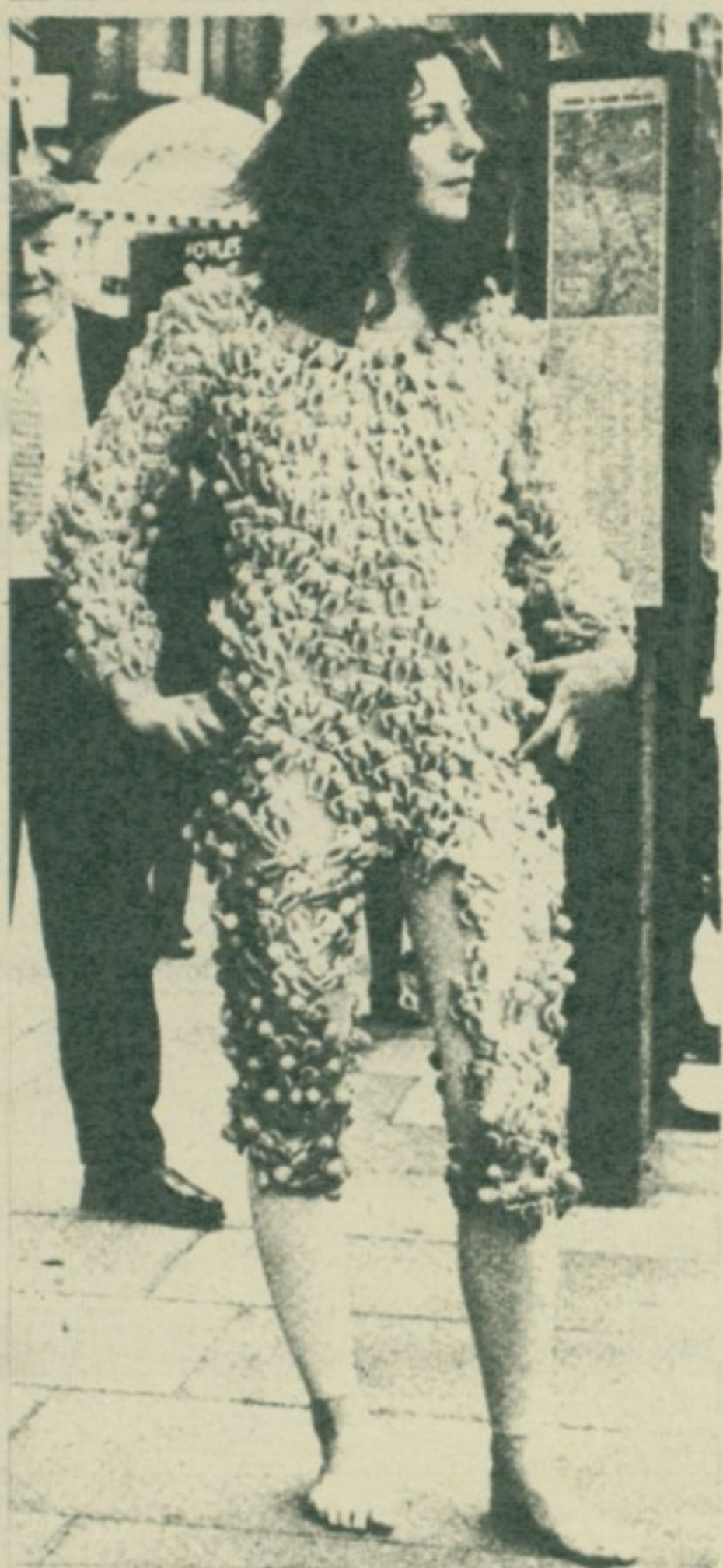
ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
1025
20. VIII 1971

ДЕЛТА 99

ДОГОДИЛО СЕ...

ЛУДА МОДА. — Вили Волтерс из Лондона креирала је себи одећу: припијену блузу и панталоне у боји меса а на њима 50 пришивених чвртица свих могућих боја.

МЕРЕЊЕ МЕСА. — Велике фарме и пољопривредна добра у свету стално се модернизују јер иначе не би издржала конкуренцију на тржишту. Краве се музу помоћу електричних апарата а за отпремање млека до места продаје користе се чак и авиони. На једној модерној фарми у Холандији однедавно је уведен компликован преглед говеда да би се још пре клања утврдило колико на њима има чистог, немасног меса а колико лоја. Ови прегледи не штете стоци.

Ripley

Веровати или не!

ВОЛТЕР ВИЛИЈАМС

(1864 - 1935) .
НОВИНАР И ВАСПИТАЧ,
ПОСТАО ЈЕ РЕКТОР
УНИВЕРЗИТЕТА У ДРЖАВИ
МИСУРИ (САД)
МАДА НИКАД НИЈЕ
СТЕКАО УНИВЕРЗИТЕТСКУ
ДИПЛОМУ. ЊЕГОВО
ФОРМАЛНО ОБРАЗОВАЊЕ
ЗАВРШИЛО СЕ КАД ЈЕ ВИЛИЈАМС
ИМАО 13 ГОДИНА.

БАКАРНЕ НАРУКВИЦЕ

У ОБЛИКУ
СПИРАЛЕ КОЈЕ
СУ СВЕ ДО
НЕДАВНО
СЛУЖИЛЕ У
ЗАПАДНОЈ
АФРИЦИ И КАО
УКРАС И КАО
НОВАЦ,
ВИЕРИЈАЈУ КАО
ЗВУЧНЕ ВИЈУШКЕ
И ПРОИЗВОДЕ
УВЕК ИСТИ
ТОН!

ВИЛКА-МУХОВНИК

(OPHRYS
MUSCIFERA)
ИМА
ЦВЕТОВЕ
КОЈИ
ИЗГЛЕДАЈУ
КАО
МУШИЦЕ
СЛЕТЕЛЕ
НА
СТАБЛИКУ.

СЕДАМ ГОДИНА У ЗАРМУ

ВОЈВОДА ГОДФРИ БРАДАТИ,

СВРГНУТИ ВЛАДАР ПОКРАЈИНЕ ЛОРЕНЕ, КОЈИ ЈЕ
ГОТОВО ДО ТЕМЕЛА СПАЛИО ГРАД ВЕРДЕН, У ЗНАК
КАЖАЊА ЗБОГ ТОГ СВОГ ЧИНА ПОМАРАО ЈЕ ДА СЕ
ПОЧЕО САГРАДИ ВЕРДЕНСКА КАТЕДРАЛА НА ТАЈ
НАЧИН ШТО ЈЕ, УПРЕГНУТ С ЈЕДИНИМ ВОЛОМ У
ИСТИ ЗАРАМ, 7 ГОДИНА ПРЕВЛАЧИО
КАМЕЊЕ!
(1047 - 1054)

ЧУДОВИШТЕ СА ЈЕЗЕРА ТИНГВАЛА

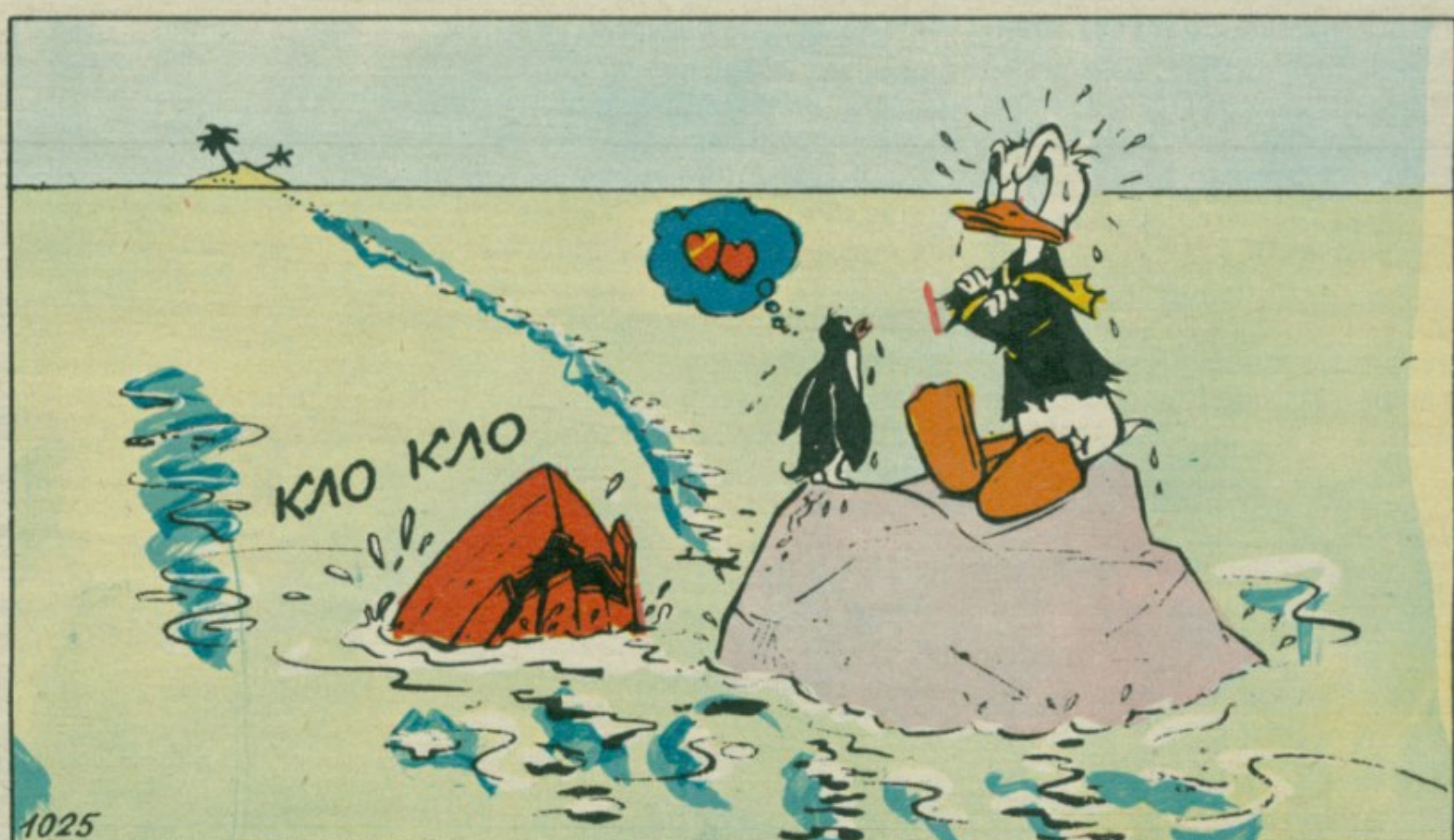
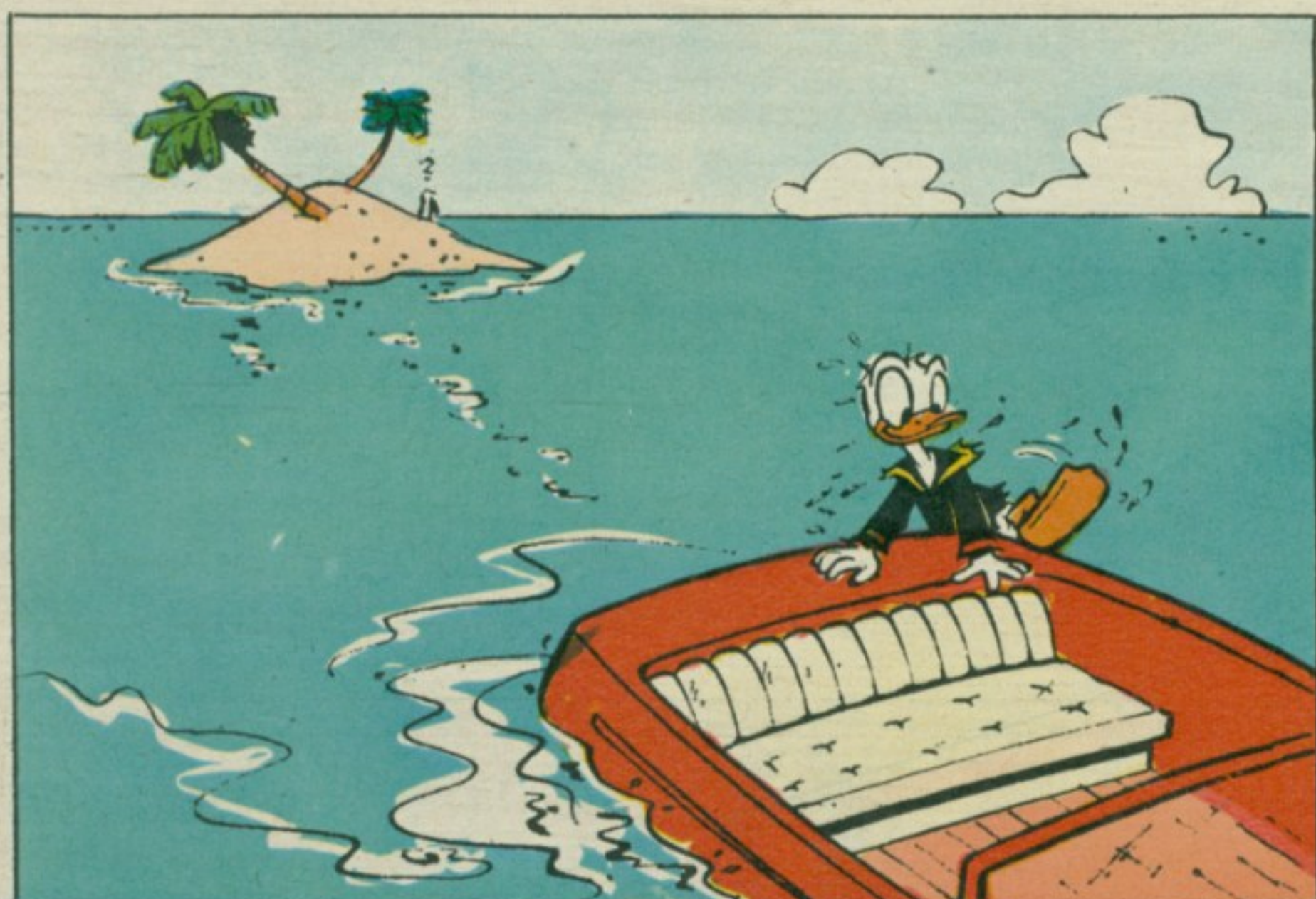
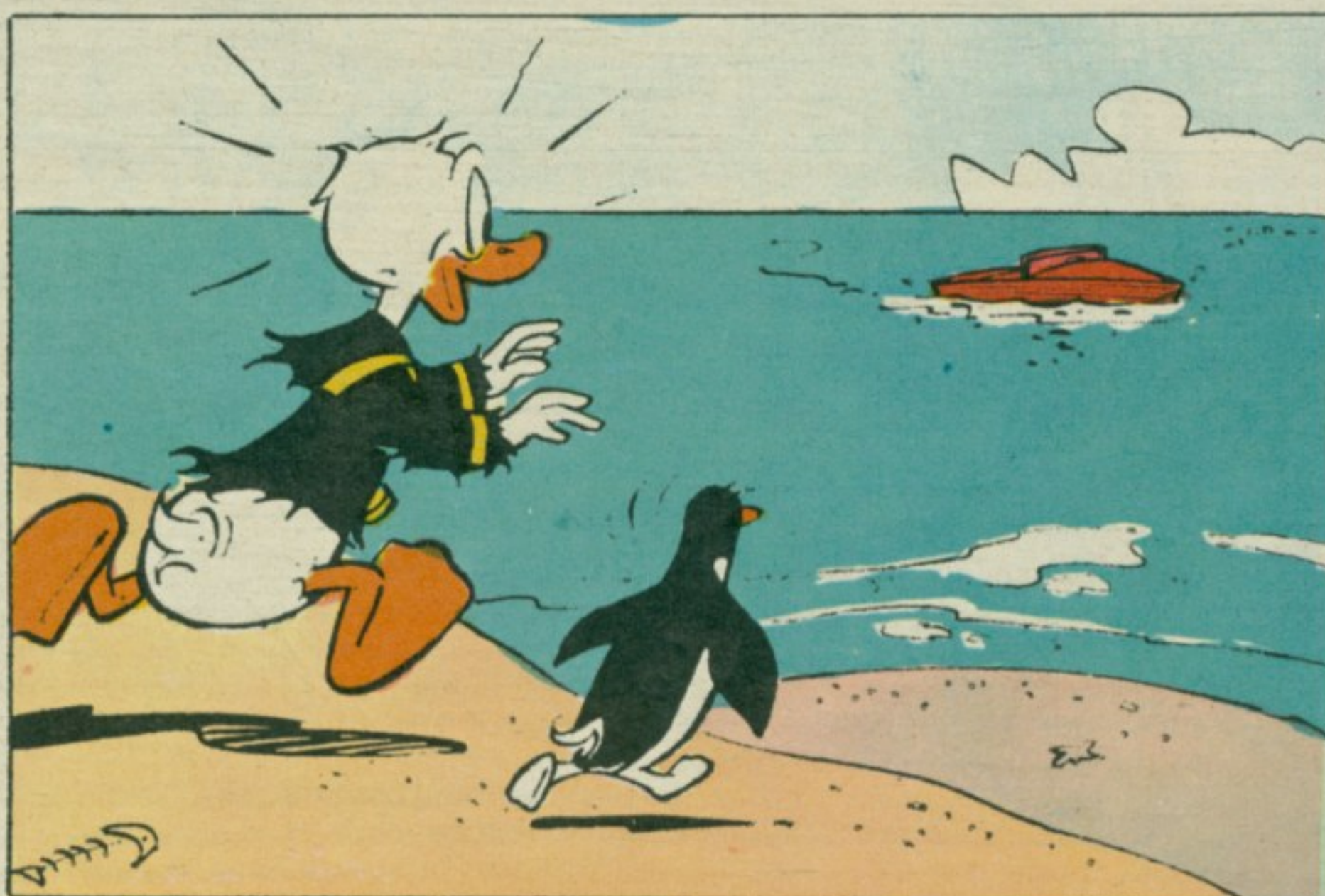
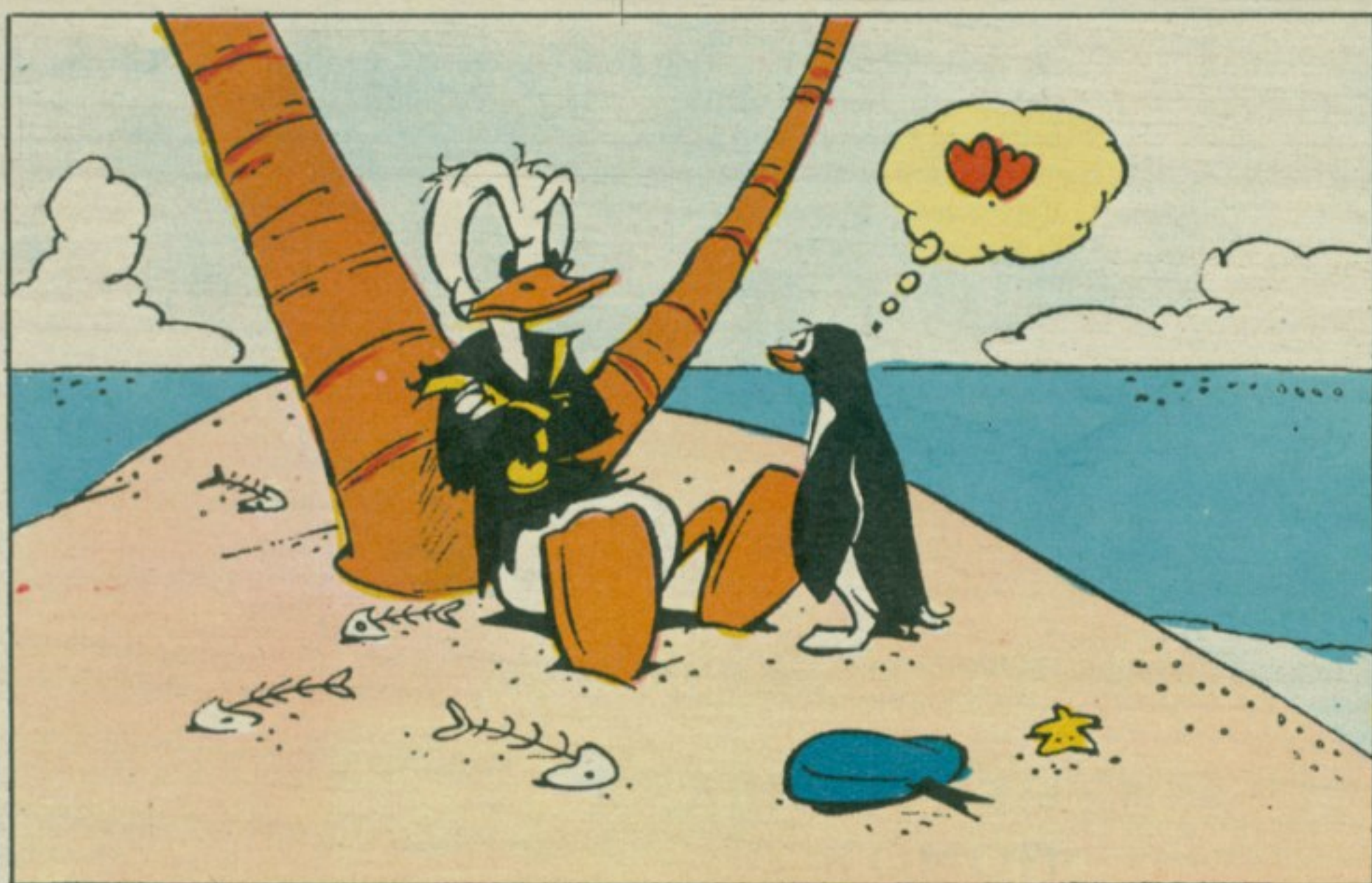
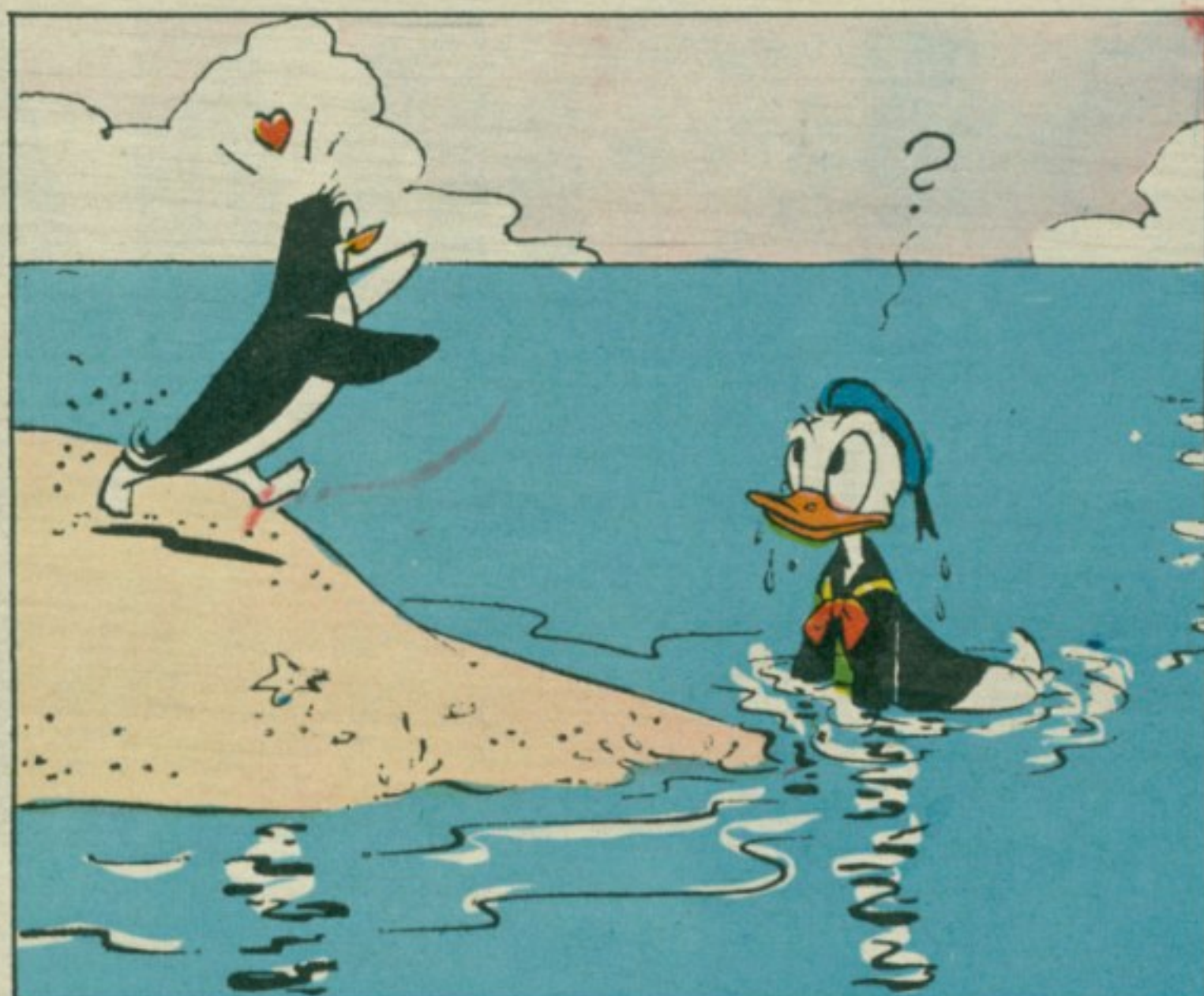
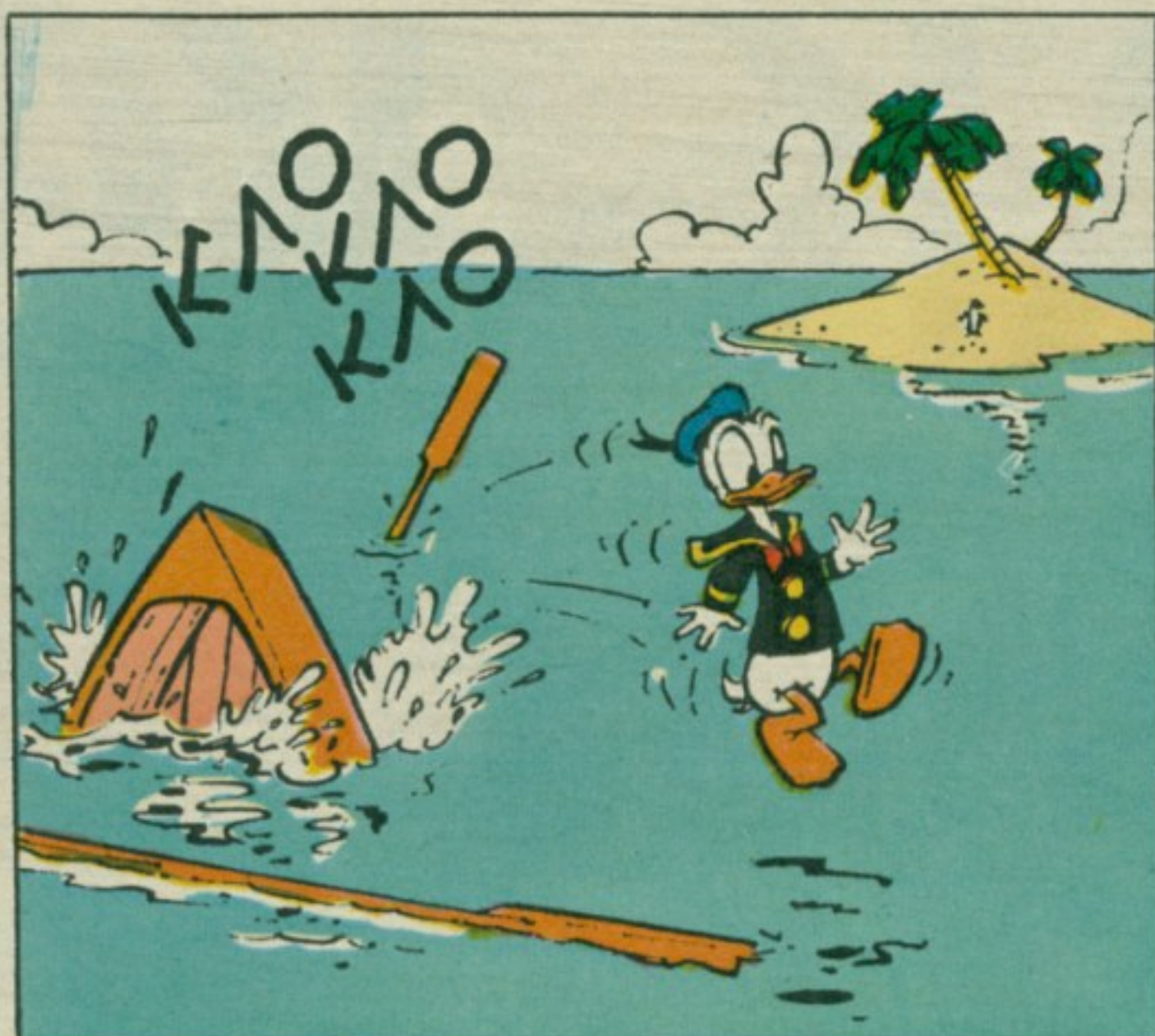
(ИСЛАНД)
ВАЗАРСКО ЈЕ ДЕЛО ПРИРОДЕ
КОЈЕ ЈЕ СТВОРИЛА ЛАВА ИЗ
ОБЛИЖЊЕГ ВУЛКАНА.

РЕКА НЕКАР У БЛИЗИНИ
МУНДЕЛСХАЈМА (НЕМАЧКА)
ПРАВИ ГОТОВО ПОТПУН КРУГ.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

МОМАК КОЈИ

Једног јесењег дана млада Хелена Сандерс, кћерка адвоката Сандерса, купала се на једној пустој калифорнијској плажи. Уживала је у млакој води која јој је допирала преко груди. Изненада јака струја одиже је са дна а таласи стадоше да је заплускују. Хелена је вриснула од страха и грчевито запливала. Вода јој је продирала у уста док је она узалуд покушавала да се приближи обали. Струје су је одвлачиле на пучину. Није могла да зове у помоћ а ко би је чуо кад на плажи није било ни једног купача.

Престрављена и уморна Хелена је у полусвести осећала како јој се приближава крај: није имала више снаге да плива. Пред очима јој је било све мрачније и ускоро је почела да тоне. А онда је одједном осетила страхан ударац. Клизала је кроз воду и савим изгубила свест. Дошла је себи кад је осетила други ударац који је био тако снажан да је из мора одлетела на пешчану обалу. Лежала је ту неколико тренутака не могавши да се помери, чак ни главу да окрене према свом спасиоцу.

Са оближњег узвишења дотрчао је неки човек.

— Гледао сам како се копрцате у води — рекао је Хелени. — Мислио сам да вам нема спаса. Тада је он изненада изронио поред вас и гурао вас пред собом до обале!

— Ко? — упита Хелена грудећи се да на пустој плажи угледа људско биће.

Човек показа руком на море. Тамо је, недалеко од обале, један блистави делфин весело искакао из воде.

— Спасео вас је онај момак што скаче! — рекао је човек.

Стручњаци за психологију животиња доскора нису ни знали за делфина. Марсел Сир уопште га не помиње у свом значајном делу „Интелигенција животиња“, Ахил Урбен не говори о њему у „Психологији дивљих животиња“ а Френк Лејн у својој „Паради природе“ каже само да делфин плива брзином од 50 км на час.

Међутим, познати психолог и неуролог доктор Џон Лили проучава делфине већ више од двадесет година и сматра их за најинтелигентнија створења на Земљи после човека. Приликом неколико обдукција њихових лешева показало се да им је мождана маса већа од људске а жора мозга није мање сложена од наше.

ОПО СА НОВОГ ЗЕЛАНДА

Последње децембарске недеље 1955. године хиљаде људи гурало се на молу и око њега у Опонинију, рибарском градићу на западној обали Новог Зеланда. Многе филмске камере и фотографски апарати били су управљени у море снимајући чудо невиђено. Петнаестак дечака и девојчица копрцало се у мору и играло са великим делфином.

— Опо! Опо! Опо! — врискала су деца дозивајући делфина који се пре годину дана изненада појавио у луци и постао им нераздвојан другар у играма.

Опо је врхом губице дочекивао лопту и враћао је детету које му је добацило. Када му је досадила лопта, почео је да игра са децом „ринге-ринге-раја“. Затим је са дна довукао ливску боцу, балансирао је на носу а он-

да је бацио високо у ваздух и поново је дочекао. На молу се појавила тринаестогодишња Џил Бекер, најбоља пливачица у Опонинију, прва и најбоља другарица делфинова.

— Опо! — викнула је и скочила у воду. Делфин је оставио децу и стреловитом брзином допливао до Џил. Легао је на бок и наслонио главу на њу. Она га је миловала по трбуху и тепала му као псу. Затим је, Опо загњурио и подигао девојчицу на својим леђима. Јашући на делфину Џил се за час нашла на пучини а онда је истом брзином стигла до обале.

Људи на обали одушевлени су плескали а Опо се, у знак захвалности пропињао изнад водене површине у елегантним скоковима високим и до два метра.

Стотине хиљада људи ви-

деле су Опа на филмском платну. Опонинија је постао напредно туристичко место а делфин је и даље свим посетиоцима радо приказивао своје вештине.

Једног дана неопрезни Опо сувише се приближио неком моторном чамцу и елиса му је задала две дубоке ране на глави. После тога становници Опониније су основали удружење за заштиту Опоа и позвали посетиоце да гасе моторе на чамцима док делфин изводи своје игре. За славног делфина заинтересовао се и новозеландски Парламент. Осмог марта 1956. године усвојен је закон о заштити делфина Опоа. Али истог дана њега су нашли мртвог у једној каменитој ували поред обале.

Вест о Оповој смрти ражалостила је све Новозеланђане који су га свечано сачинили и подигли му споменик. Гувернер је телеграмом изјавио саучешће.

НЕОЧЕКИВАНА ПОМОЋ

Веома занимљиво откриће доктора Лилија је таленат делфина за говор. Он верује да делфини имају органе којима могу да подражавају чак и људски говор. Овај научник их сматра правим папагајима међу морским сисарима. Уверен је да звиждање, пиштање, груктање и други гласови које они производе представљају неке знаке споразумевања, неку врсту њиховог говора.

Познато је да су делфини

природни непријатељи ајкула и да својим кљунастим оштрим носевима могу да усмрте ове „морске разбојнике“. Зна се и то да често притичу у помоћ бродоломцима. Тако је једном великојато делфина пет дана штитило од ајкула једну малу јахту коју су, оштећени и без крме, таласи носили по Атлантику.

О овом догађају причали су Американци Фредерик Рамбо и његова жена пошто је морска струја дотерала њихову јахту, дугачку свега пет метара, до обале Виро Бича у Флориди. Њих двоје су из Кејп Канаверала кренули на пецање. После два дана наишла је бура и таласи су им однели крму и висећи мотор. Убрзо потом ајкуле су опколиле њихов чамац.

„Оне су осећале да ће доћи до праве гозбе ако само буду стрпљиве и зато су чекале. Било је страшно и ми нисмо уопште спавали. Савим неочекивано дошла нам је помоћ када је наш пас Бари почео да лаје на ајкуле. На његов лавез крај самог чамца изронило је око 200 делфина. Они су нас данима пратили не дозвољавајући ајкулама да се приближе нашем чамцу. Тако смо прешли око тристо педесет километара и спасли се“.

КАЖЊЕНА АЈКУЛА

Пре неколико година совјетски брод-база „Сунчев зрак“ налазио се близу острва Анабана у тропском

СКАЧЕ

Не зна се зашто су делфини, најинтелигентнији је од свих животиња, ишли човеку кад од њега ништа не траже

делу Атлантика у лову на туне. Јата делфина пратила су брод а у време највеће жеге чланови посаде смели су да се купају у мору једино ако су делфини били

ваздух. Борба је постајала све занимљивија и узбудљивија. И док је изbezумљена ајкула стајала час на репу час на глави, тело јој се све више покривало крва-

делфин спасао живот човеку, каже да је једном дечак Телемах син Одисеја краља Итаке, пао у узбуркано море. Удавио би се да га није спасао делфин и изнео га на

су многе дивне приче о делфинима и њиховој привржености човеку.

КИП ОД МЕСИНГА

Славни грчки певач и велики мајстор у свирању на гитари Арион враћао се из Италије у родни Коринт. Са собом је носио велико благо које је као награду за изванредно певање и свирање добио по градовима Италије. На његову несрећу, морнари брода који је изнајмио знали су да он има много новца уза се па су створили заверу да му одузму новац а њега да баце у море. Кад је Арион дознао за то, рекао им је:

— Узмите сав новац, али ми живот поштедите.

Морнари нису пристали на то. Дали су му две могућности: да се сам убије на броду или да скочи у море.

— Ако већ мора тако да буде — рекао је тада Арион — онда ми бар испуните последњу жељу: дозволите ми да се обучем и окитим што најбоље могу, да отпевам на крми последњу песму а онда ћу се убити.

Пошто су и сами морнари желели да чују најбољег певача ондашњег света, повукли су се с крме на средину брода а Арион је, богато искићен, узео гитару и почео да пева. Његова песма је заносила морнаре, али они ипак нису променили своју одлуку. Кад је завршио песму опроштаја са светом, Арион се бацио у море а брод је отпловио за Коринт.

Легенда каже да су Ариона спасли делфини и изнели га на обалу крај брега Тенара. Чим се мало опоравио, Арион се упутио у Коринт где је испричао шта му се

догодило. Коринћани су то примили с неверицом, али морнари плачкаши, суочени с Арионом и запањени како је остао жив, морали су све да признају.

Херодот, од кога потиче ова прича, каже да је Арион опевао своје спасење а у знак захвалности направио је кип од месинга који представља човека како седи на делфину и поставио га на брегу Тенару. Н. Р.

у близини јер су они растеривали ајкуле.

Једном су морнари били сведоци необичног догађаја када је једна белорепа ајкула, дугачка око два метра, покушала да нападне велико јато делфина који су недалеко од брода спавали на површини воде. Ајкула се пре тога дуго вртела око брода очекујући да с њега баце штогод у воду. Кад је изгубила стрпљење, кренула је према непомичним делфинима очигледно решена да што пре дође до хране.

Морнари пре тога никад нису видели да ајкула на срће на делфине па их је занимало како ће се завршити овај покушај. Узели су догледе и нису испуштали ајкулу из вида. А она је, допливавши отприлике на десет метара од јата делфина, заронила у дубину да би их напала одоздо. Али, делфини као да су имали неку врсту страже која је приметила ајкулу. За тили час цело јато се пробудило и нестало у води. Готово истовремено ајкула се појавила на површини и није више могла да зарони. Делфини су је, као какав живи зид, истискивали из воде и приморавали да непрестано искаче у

вим ранама. Морнари су видели како је ускоро изгледала као обојена црвеном бојом.

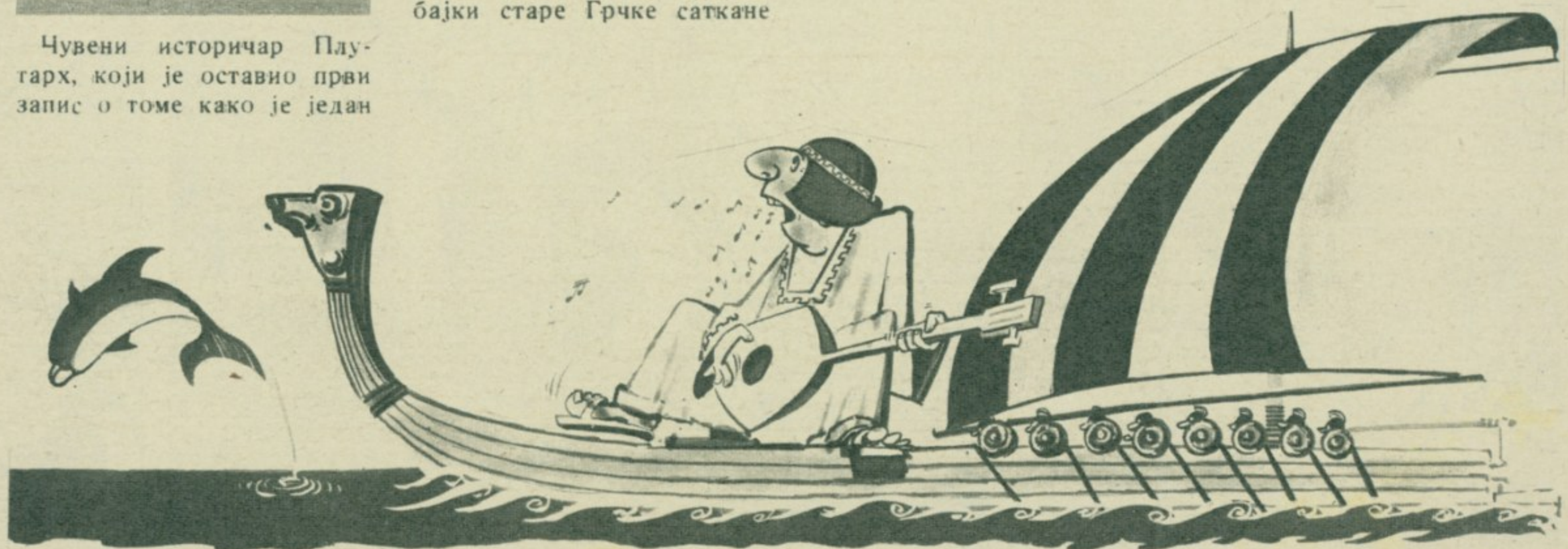
После неколико минута делфини су, оставивши окрвављену жртву, отпливали а кажњена ајкула је још дуго непомично лежала на истом месту. Затим се стресла и као камен нестала у дубини.

ГРЦИ СУ ВОЛЕЛИ ДЕЛФИНЕ

Чувени историчар Плутарх, који је оставио први запис о томе како је један

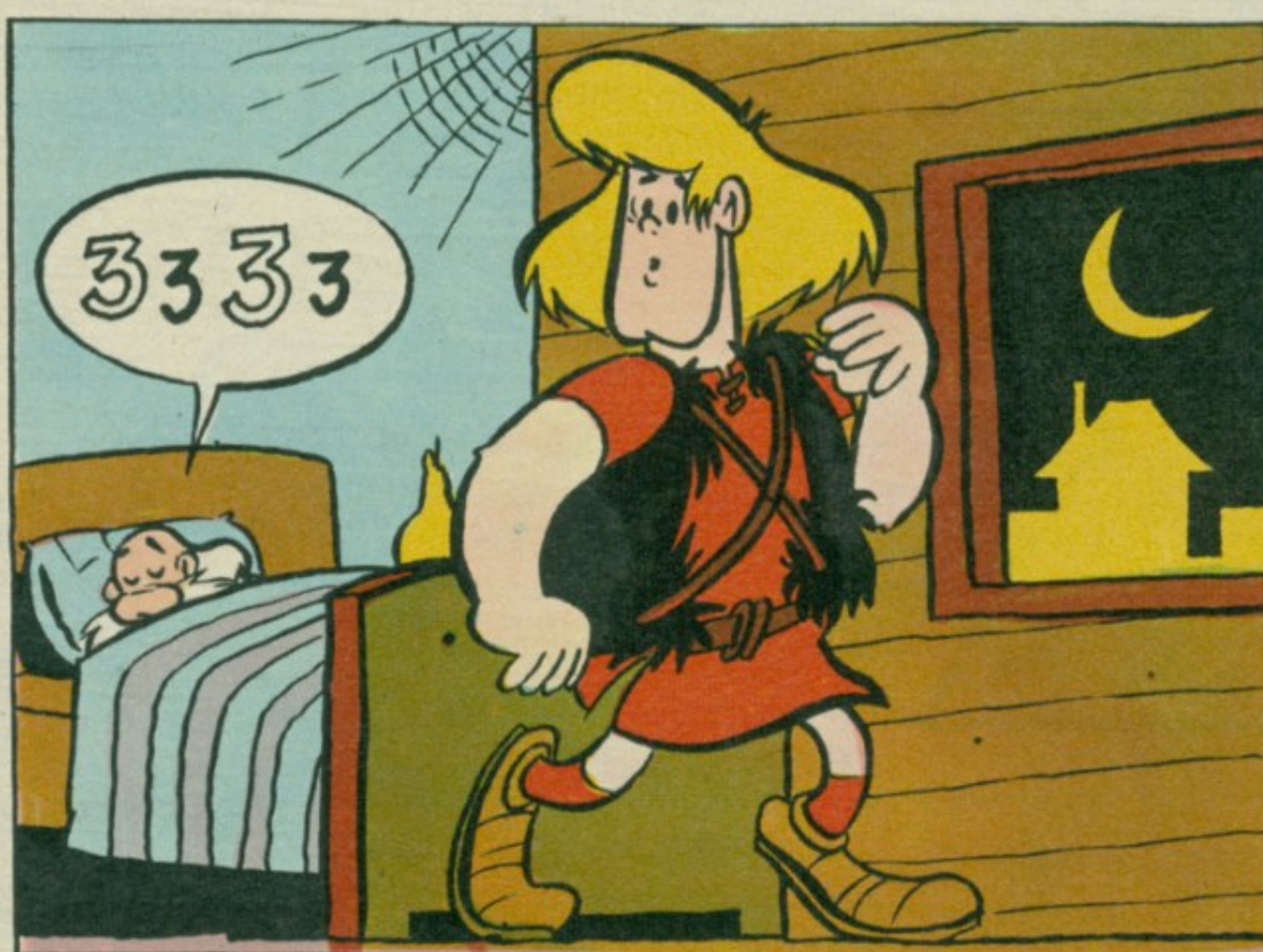
обалу. Од тада је Одисеј на прстену носио угравираниг делфина који је представљао и грб на његовом ратничком штиту.

Стари Грци су волели делфине. Иако делфини живе од риба од којих су живели и многи Грци, они их у античко доба нису сматрали штеточинама. Напротив, радознале и раздрагане морске сисаре сматрали су животињама које доносе срећу па су их приказивали на новцу, сликали на вазама, уплитали у мозаике. У чудесној радионици легенди и бајки старе Грчке саткане

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ПУТ У СИРМИЈУМ

Године 1924. један млади пословни човек смислио је преступ, који се слободно може назвати криминалом столећа. Као и многи други амбициозни људи пре њега, Алвес Реис је закључио да је недостатак новца крив за његов пословни неуспех. И сада, намеравао је да на сигуран начин дође до онолико готовог новца колико му буде потребно.

Идеја је била ту! План је био тако смео и необичан да ће, можда, успети. Не, то није било ништа тако грубо као фалсификовање новца. То није долазило у обзир. Ма како били вешти на крају би полиција ипак откривала фалсификаторе. Не, морао је то бити прави новац.

Фалсификовани налог

Реис је схватио да постоји само један начин — новац мора наручити исто као што то чини Португалска банка. Да га наручи из штампарије. Зато је измислио причу о томе како је стекао наклоност неких директора Португалске банке и како су се они сложили да му, за варај који је дао Анголи у вредности од милион фунти, исплате исти износ у новим новчаницама Португалске банке.

Налог за штампање новчаница фалсификовао је сам Реис, укључујући и потпис гувернера банке. Један од његових сарадника, холандски пословни човек, Карел Маранг, однео је дажан налог Португалске банке једној холандској фирми која је штампала новац. Међутим, из техничких разлога, фирма није могла да прихвати наруџбину и предложила је Марангу да се обрати лондонској фирми „Ватерло“. У Лондону је Маринг био веома лепо дочекан.

Ни он ни Реис нису знали да је „Ватерло“ већ примио једну наруџбину од Португалске банке и да су овај други налог људи из фирме схватили као доказ да су штампање португалских новчаница успели да преотму ривалској америчкој фирми.

У фирми „Ватерло“ су прогутали причу да цео посао треба да држе у тајности и да писма никако не смеју да шаљу директно Португалској банци. Сва преписка ићи ће преко Маранга. Он ће лично доћи и по новчанице.

Прве пошиљке новца

Када је ова фирма упитала Маранга које потписе треба ставити на новчанице, Реис је једноставно прекопирао потписе са једне постојеће новчанце и увећао их уз помоћ пантогра-

НАЈВЕЋА ПРЕВАРА

БИО МУ ЈЕ ПОТРЕБАН
НОВАЦ АЛИ НИЈЕ ХТЕО
ДА ГА ФАЛСИФИКУЈЕ

ница од 500 ескудоса, пошто је трошкове штампања платио новцем сопствене фирме.

Реис оснива банку

фа, инструмента који се употребљава за копирање а уједно и увећавање.

„Ватерло“ је затим скренуо пажњу Марангу да ће, ако узму клишеа која су већ употребљивали за израду претходне наруџбине, доћи до дупликата серијских бројева на новчаницама. Реис је фалсификовао још једно писмо у име Португалске банке и обавестио их да не брину због тога јер ће и онако на свим новчаницама из друге поруџбине након бити наштампана реч „Ангола“.

У ствари, Реис се није бринуо због ових дупликата јер је знао да Португалска банка нема одељење за проверавање серијских бројева.

Ускоро је Маранг примио и донео у Лисабон првих 500 свеже штампаних новча-

Није прошло дуго а Реис је манипулисао стотинама и хиљадама ескудоса. Нешто новца уложио је у послове у Анголи. Али, било је и бољих начина да се ослободи нових новчаница од 500 ескудоса. Реис је упослио једну банду да му на црној берзи купује стране новчанице, уз награду од 2 одсто. Тако је скупио 23.000 фунте у разном страном новцу. Поред тога, Реис и неки његови пријатељи уложили су веће суме новца у банке у Лисабону и Опорту, да би неколико дана касније скидали новац са својих штедних књижица. Ретко им се догађало да приликом подизања новца добију неку од нових новчаница које су уложили.

Са свим тим новцем Реис је успео чак да отвори сопствену банку коју је назвао

„Ангола и Метропол“. Иа ипак, још није био задовољан. Преко своје банке желео је да купи довољан број акција Португалске банке како би стекао право контроле над њом. А онда би цела земља била његова.

Али, одједном, кад је већ био на врхунцу, ствари су почеле да теку лоше по Реиса. Неко је приметио да у оптицају има сувише новца и многи радознали погледи зауставили су се на Реису и његовој банци. Најзад, благајник у једној мењачници новца сматрао је да је нашао одговор: очигледно, новац банке „Ангола и Метропол“ био је фалсификован. Поднео је извештај властима које су морале да спроведу истрагу.

Пребавио чак и судију

Истрага није могла да установи никакав фалсификат и већ је изгледало да ће Реис још доживети да му се извине, када је неко приметио да у новим паке-

тима од 500 ескудоса бројеви не иду један за другим као што би то био случај код оригиналног пакета нових новчаница.

Међутим, Реис је намерно испретуром редослед, дајући се да ће се тако теже открити дупликати бројева. То је већ био први поузданији траг да су сумње у пословање банке сасвим основане. Португалске власти су ступиле у контакт с фирмом „Ватерло“ да испитају како је дошло до штампања овог новца.

Реис је још био пун самопоуздања. Имао је дар да друге увери у оно што жели, па је и истражној судији убедио да је жртва завере. Уместо њега, гувернер и вицегувернер Португалске банке нашли су се у затвору.

Цела земља је била узнемирена. Редови су се отежали по неколико километара пред сваком банком; људи су доносили новчанице од 500 ескудоса које је Португалска банка обећала да ће заменити за друге новчанице. Избили су први нереди.

Најзад је Реисова прева-ра утврђена. Реис је морао да одговара пред специјалним судом, који је наименовао Парламент, толико је био необичан био његов преступ. Никома ни пре ни после њега није суђено на овај начин. Осуђен је на двадесет година затвора, од којих је прве две морао да проведе у самици.

Када је 1945. пуштен из затвора помагао је извесно време синовима у њиховом скромном извозном предузећу, а када је умро од срчаног удара, сахрањен је у бедном, необележеном гробу.

Човек који је поседовао банку и преплавио земљу новцем, умро је без преб-јеног гроша у цепу.

ЖИВОТ У ПОЉУ

ВРАБАЦ

ЛЕПТИР

ПОЛСКО МИШ

БОГОМОЈКА

ПОПАН

ПОПАН

ГУСЕНИЦА

ИСТИНИТА ПРИЧА СА ДИВЉЕГ ЗАПАДА

ВУЦИ ПОЈЕЛИ ПРУГУ

ДИВЉЕ ЗВЕРИ СУ САТЕРАЛЕ СТАНОВНИКЕ ГРАДИЋА ВАЛА ВАЛА У КУЋЕ, А ЗАТИМ ПОЧЕЛЕ НЕОБИЧНУ ГОЗБУ

Када је доктор Дорси Бејкер рекао да жели железничку пругу, велика група људи који су га познавали тврдо је поверовала да ће остварити своју жељу. Доктор Бејкер је био један од најбогатијих и најутицајнијих становника малог града са чудним именом Вала Вала, у држави Вашингтон. А оно што би доктор Бејкер зажелио обично би и добијао.

Године 1870. доктору Бејкеру је пало на ум да сагради железничку пругу којом би богати приноси од жетве пшенице из Вала Вала могли да се превезу до места утовара у брод.

Али, то није био једини разлог: доктор Бејкер је хтео да се железничком пругом Вала Вала истакне међу другим насељима у том крају, да добије угледно место на мапи.

КАД НЕМА ГВОЖЂА

Доктор Бејкер се постао да своју замисао и оствари.

Пруга је требало да буде положена од Вала Вала, кроз долину једне реке, па до малог града Валула удаљеног 50 километара. Није

то био неки брдовит предео, па није ни било тешко направити насип. Међутим, кад је требало набавити шине, клинове и други материјал неопходан за пругу, доктор Бејкер и његови суграђани суочили су се с тешкоћама.

У овом забаченом делу запада није било гвожђа у великим количинама. А да су доктор и његови сарадници чак и могли да набаве гвоздене шине и клинове, ово мало насеље на граници цивилизације и дивљине тешко да би могло сакупити довољно новца да их плати и превезе 1.500 километара — колико је Вала Вала био удаљен од најближег трговачког центра.

Градитељи пруге почели су се довијати како су знали и умели. За шине су узели материјал који су имали при руци — дрво. На оближњим планинама су секли борове и једе и тесали их у шине и спојнице.

Уместо клиновима шине су причвршћивали за прагове тракама од сирове коже говеда и бивола, које нису биле ушпављене. Кад би се осушиле, траке су постајале чврсте као челичне жице.

Сирова кожа је била материјал који су амерички

граничари употребљавали за све. У пионирским насељима коришћена је на хиљаде начина: држала је панталоне мушкарцима, кровне греде над главама, говеда ухваћена ласом. Ако би се влажна кожа навукла на костур седла, скупила би се и осушила у том облику и служила годинама као неподрериво седло.

Тако су, да би завршили своју железничку пругу, доктор Бејкер и становници Вала Вала читаву конструкцију учврстили овим необичним материјалом.

И за дивно чудо, пруга је прорадила. Доктор Бејкер је купио локомотиву и довољно вагона у које је натоварио пшеницу. Пуне две године железничка пруга од дрвета и сирове коже одлично је функционисала.

Вала Вала је постао јединствен град на Дивљем западу — једини који је имао сопствену железницу. Кад би време било влажно, везе од сирове коже би се мало опустиле. Понекад би се пруга мало искривила па је трупцање било једва подношљиво али, најзад, она није ни била саграђена за уживање.

Трескајући и звечећи, шкрипећи и лупајући ком-

позиција је носила свој товар у пролећним, летњим и јесењим месецима. Зимом, када је сва жетва била већ покупљена и када је снег покривао поља, железница се одмарала. Вагони и локомотива су склањани и поново извлачени и постављани на шине тек у пролеће.

Доктор Бејкер и његови суграђани били су задовољни својом пругом јер су њихово жито и други производи брже стизали на тржиште. А како је, разуме се, локомотива хуктала у оба правца сада је било једноставније и јефтиније допремати у Вала Вала пошту, текстил и другу робу.

ДУГА И СТРАШНА ЗИМА

Било је тако све до зиме 1773. године.

Зима је рано почела и у

јануару је цео крај већ био под ледом. Снежне олује су шибуле преко поља. Температура се спустила на близу 30 степена испод нуле. Залиха је било све мање а храна за стоку брзо је нестала.

Хладна зима је трајала и трајала. Док су породице седеле окупљене крај пећи, говеда, овце и коњи су се смрзавали и цркавали од студени. Дивље звери, које је зима потерала са планине, почеле су да завијају око града тражећи храну. Привлачили су их лешеве угинуле стоке коју није имао ко да закопава у смрзнуту земљу.

У току те ужасне зиме чопори вукова побеснелих од глади открили су железничку пругу доктора Бејкера. Изгладнеле животиње почеле су да гризу траке од сирове коже, једну по једну. Дуж читавог насипа од Вала Вала до града Валула вуци су изгризли железничку пругу.

У пролеће од некадашњег поноса Вала Вала остала је само гомила дрвета која се протезала педесет километара.

Упорни становници Вала Вала поново су саградили пругу, опет од дрвета. Али овог пута причврстили су је за прагове клиновима од гвожђа, док су шине обложиле челичним тракама тако да је њихов воз могао лакше да се креће по дрвеној прузи.

М. Ј.

ВЕЛИКИ СТРАХ

Вучица са Шаре

Хонорар: 100 н. д.

Ово се догодило 1967. године кад сам живио у селу Речице на Шар-планини. Био је школски распуст и ја сам, као и остали моји другови, морао да чувам стоку на Шару. Пошто смо се удаљавали и по више километара од кућа, на планини смо и коначили. То није било баш лако јер је међу нама било доста дјеце, као што сам и ја био.

Сакупили смо стоку једног дана, око три стотине оваца и педесетак крава, и пошли. Вријеме нам није било баш наклоњено али нисмо имали куд. Са нама је ишла и једна жена која нам је спремала храну и од прикупљеног млијека правила сир и друге млечне производе за продају. Ноћу су у наш „логор“ навраћала два човјека а дану су одлазили у шуму да сијеку дрва за грађу.

Имао сам петнаест година кад су ме једног јутра пробудиле сирене за узбуну и гласови из нашег дворишта у Урошевцу где смо тада живели. Убрзо сам сазнао да се запалио дрвени комбинат. Истрчао сам непримећен из куће и пожурио према месту пожара.

Кад сам стигао пред комбинат, он је сав био ужарен са огромним стубовима плавичастог дима и пламеном који се све више ширио.

Једне ноћи моји другови су отишли на спавање а ја сам остао поред огњишта и слушао шта старији причају. Око нас је била густа шума обавијена маглом. Из ненада је продоран лавез пропарао ноћну тишину. Стадо се узнемирило а ми смо скочили послушјући сваки шум. Нико није смио да се помјери из колибе и оде до торова који су били у потпуном мраку. Не предосјећајући какав ће ме страх касније спопасти, истрчао сам у таму и приближио се тору са овцама гдје се чуло страшно крклање. Усудио сам се, ни сам не знам како, да приђем ближе и угледао сам страхан приказ: три велика шарпланинца борила су се са огромном вучицом а око њих су се комјешале избезумљене овце.

БЕЖЕЋИ, СТРАШНА ЖИВОТИЊА ЈЕ УДАРИЛА ПРАВО НА МЕНЕ

Одједном се страшна животиња окренула од паса и почела да бјежи ударајући при том право на мене. Нашао сам се на земљи између вучице и паса који јој нису допустили да тек тако оде. Остали су са страхом гледали шта се догађа

али нико није смио да ми приђе. Кад су се вучица и пси мало удаљили од мене, људи су ме извукли и унијели у брвнару гдје сам скоро цијелу ноћ провео без свијести. И кад сам дошао себи, осјећао сам велики страх. И још дуго пос-

лије тога кад сам се вратио са планине. Ноћу сам вриштао у сну и моји родитељи су више пута морали да потраже лекарску помоћ.

Данас се плашим и кад помислим на вука.

САФЕТ АКИКИ, ученик
Лукавац, Сластићарна
„Вардар“

Пожар

Хонорар: 70 н. д.

Приспели грађани успели су да изнесу материјал из неких просторија које је пламен сад већ увелико ухватио.

Стајао сам непомићно неколико тренутака гледајући стравичан приказ. А онда, ништа не размишљајући, по-

трчах унутра међу људе који су се са кофама, противпожарним апаратима и шмрковима повлачили према излазу. Угледао сам један противпожарни апарат који је, вероватно, случајно био слободан. Брзо сам га дограбио, активирао га онако како сам видео да то други раде и уперо у дим и запаљено дрво које је пуцкетало.

Одједном опромна запаље на греда паде десно од мене а за њом велико парче плафона. Осетио сам језив страх јер сам остао сам, одсечен од људи, сам у ватреној стихији. Ништа нисам видео. Одасвуд ватра и дим. Почео сам да се гушим. Почео сам да вичем не знајући куда да се окренем и да нађем излаз напоље. А онда ме нека снажна рука ухвати за подлактицу и повуче назад, према прозору кроз који сам и ушао.

Одахнуо сам кад сам се нашао напољу а у свом спаноу препознао сам командира милиције Дабетића који је ушао да ме потражи ризикујући свој живот у згради већ сасвим захваћеној пламеном. Захвалио сам му тек много касније јер сам тада још сав дрхтао од претрпљеног страха.

ДУШАН ВЕРИГИЋ
Скопље, Ул. „140“ бр. 76/1

ПОБЕГЛА САМ ОД КАМЕЊА КОЈЕ ЈЕ ПРШТАЛО

Мина

Хонорар: 50 н. д.

Ово што ћу испричати догодило се 1963. године у Титограду, мом родном граду. Имала сам тада свега шест година и ишла сам у забавиште.

Једног прољетног дана ва спитачица нас је, моје другове и мене, водила на излет ван града. Задрокати смо се на неком брежуљку и лијепо се забављали. А онда сам се ја спустила у оближњу увалу да у једној

боци донесем воде са извора. Уз пут сам се задржала поред мјеста на коме су радници постављали мине да би рашчистили простор за грађење нових зграда. С интересовањем сам посматрала како то они чине а онда сам се сјетила да морам пожуриати.

Брзо сам насула воде у бочу и пошла назад. Нисам више мислила ни на раднике ни на мине. Одједном је

ОСТАО САМ СА ЈЕЗИВИМ СТРАХОМ САМ У ВАТРЕНОЈ СТИХИЈИ

Носио сам смрт у хлебу

Хонорар: 30 н. д.

Топличани су 1917. године дигли устанак против Бугара који су починили велика зверства у њиховом крају. Али устанак је убрзо угушен и Бугари су за одмазду стрељали велики број Топличана. У то време ја сам једног дана чувао овце крај Топлице. Око три сата по подне из жбуња су ми изненада пришла двојица комита и, онако уплашеног, замолили ме да однесем поруку кафецији Пери у оближње село. Написана порука налазила се у хлебу који су ми предали. Кафецијин одговор требало је добро да запамтим и да им га саопштим.

— Ако те случајно пресретне бугарска патрола и упита куда ћеш, кажи да си

изгубио овце па их тражиш. Иди кроз кукурузе и повремено вичи: „На, Бела! На, Бела!“ — рекли су ми комите на крају и остали да чувају овце мог газде.

Ја сам их замолио да припазе добро на овце и потрчао кроз кукурузе. Ускоро изненада испадосе преда ме три бугарска војника с пушкама у рукама. Страшно се уплаших и једва остадох на ногама.

— Стој, мамата ти...! Како трсиш тука? (Шта тражиш овде?)

Ја сам почео да плачем и једва сам успео да кажем како сам изгубио овце и не смем да се вратим кући.

Један од њих приђе ми, завуче руку у торбу и извади онај хлеб. Погледа га до

бро и одтоми повећи комад. Ја претрнух, ноге су ме једва држале а око мене као да се све окрену. Кад би и други војник откинуо парче хлеба, готово би било и са поруком и са мном. Али, онај војник ми врати преостали хлеб и рече:

— Ајд, врви си! Трси овци! (Иди, тражи овце.)

Потрчао сам онако босоног као да сам крила добио. Пре него што сам ушао у село, окренуо сам се да видим куда су отишли бугарски војници како бих се могао вратити другим путем. Затим сам нашао чика Перу и поступио онако како ми је речено. Вратио сам се са поруком МОЖЕ...

ЈОРКО БЕЧЕЈСКИ
Медвеђе код Трстеника

БОЈАО САМ СЕ ДА ЈЕ ГОТОВО И СА ПОРУКОМ И СА МНОМ

Дух Краљевића Марка

Хонорар: 50 н. д.

ПОНОВО САМ СЕ ОКРЕНУЛА И УМЕСТО БЕЛЕ АВЕТИ УГЛЕДАЛА МОЈУ БЕЛКУ

Пре неколико година била сам на летовању код бабе и деде у селу Брезови. Често сам одлазила на поточић и пела се на једну стрму стену где сам се сунчала. Чудила сам се зашто моји вршњаци из села нерадо ту долазе све док нисам чула причу о тој стени. Испричао ми ју је мој деда Вуле.

Легенда каже да је стену ту донео Марко Краљевић и у њој оставио траг своје стопе (у стени се заиста налази права човечја стопа). После Маркове смрти његов дух се преселио у стену и

по њој лупа, а ноћу понекад излази напоље.

Од тада сам и ја почела са страхом да обилазим ту стену.

Али, случај је хтео да сам једног дана изгубила јагње које је побегло баш у правцу стене. Мрак се хватао а ја сам морала да тражим своју Белку. Ишла сам ка стени, а ноге су ми клецале. Јецајући тихо сам звала јагње.

Одједном се зачу котрљање камења које је падало у воду. Сва претрнувши погледах ка врху стене и видех неку белу авет која је

ишла тамо-амо. Дух Краљевића Марка? Најпре се сва укочих, а онда као да ми неко викну: „Бежи!“ У паничном страху потрчах, али се саплетох о камен и падох. Млаз топле крви сливао ми се низ ноге. Устајући бацих поглед на стену и — видех Белку која ми се приближавала! Тек тада ми би јасно да је она била на стени и одронила камење од кога сам се уплашила.

Ипак, и сада када одем у село избегавам то место.

МИЛКА БОЈАНОВИЋ, ученица, Здравка Петаконића 14, Сеојно код Титовог Ужича

Страх од грома

Хонорар: 50 н. д.

Пре неколико година био сам код баке у једном селу код Ваљева. Било је лето и бака ме једног дана послала да однесем ручак људима који су сакупљали сено на оближњој ливади.

Узео сам велику корпу у којој је био ручак и пожурио јер су се на небу већ гомилали облаци. Могло се десити да удари киша а то не би било добро за већ осушену траву коју је требао сакупити и саденути у стогове. Желео сам да што пре стигнем па да и сам помогнем.

Кад сам дошао до обрнка ливаде иза које се даље протезала шума, небо је било већ сасвим мрачно.

— Ехеј, ето и мене! — довикнуо сам људима који су са дрвеним вилама у рукама трчали тамо-амо и сакупљали траву у мање пластове да би је колико-толико заштитили од кише.

Изгледало је да ме нико није приметио и ја сам се

већ бојао да стојим ту сам. Држао сам у рукама корпу са бакиним ручком и мислио шта да радим. Одједном се на небу појавио страшан муњевит блесак. Трену так касније ужасно је затутњало, као да се све около руши. Укочио сам се од страха и једва задржао врисак.

— Гром, то је гром! — стреловитом брзином прошло ми је кроз главу.

Осећао сам страх, неопisiv страх. Бацио сам корпу из руке. Она се откотрљала са посућем и храном а ја сам за тили час био под приколицом трактора који се налазио у близини. Шћућурио сам се и затворених очију чекао шта ће даље да буде.

Пренули су ме људи који су такође дотрчали под приколицу и ругали се што сам се толико уплашио. А они, који су били више глупи, поштено су ме изгрдили.

ДРАГОЉУБ РАДИЋ
Београд, Владетина 8

АКО СТЕ СЕ МНОГО УПЛАШИЛИ!

Опишите са овим подацима (време, место, имена лица итд), свој истински страшни доживљај и пошаљите „Политичком забавнику“, Београд Македонска 29. Потпишите се и уз тачну адресу ставите занимање. Објављени радови биће плаћени.

у мојој близини нешто страшно грунуло а около је почело да пршти камење. Притрчала сам до најближег стабла и припила се уз њега. Све се то догодило муњевитом брзином. Васпитачица није могла чути мој врисак јер се он изгубио у тутњави коју је проузроковала активирана мина, али је пошла да ме тражи пошто сам се дуго задржала.

Притрчала сам јој кад сам је угледала и тек тада, када више није било разлога за страх, почела да плачем.

ЉЕРКА РИЧКО, ученица ОШ Загреб, Ул. Средњаци 818/1, улаз 6

БАЦИО САМ КОРПУ И ПОТРЧАО СТРЕЛОВИТОМ БРЗИНОМ

Злато „Ел Терибла“

Пошто је прозозо испричао о својим мукама...

ТРЕБА ПОВРАТИТИ БЛАГО, ДРАГИ КОЛЕГА, АЛИ БЕЗ ИЗЈЕДНОГ ТОПОВСКОГ ХИЦА! ПОТАПАЊЕ „ЕЛ ТЕРИБЛА“ БИЛА БИ КАТАСТРОФА!

КОЛЕГА ПРОЗОЗО, МОЈ „ЕЛ ТИПРЕ“ ЈЕ БРЖИ ОД ВАШЕГ „ЕЛ ТЕРИБЛА“! МОЈА МОРНАРИЧКА ПЕШАДИЈА ЗАУЗЕЛА „ЕЛ ТЕРИБЛЕ“!

ПРЕПЕЛИЦА

Ове животиње изрежите и залепите изнад њихових имена на странама 8 и 9.

КРТИЦА

ВРАБАЦ

ПОЉСКИ МИШ

ГУШТЕР

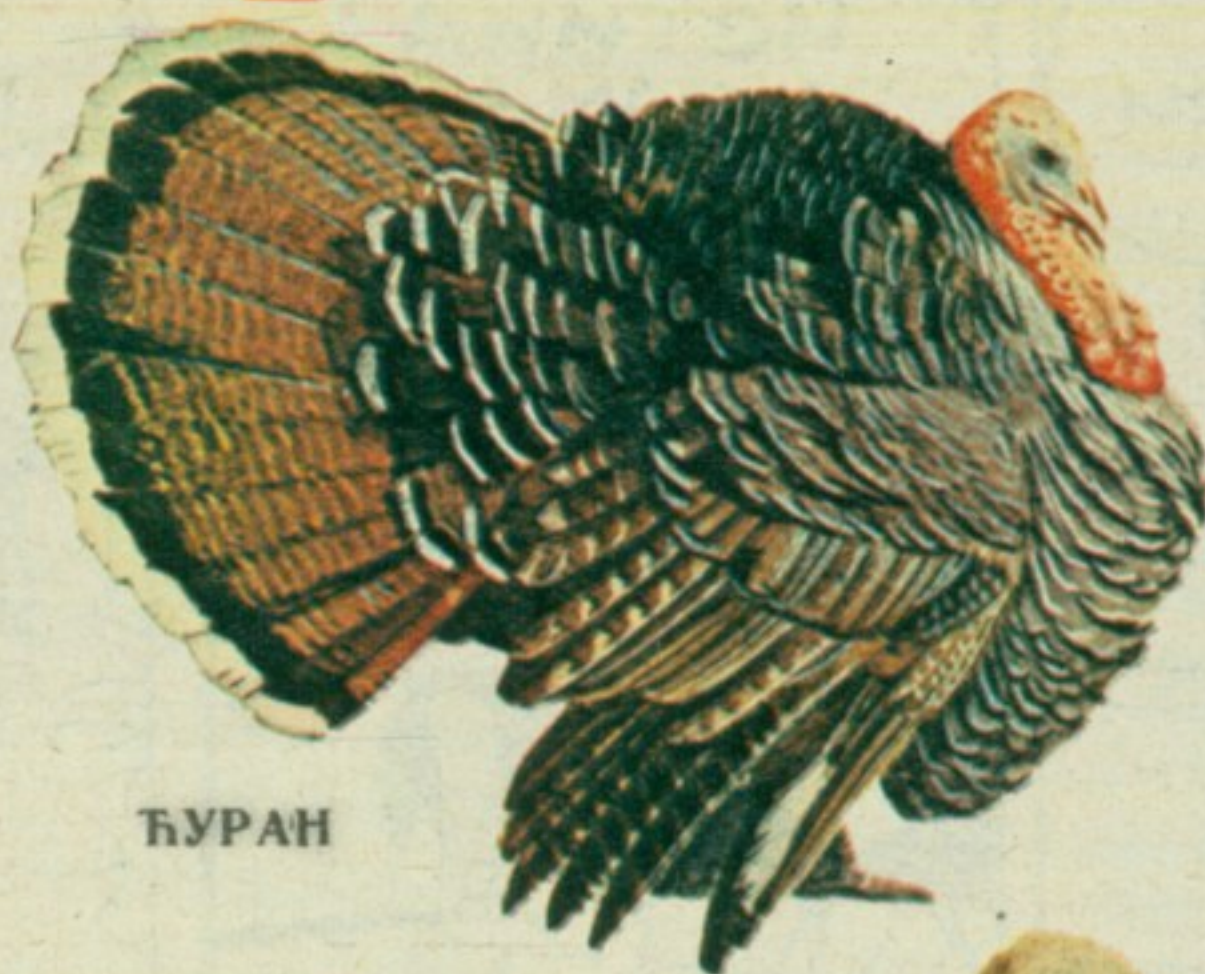

ШЕВА

ИЗРЕЖИ И ЗАЛЕПИ!

ГУСКА

БУРАН

МАГАРАЦ

КОЊ

ЖДРЕБЕ

Сачувајте ову половину стране! У идућем броју, на странама 8 и 9, налепите ове животиње.

ОВЦА

ПЛОВКА

МУДРАЦ ЈЕ РЕКАО :

МОРАТЕ ОТИЋИ
НА ЗЕМЉУ ЈЕР ЈЕ
НА ТОЈ ПЛАНЕТИ
ПОЧЕЛА ЕРА СУПЕРЦИВИ-
ЛИЗАЦИЈЕ И ЗАТО ЈЕ
ТРЕБА ДРЖАТИ ПОД ПРИСМО-
ТРОМ. КОНФЕДЕРАЦИЈА
ПЛАНЕТА ИЗ ТРИ ГАЛАКСИЈЕ
ИЗАБРАЛА ЈЕ ТЕБЕ ЗА
ОВУ МИСИЈУ!
МОРАШ СЕ
ПОСТАРАТИ ДА ВЛАСТ
НА ЗЕМЉИ НЕ ПОПАДНЕ У
РУКЕ НЕОДГОВОРНИХ,
ВЛАСТИ ЖЕЉНИХ
ОСОБА КОЈЕ
БИ ЈЕДНОГ ДАНА
МОГЛЕ ДА УГРОЗЕ
МИР У
КОСМОСУ!

НИКО
НЕ СМЕ
ДА ОТКРИЈЕ
КО СИ СВЕ ДОК
ЗЕМЉА НЕ БУДЕ
СПРЕМНА
ДА СТУПИ У
КОНФЕДЕРАЦИЈУ!
ЗАТО
ЈЕ ТВОЈА
МИСИЈА
ОД
ИЗУЗЕТ-
НЕ
ВАЖ-
НОСТИ!

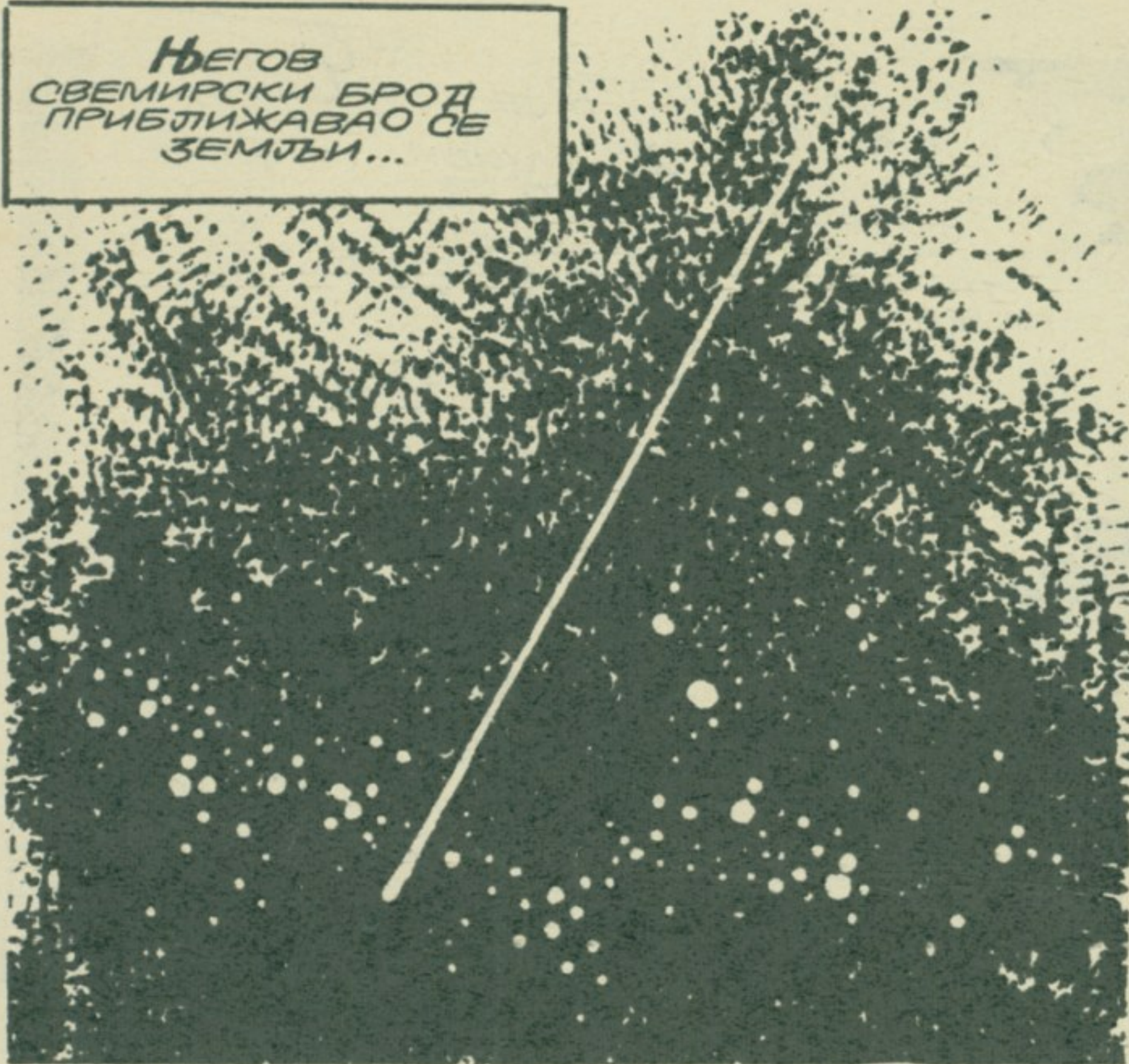
ПРВИ
ПРОБЛЕМ
НА КОЈИ ЋЕШ
НАИЋИ НА ЗЕМЉИ
ЗАХТЕВАЊЕ
ОД ТЕБЕ СВУ ТВОЈУ
СНАГУ И
СНАЈАЖЉИВОСТ! ЈЕД-
НА ВЕОМА АМБИЦИ-
ОЗНА И ОПАСНА ЖЕНА,
КОЈА ЈЕ ПРОГНАНА
ИЗ НАШЕГ
СВЕТА,
ОСНОВАЛА ЈЕ
СВОЈУ БАЗУ НА ЗЕМ-
ЉИ С НАМЕРОМ
ДА
НАПАДНЕ
КОНФЕДЕРА-
ЦИЈУ!

МОРАШ
УНИШТИТИ
ТУ
ЖЕНУ...
ИЛИ ЋЕ
ОНА
УНИШТИТИ
ТЕБЕ!
ЊЕНО
ИМЕ ЈЕ
ОПАСНОСТ 1!

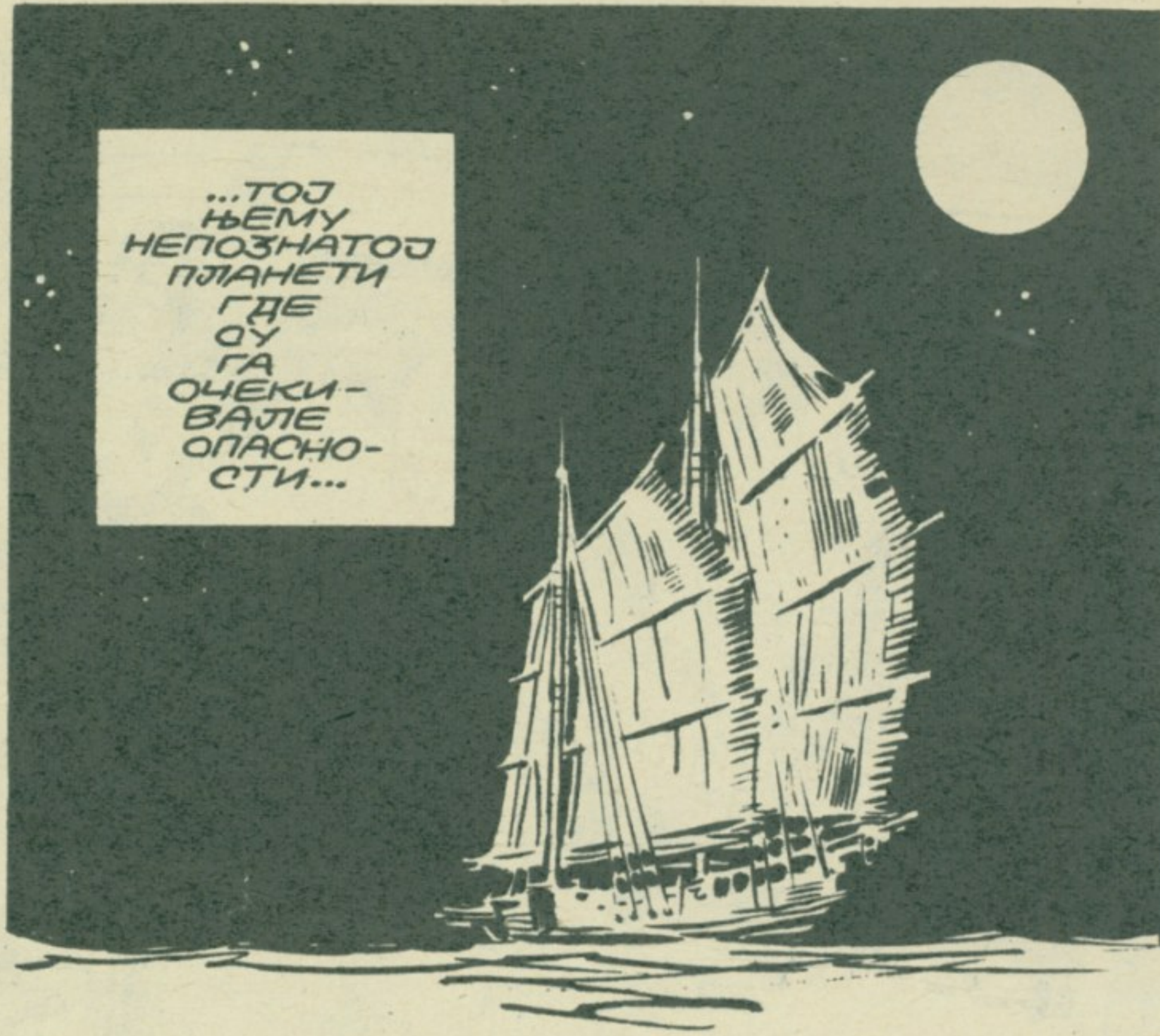
гелта

99

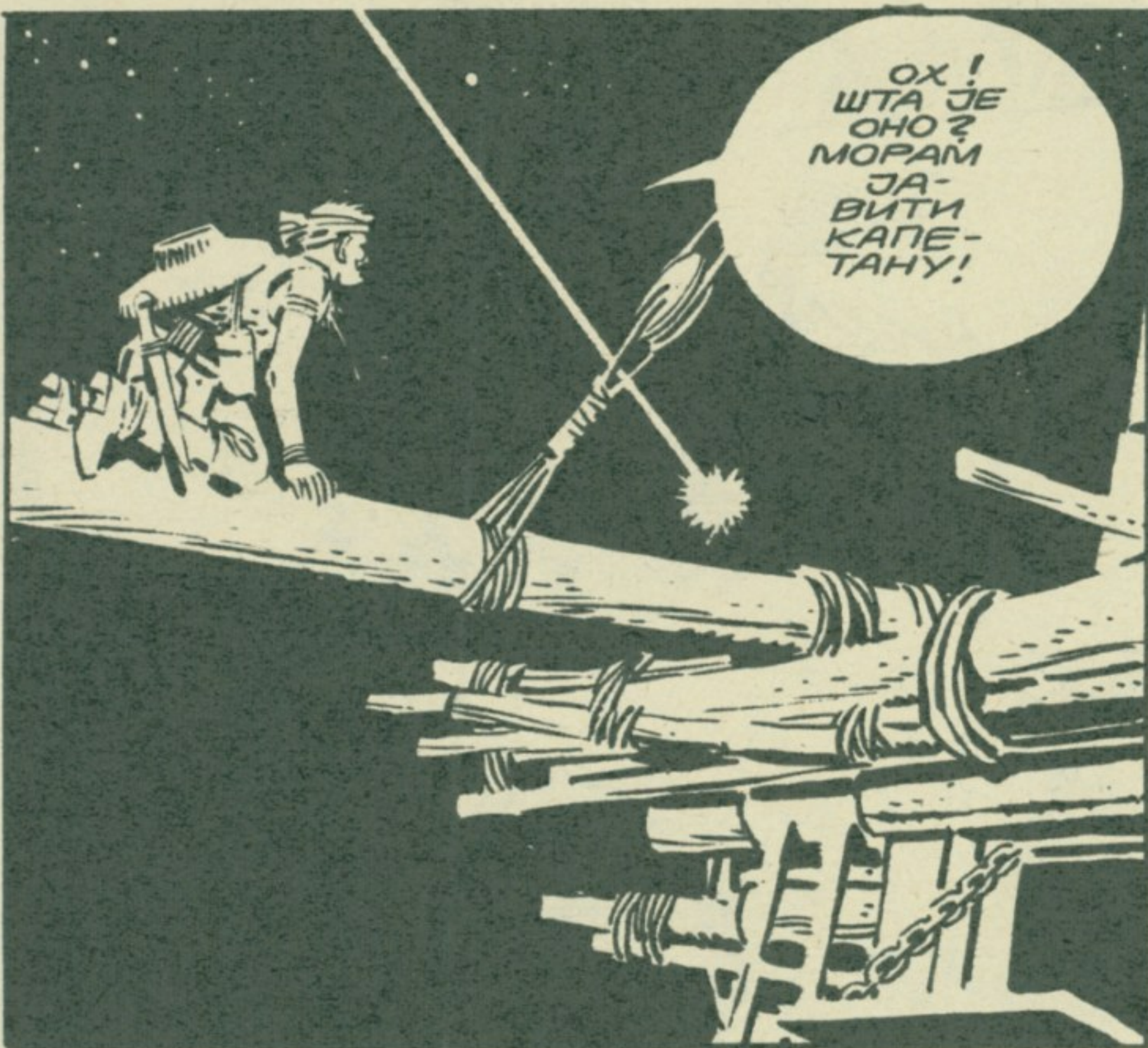
ЊЕГОВ
СВЕМИРСКИ БРОД
ПРИБЛИЖАВАО СЕ
ЗЕМЉИ...

...ТОЈ
ЊЕМУ
НЕПОЗНАТОЈ
ПЛАНЕТИ
ГДЕ
СУ
ГА
ОЧЕКИ-
ВАЛЕ
ОПАСНО-
СТИ...

ОХ!
ШТА ЈЕ
ОНО?
МОРАМ
ЈА-
ВИТИ
КАПЕ-
ТАНУ!

ХВАЛА,
КАО!
САД МОЖЕШ
ДА СЕ
ВРАТИШ
НА
СВОЈЕ
СТРАЖАРСКО
МЕСТО!

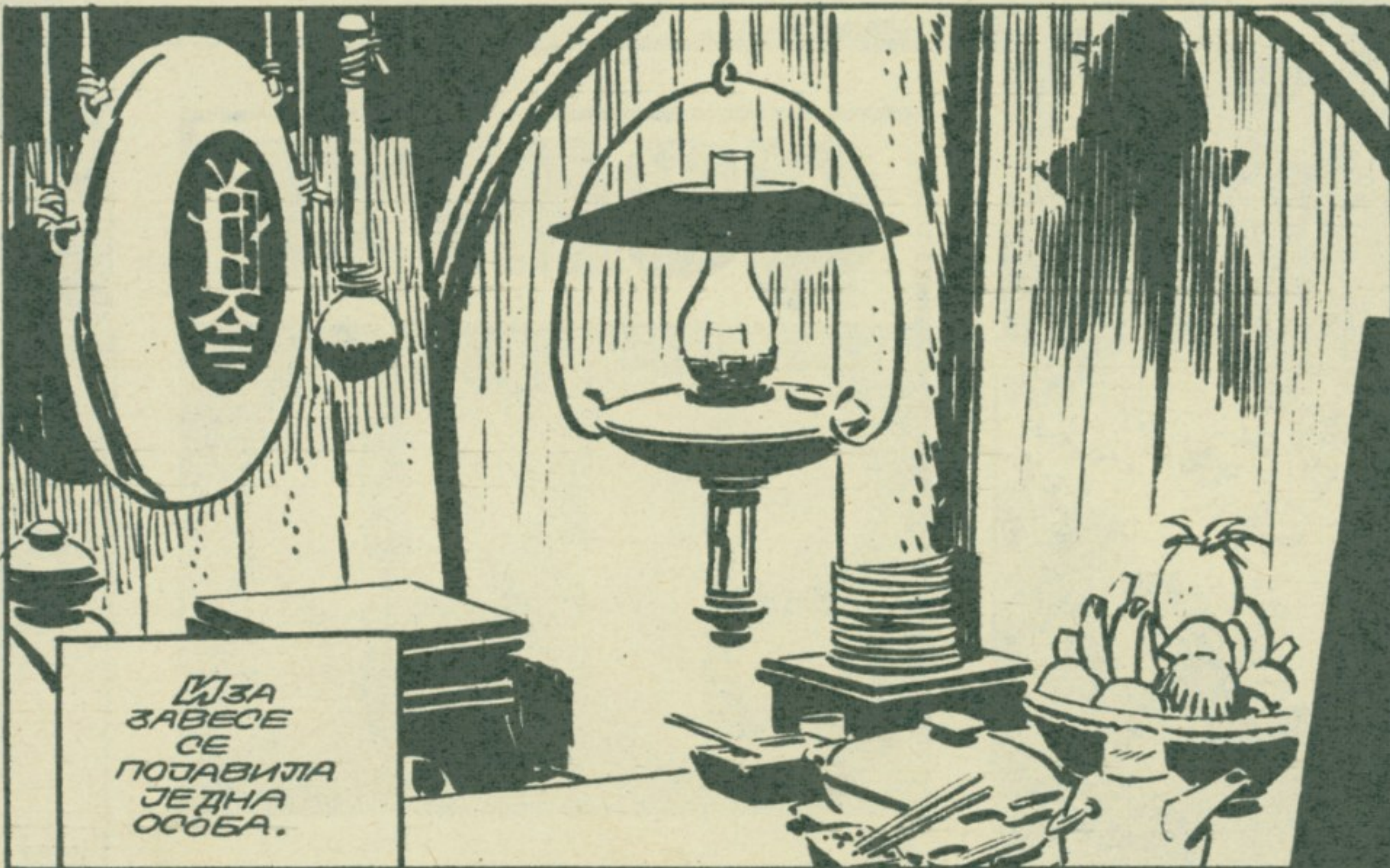
РАЗУ-
МЕМ, КА-
ПЕТАНЕ!

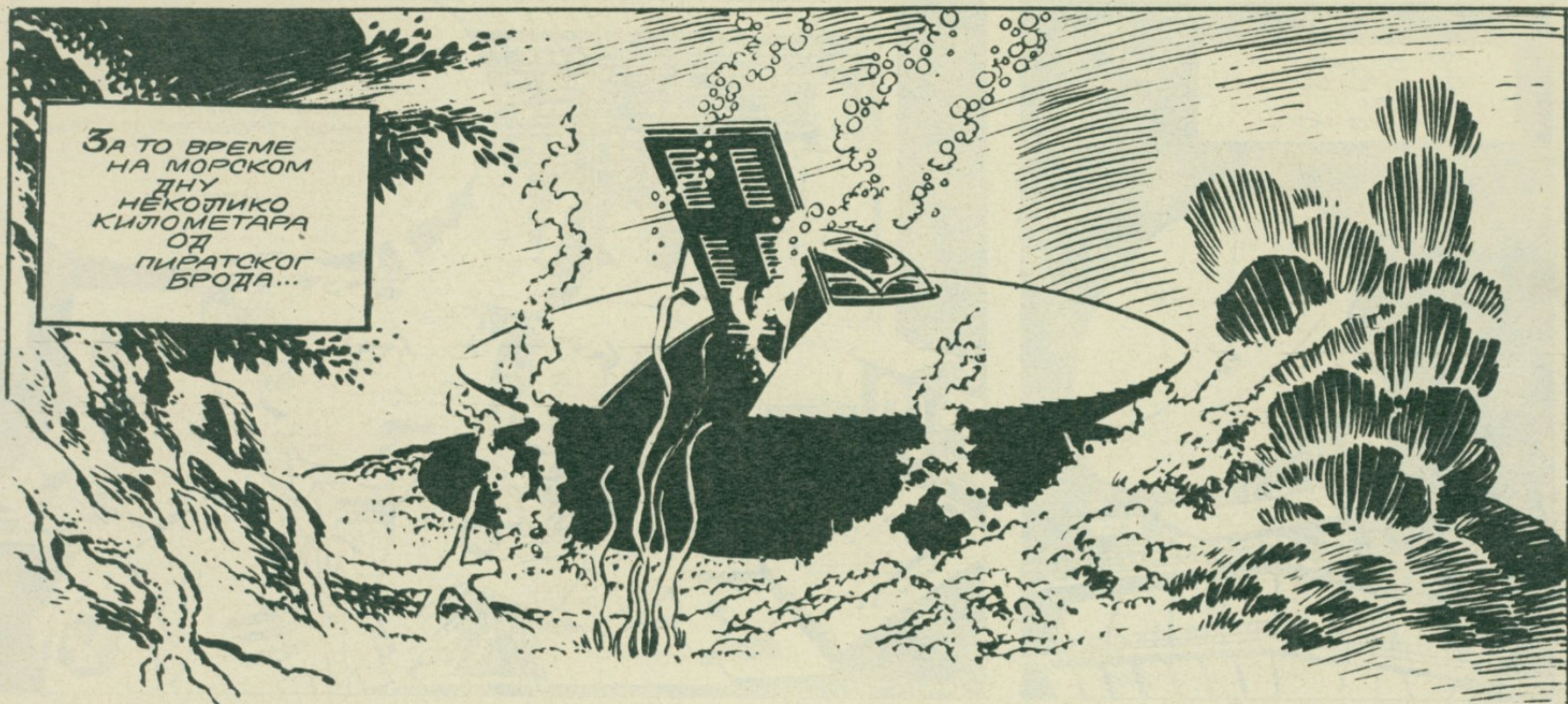

БИЛА ЈЕ ТО
ЈУ. ЊЕНО
ЗАНИМАЊЕ:
ПИРАТ!

ИЗА
ЗАВЕСЕ
СЕ
ПОДАВИЛА
ЈЕДНА
ОСОБА.

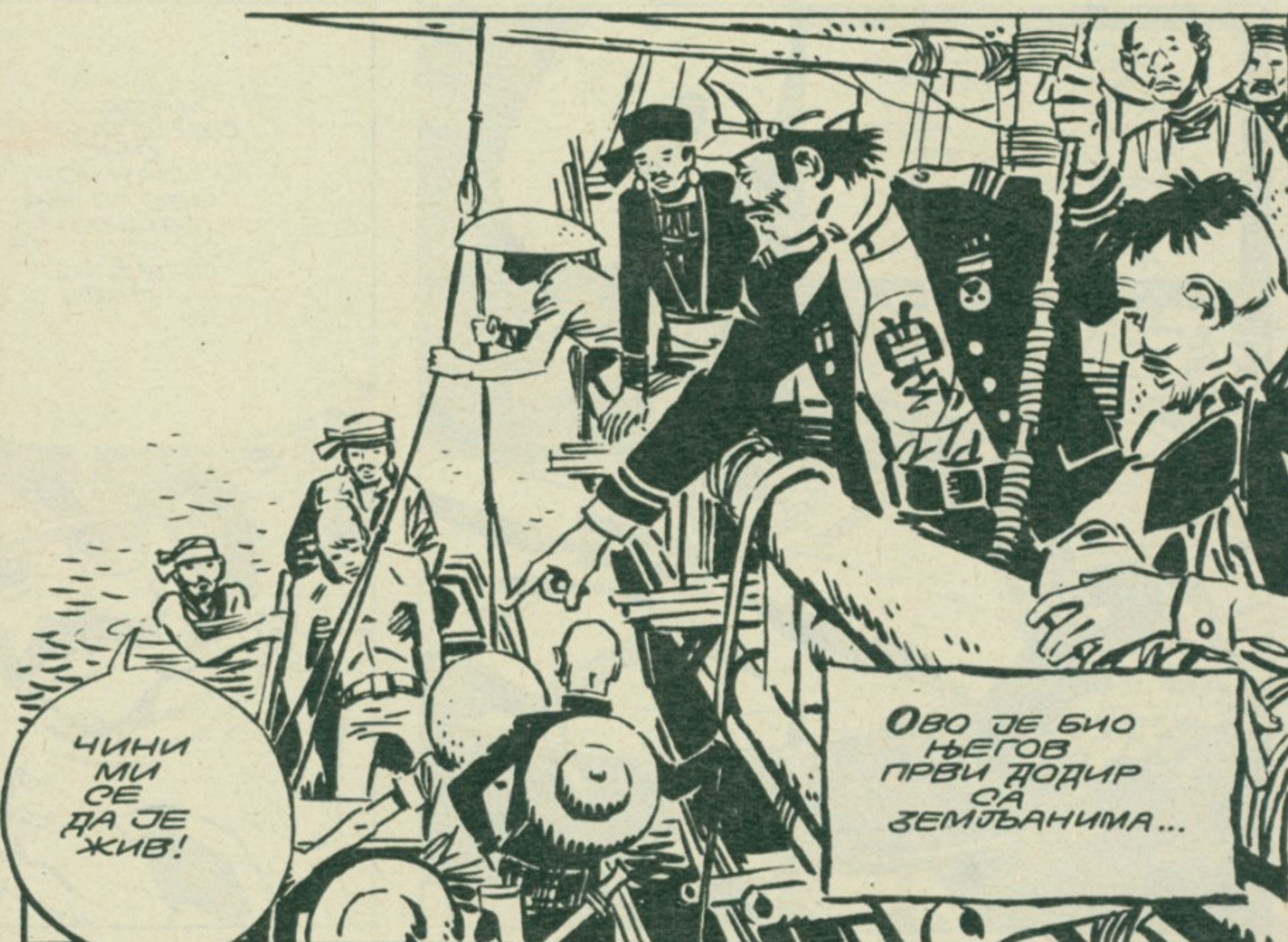

ЗА ТО ВРЕМЕ
НА МОРСКОМ
ДНУ
НЕКОЛИКО
КИЛОМЕТАРА
ОД
ПИРАТСКОГ
БРОДА...

ИЗ НЕОБИЧНОГ
БРОДА ИЗИШАО
ЈЕ ЧОВЕК КОМЕ
ЈЕ ПОВЕРЕНА
ВАЖНА
МИСИЈА...

ЧИНИ
МИ
СЕ
ДА ЈЕ
ЖИВ!

ОВО ЈЕ БИО
ЊЕГОВ
ПРВИ ДОДИР
СА
ЗЕМЉАНИМА...

У
УНУТРАШЊОСТИ
ПИРАТСКОГ
БРОДА...

ОДНЕСИ-
ТЕ ГА
У МОЈУ
КАБИНУ!
ЈА ЋУ СЕ
СТАРАТИ
О
ЊЕМУ!

БРОД ЈЕ
НАСТАВИО ПУТ
ОДНОСЕКИ
ТАЈАНСТВЕ-
НОГ БРОДОЛОМ-
НИКА...

У ЈЕДНОЈ
ПОМОРСКОЈ
БАЗИ У
ПАЦИФИКУ...

ЕВО ОБРАЂЕНИХ
ПОДАТАКА
О НЕПОЗНАТОМ
ПРЕДМЕТУ КОЈИ СУ
НАШИ РАДАРИ
ОТКРИЛИ ПРОШЛОГ МЕСЕЦА:
ТО ЈЕ МЕТЕОРИТ
И ПАО ЈЕ
У МОРЕ!

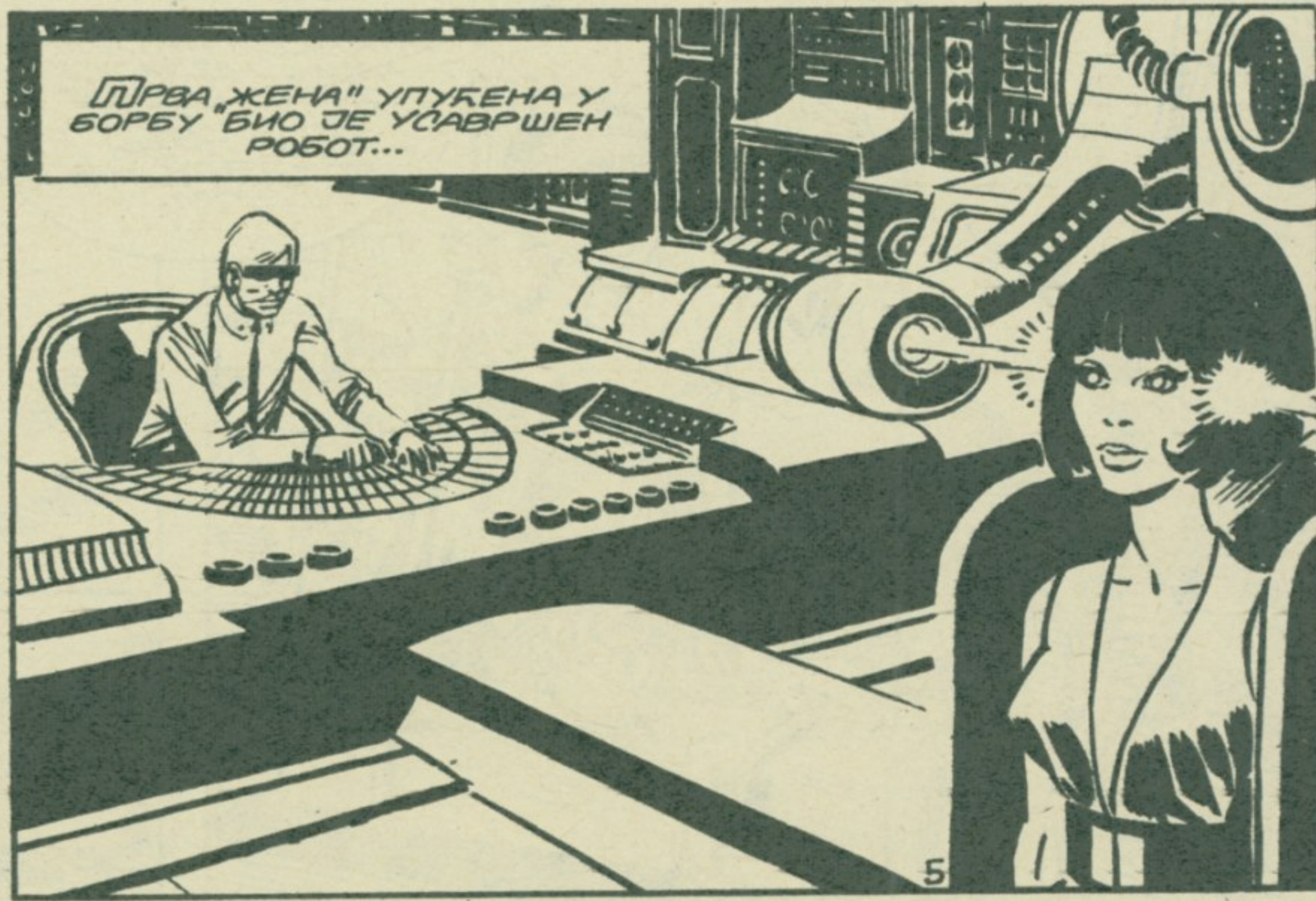
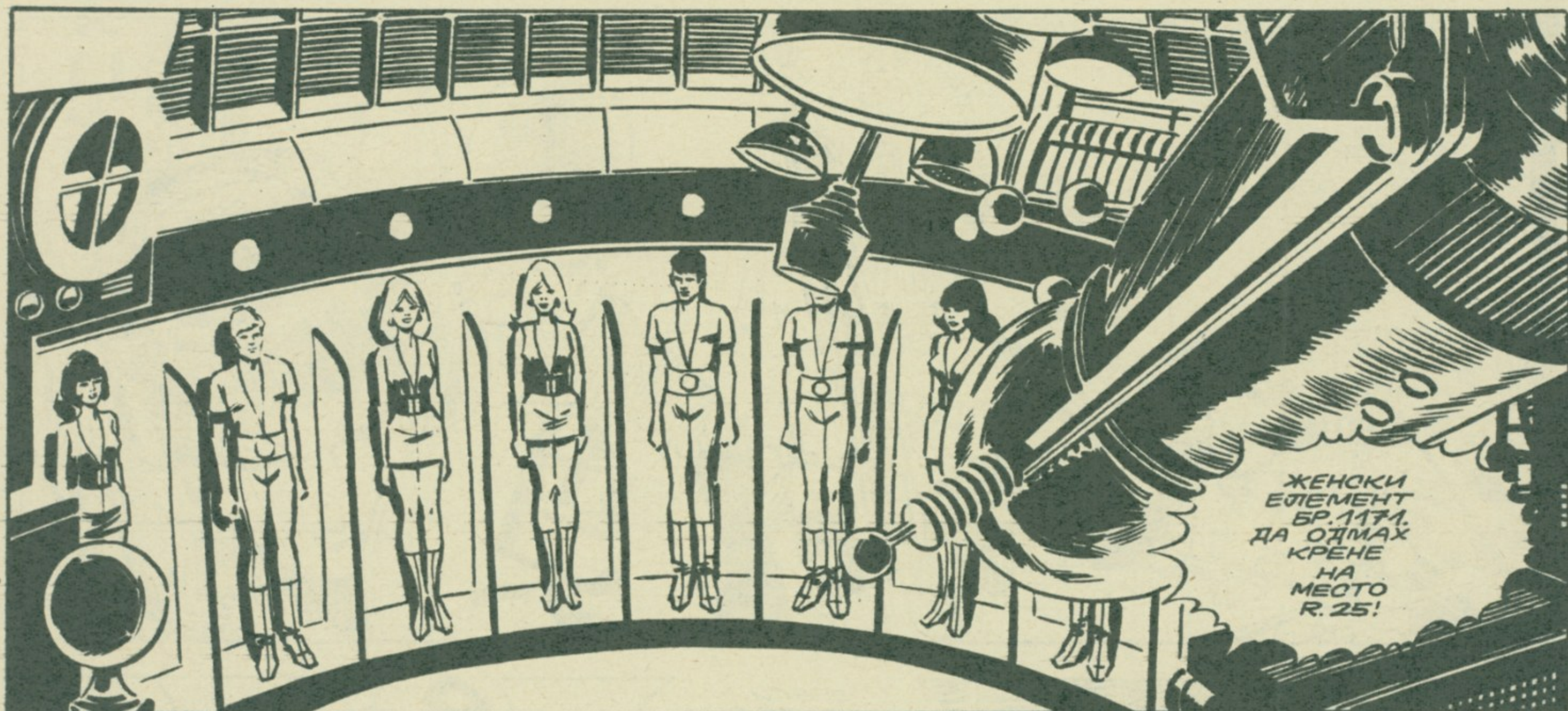
МЕЂУТИМ, НА
ТАЈНОЈ РАДАР-
СКОЈ СТАНИЦИ
У УНУТРАШЊОС-
ТИ БРАЗИЛИЈА,
ТУМАЧЕЊЕ ЈЕ
БИЛО
САОВИМ
ДРУГАЧИЈЕ...

МАЈАМ,
ОДРЕДИЛИ
СМО
ТАЧНО
МЕСТО НА
ПАЦИФИ-
КУ ГДЕ ЈЕ
ПРЕДМЕТ
ПАО!

ПОРЕД
ТОГА, НАШИ
ОБАВЕШТАЈЦИ
ЈАВЉАЈУ
ДА СЕ НА ЗАПАД-
НОЈ
ПАЦИФИЧКОЈ
ОБАЈИ ОВЕ УПОРНИ-
ЈЕ ПРИЧА
О НЕКОМ
СТРАНЦУ КОЈИ
ПЛОВИ НА
ПИРАТОКОМ
БРОДУ
ЖЕНЕ
ГУСАРА...

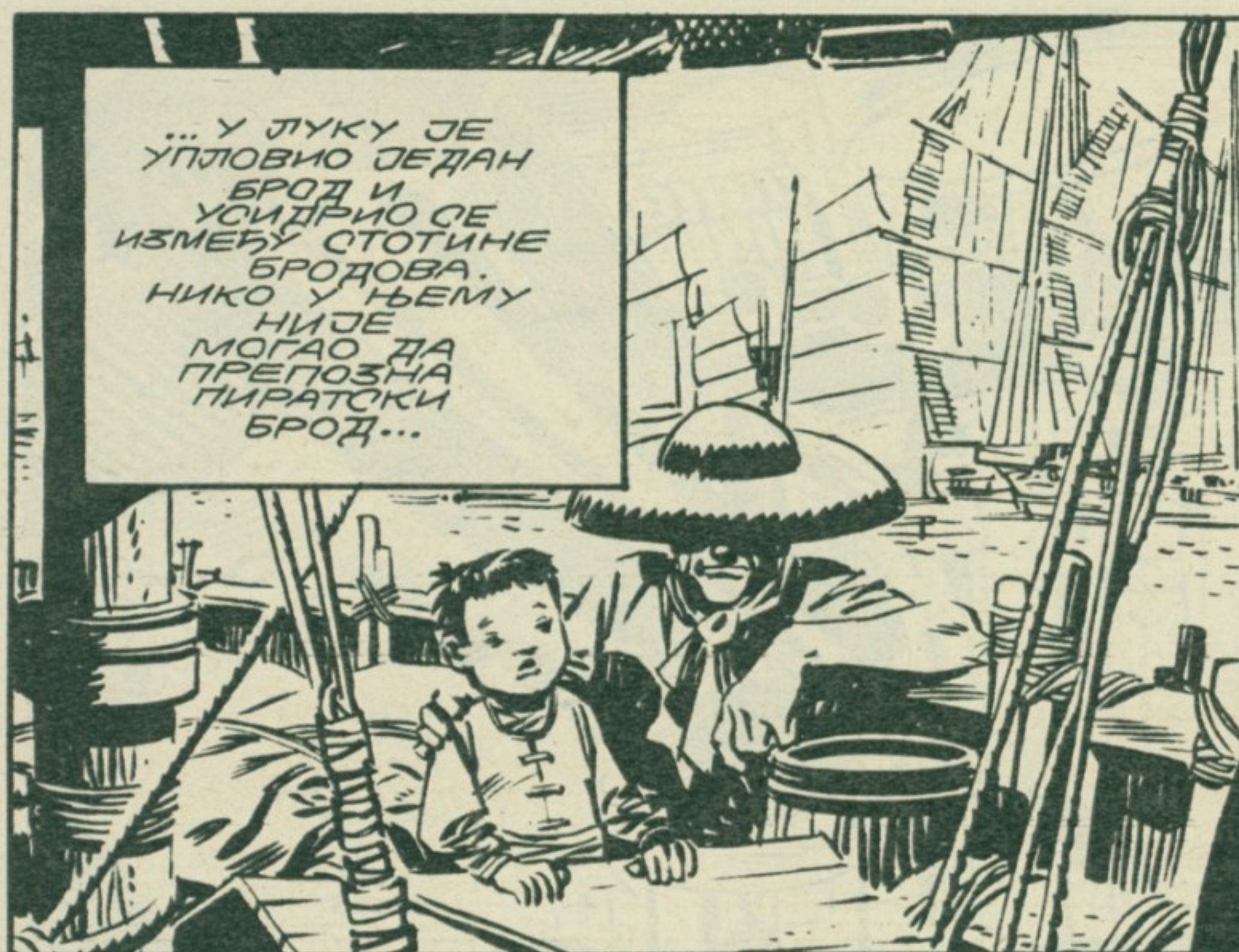

БРОЈ 1171
СПРЕМАН
ЈЕ ДА ПРИМИ
ВАШЕ
ИНСТРУКЦИЈЕ,
МАДАМ!

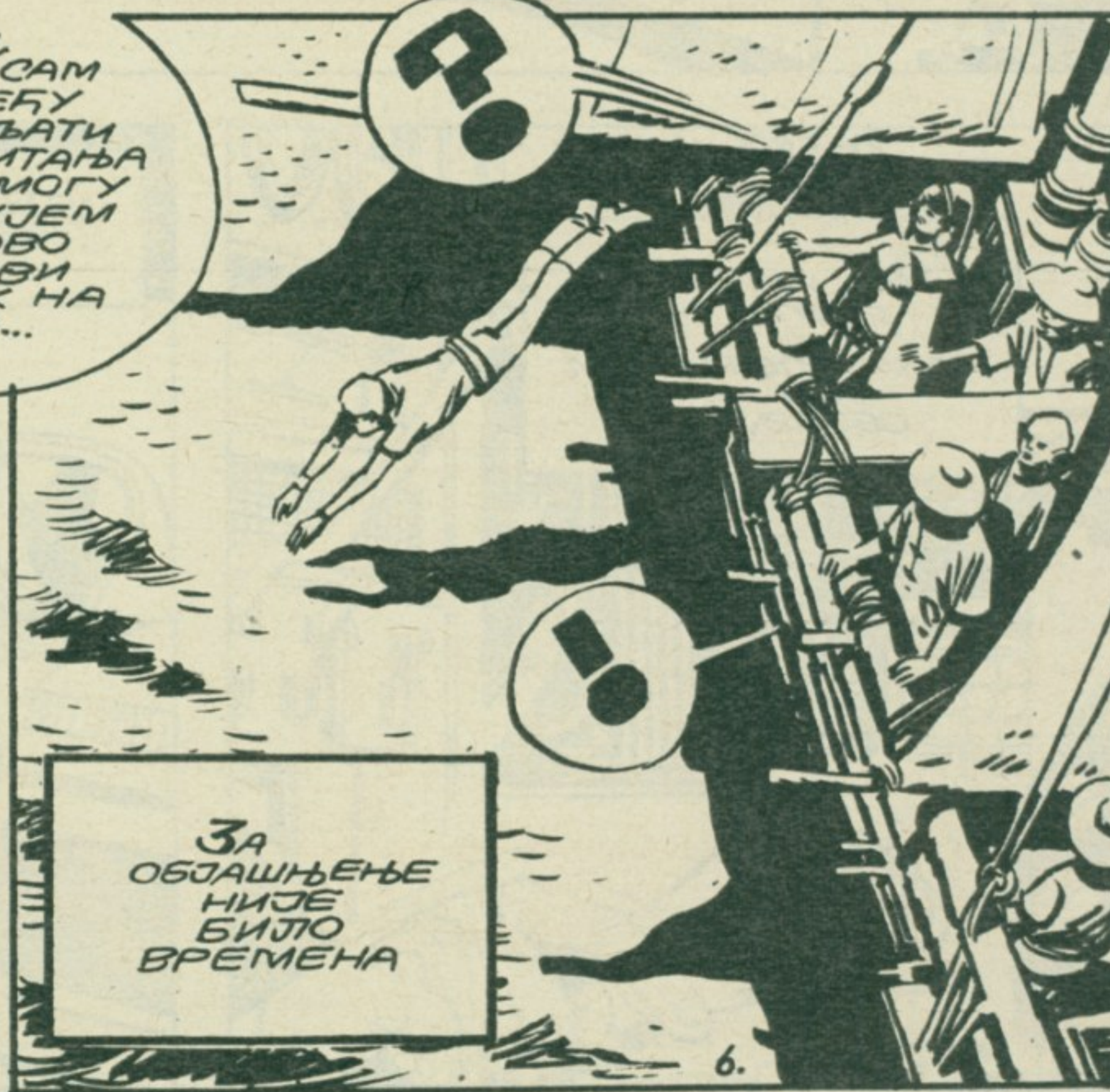
НЕКОЛИКО ДАНА КАОНИЈЕ
У ХОНГКОНГУ, БРИТАНСКОЈ
КОЛОНИЈИ НА ЈУГУ КИНЕ...

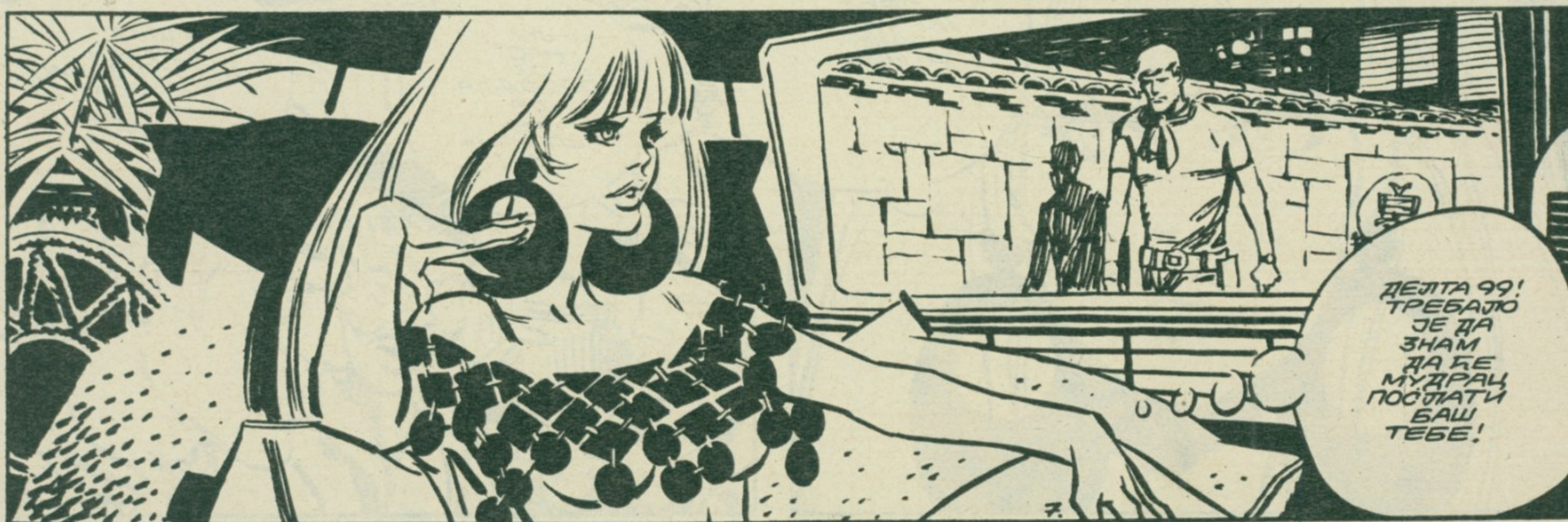
... У ЛУКУ ЈЕ
УПЛОВИО ЈЕДАН
БРОД И
УСИДРИО СЕ
ИЗМЕЂУ СТОТИНЕ
БРОДОВА.
НИКО У ЊЕМУ
НИЈЕ
МОГАО ДА
ПРЕПОЗНА
ПИРАТСКИ
БРОД...

ДРАГИ,
ОБЕКАЛА САМ
ТИ ДА НЕЋУ
ПОСТАВЉАТИ
НИКАКВА ПИТАЊА
АЛИ... НЕ МОГУ
ДА ВЕРУЈЕМ
ДА ЈЕ ОВО
ТВОЈ ПРВИ
БОРАВАК НА
СУВОМ...

ЗА
ОБЈАШЊЕЊЕ
НИЈЕ
БИЛО
ВРЕМЕНА

КЛАСИЧНЕ
У ЈЕДНОМ
ЛУКОУЗНОМ
СТАНУ
У ГРАДУ...

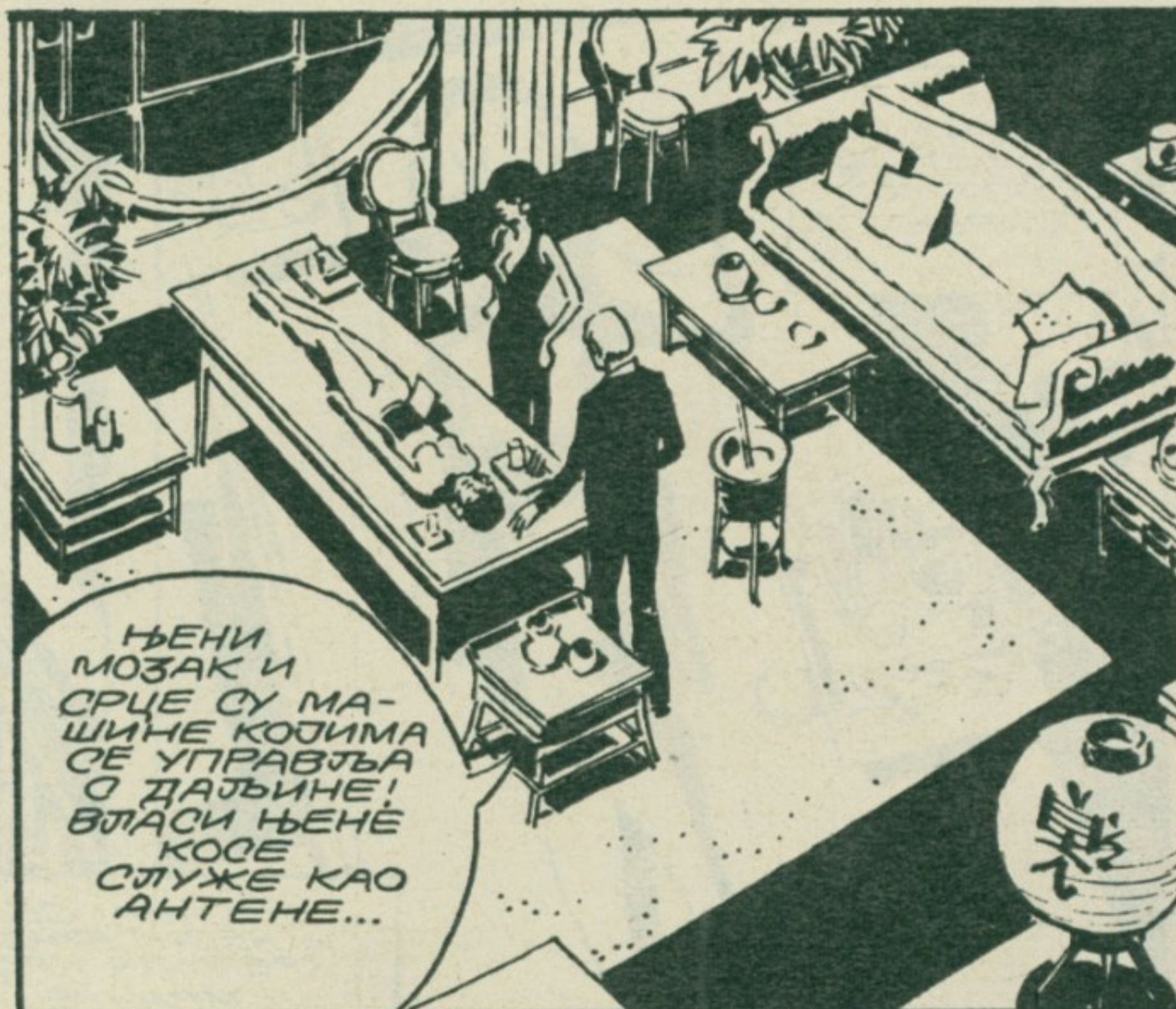

ИЗВРШЕНА
ЈЕ НЕОБИЧНА
АУТОПСИЈА
УБИЈЕНЕ...

ТО ЈЕ
НЕВЕРО-
ВАТНО! НИ-
КАД НЕ БИХ ПО-
ВЕРОВАЛА ДА
ЈЕ МОГУЋЕ
СТВОРИТИ ТА-
КО САВРШЕНОГ
РОБОТА!

ПОГЛЕДАЈ ЊЕНЕ
ОЧИ! ТО СУ У СТВА-
РИ ТЕЛЕВИЗИЈСКЕ
КАМЕРЕ КОЈЕ МО-
ГУ ДА ПРЕНОСЕ
СЛИКУ УБИЈЕНОГ
КОЈИ
КРАЈ
ЗЕМЉЕ!

ЊЕНИ
МОЗАК И
СРЦЕ СУ МА-
ШИНЕ КОЈИМА
СЕ УПРАВЉА
О ДАЉИНА!
ВЛАСИ ЊЕНЕ
КОЈЕ
СЛУЖЕ КАО
АНТЕНЕ...

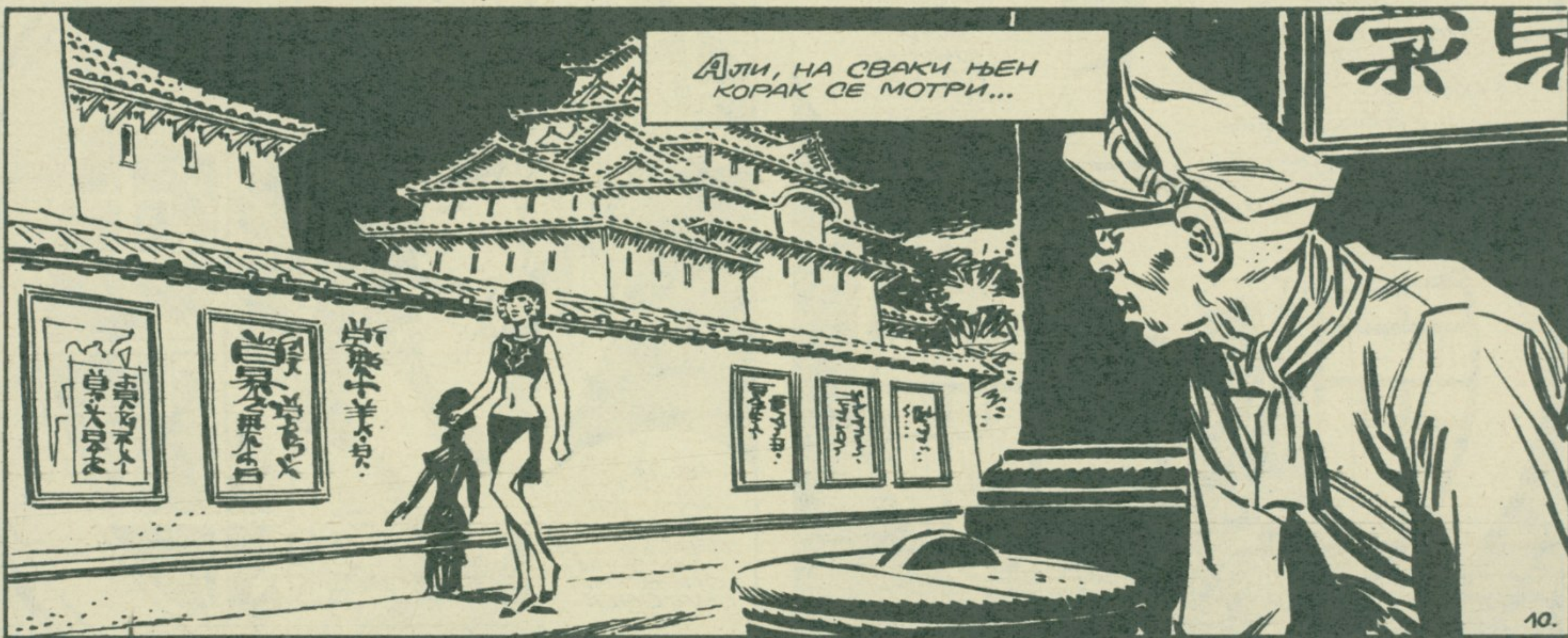
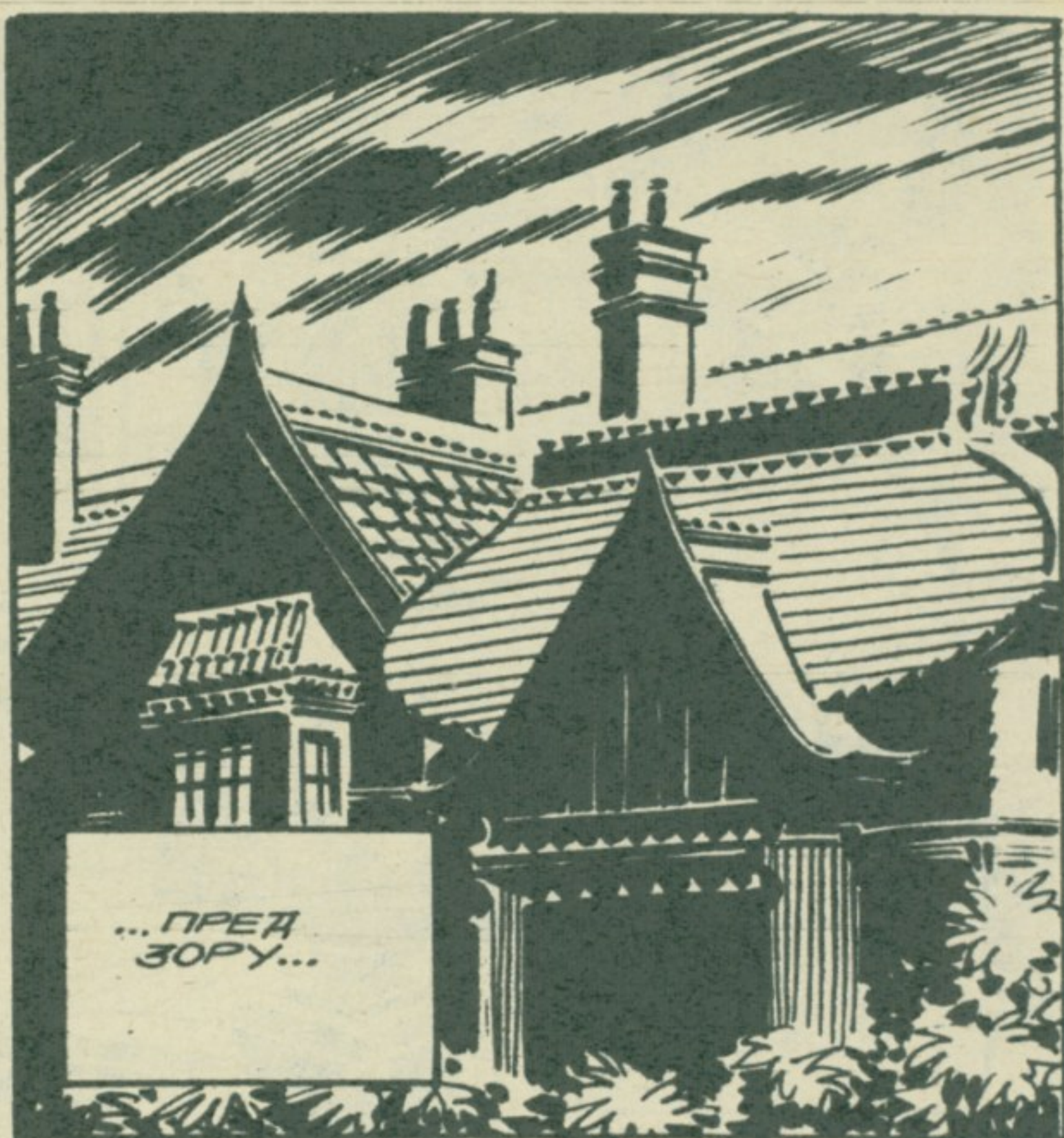
ПОСТОЈИ
САМО ЈЕДНА
ОСОБА НА ЗЕМЉИ
СПОСОБНА ДА
КОНСТРУИШЕ
ОВАКВОГ РОБОТА!
ТО ЈЕ
НЕПРИЈАТЕЉ
ЗБОГ КОГА
САМ И ДОШАО
НА
ЗЕМЉУ...
ОПАСНОСТ БР. 1!

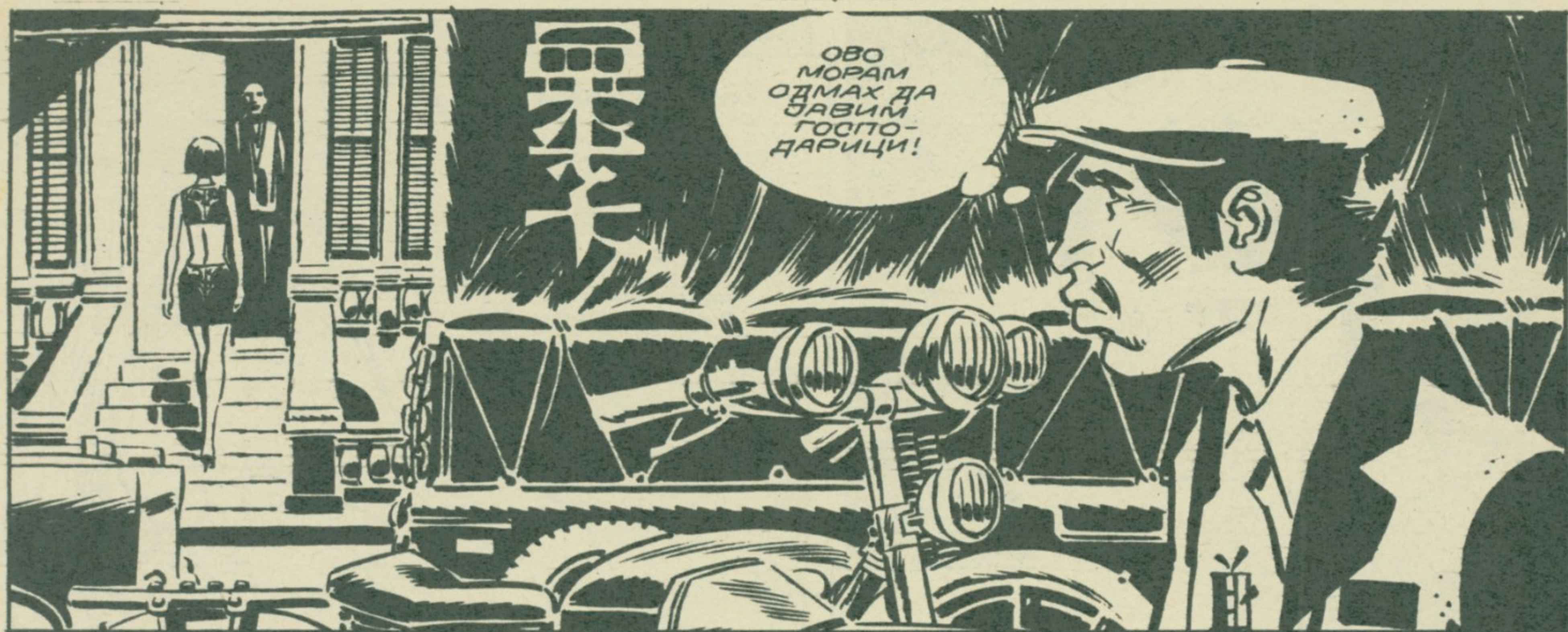
НИСАМ
КУКАВИЦА...
АЛИ
ПОЧИЊЕ
ДА МЕ
ХВАТА
СТРАХ!

ЈУ! ПОТРЕБНА
МИ ЈЕ ТВОЈА
ПОМОЋ
ЧОВЕЧАНСТВО
ЈЕ У
ВЕЛИКОЈ
ОПАСНОСТИ!

РЕЦИ
ШТА
МОГУ ДА
УЧИНИМ ЗА
ТЕБЕ! ЗНАШ
ДА САМ
СПРЕМНА
НА СВЕ!

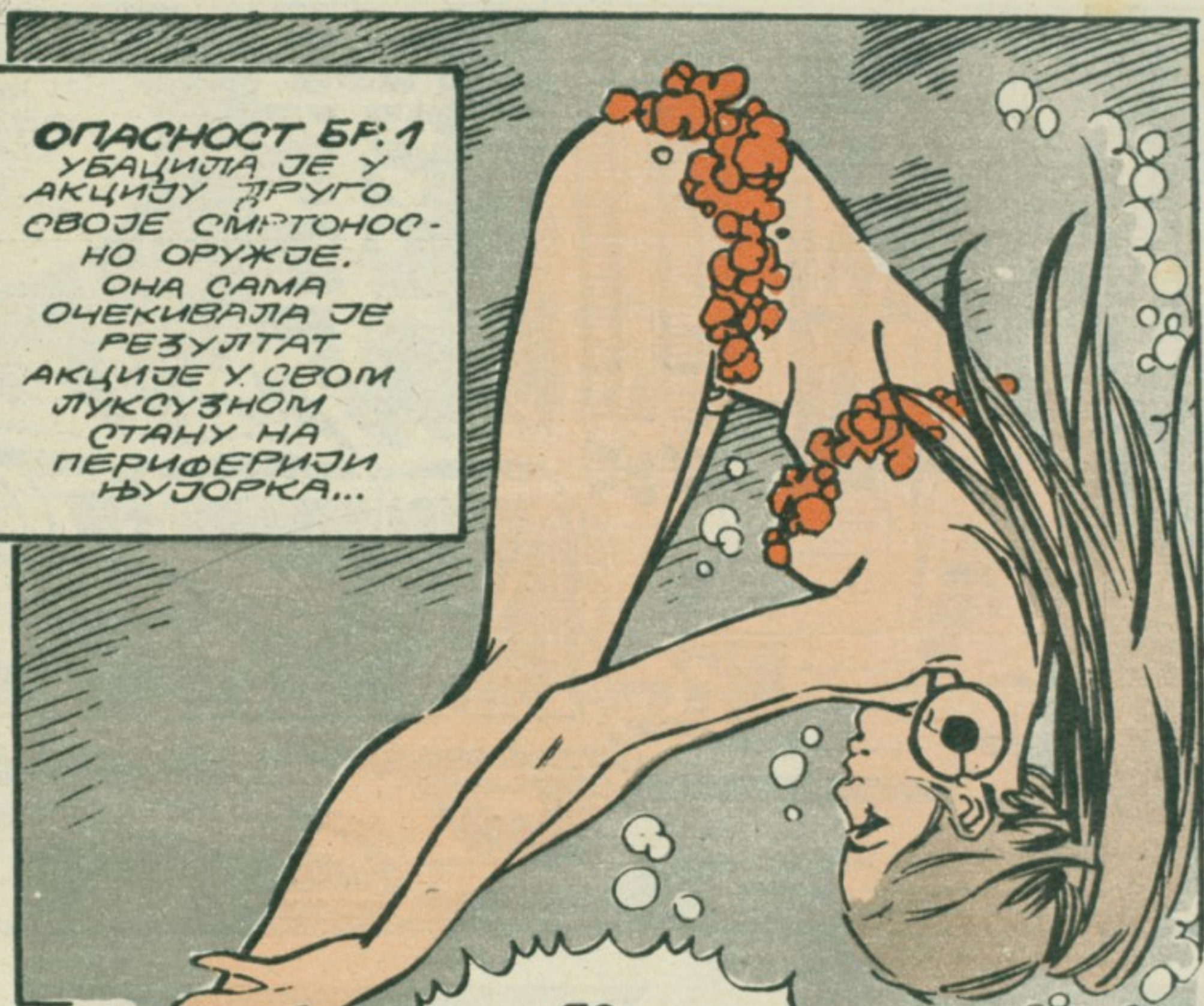

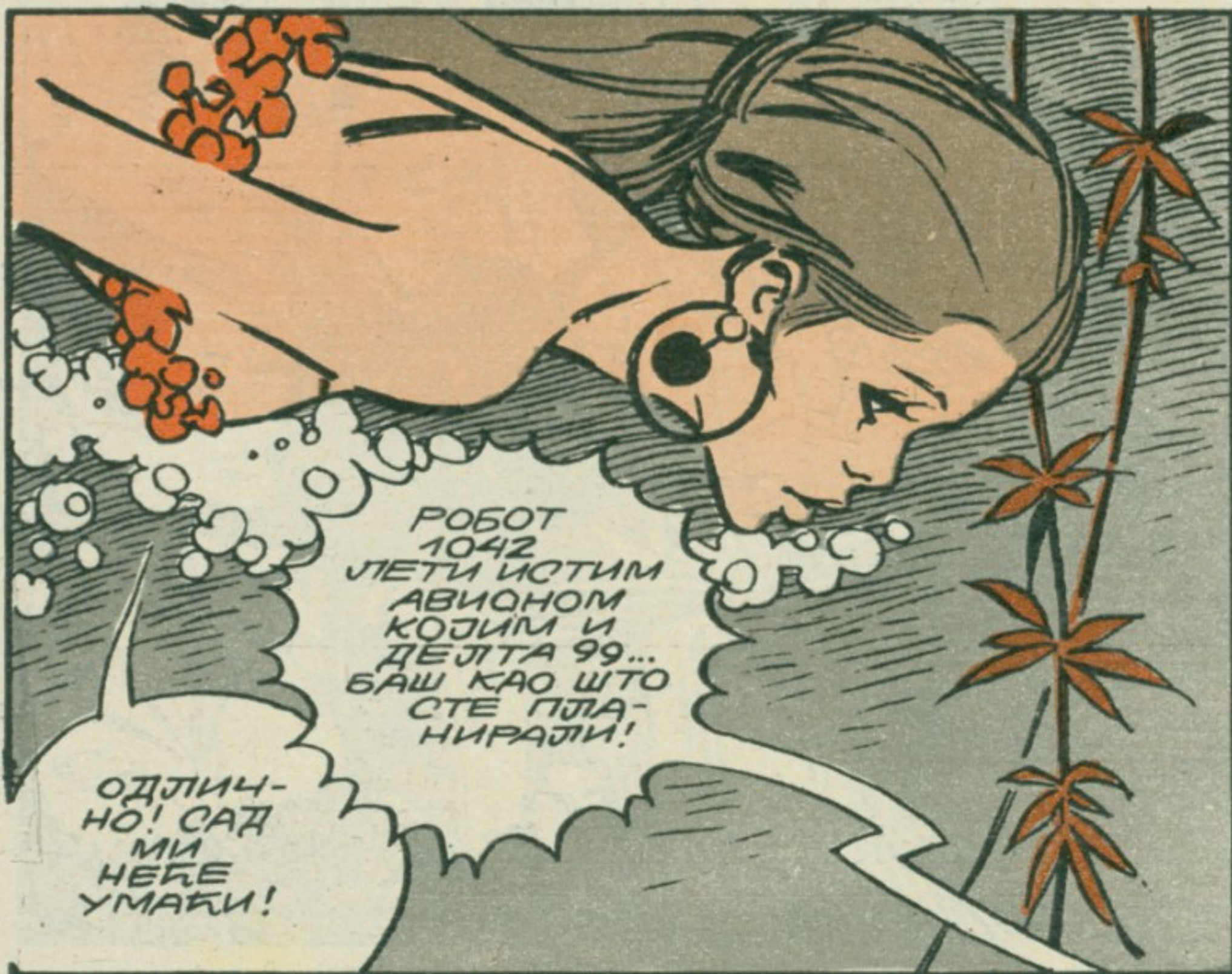
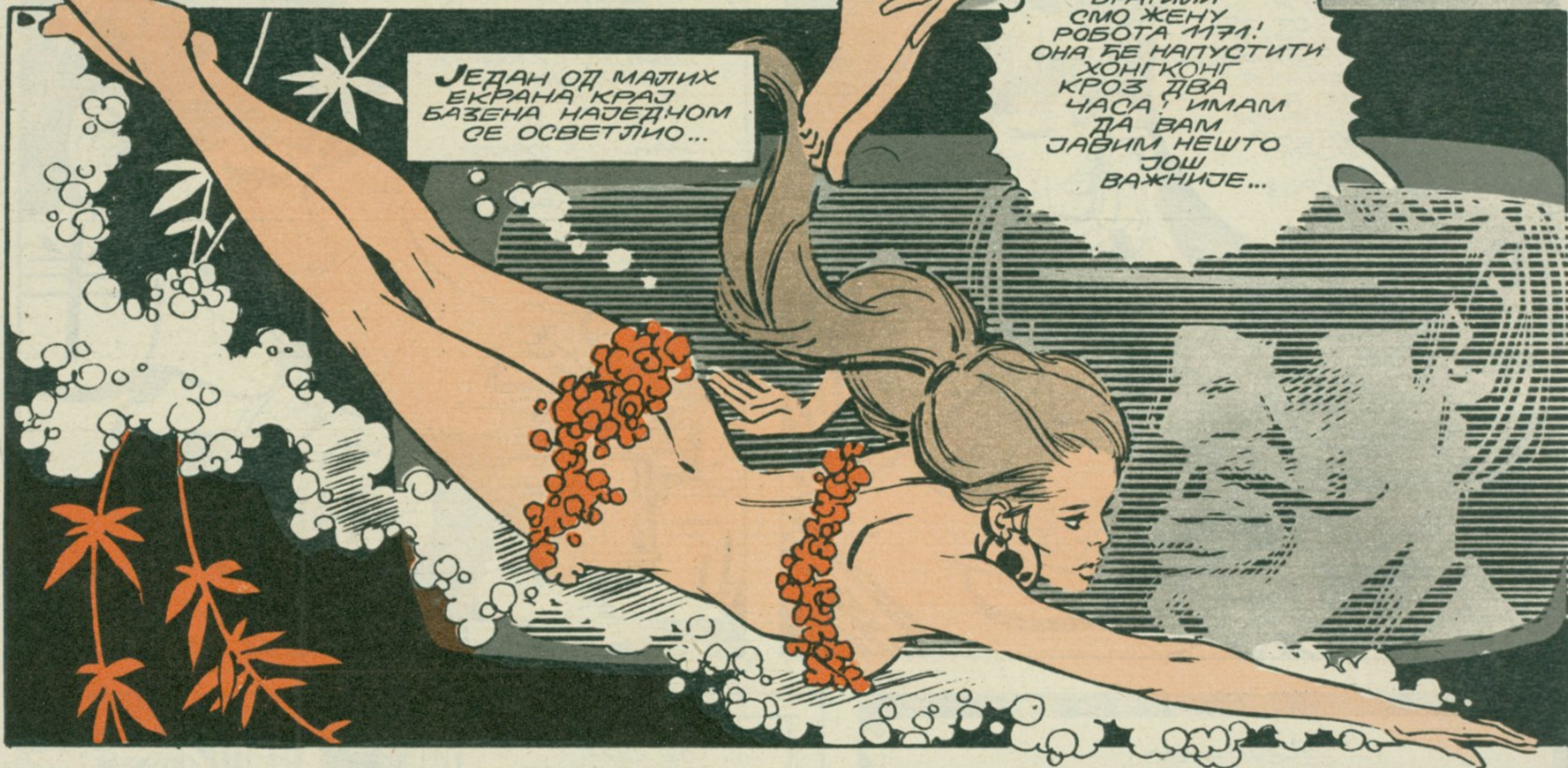
...ОСИМ
СТЈУАРДЕСЕ!

ОПАСНОСТ БР. 1
УБАЦИЛА ЈЕ У
АКЦИЈУ ДРУГО
СВОЈЕ СМРТОНОС-
НО ОРУЖЈЕ.
ОНА САМА
ОЧЕКИВАЛА ЈЕ
РЕЗУЛТАТ
АКЦИЈЕ У СВОЈОМ
ЛУКСУЗНОМ
СТАНУ НА
ПЕРИФЕРИЈИ
ЊУЈОРКА...

ПО-
ВРАТИЛИ
СМО ЖЕНУ
РОБОТА 1171!
ОНА ЋЕ НАПУСТИТИ
ХОНГКОНГ
КРОЗ ДВА
ЧАСА! ИМАМ
ДА ВАМ
ЈАВИМ НЕШТО
ЈОШ
ВАЖНИЈЕ...

ЈЕДАН ОД МАЛИХ
ЕКРАНА КРАЈ
БАЗЕНА НАЈЕДНОМ
СЕ ОСВЕТЛИО...

РОБОТ
1042
ЈЕТИ ИСТИМ
АВИОНОМ
КОЈИМ И
ДЕЛТА 99...
БАШ КАО ШТО
СТЕ ПЛА-
НИРАЛИ!

ОДЛИЧ-
НО! САД
МИ
НЕЋЕ
УМАЌИ!

МОЖДА
БИТЕ
ЖЕЛЕЛИ ДА
БАЦИТЕ
ПОГЛЕД НА
ДЕЛТУ 99
ВИДЕНОГ
ОЧИМА НА-
ШЕГ РОБОТА!

АВИОН СЕ
СПУСТИО ГОТОВО
ДО САМЕ
ПОВРШИНЕ
МОРА...

ВРАТИТЕ
СЕ НА СВО-
ЈЕ СЕДИШТЕ,
МОЛИМ!
ПРИСТУП У
ПИЛОТСКУ КА-
БИНУ НИКОМ
НИЈЕ
ДОЗВОЉЕН!

ОДМАХ ЈЕ
ЗНАО
ШТА ТЕ
ОЧИ
ЗНАЧЕ.

ЗАШТО
НАПАДА
ТУ
ЈАДНУ
ДЕВОЈ-
КУ?

МОРА
ДА ЈЕ
ОД
СТРАХА
ПОЛУ-
ДЕО!

ХЕЈ!
АУТО-
МАТСКИ
ВОДИЧ
АВИОНА ОПЕТ
ЈЕ
ПРОРАДИО!

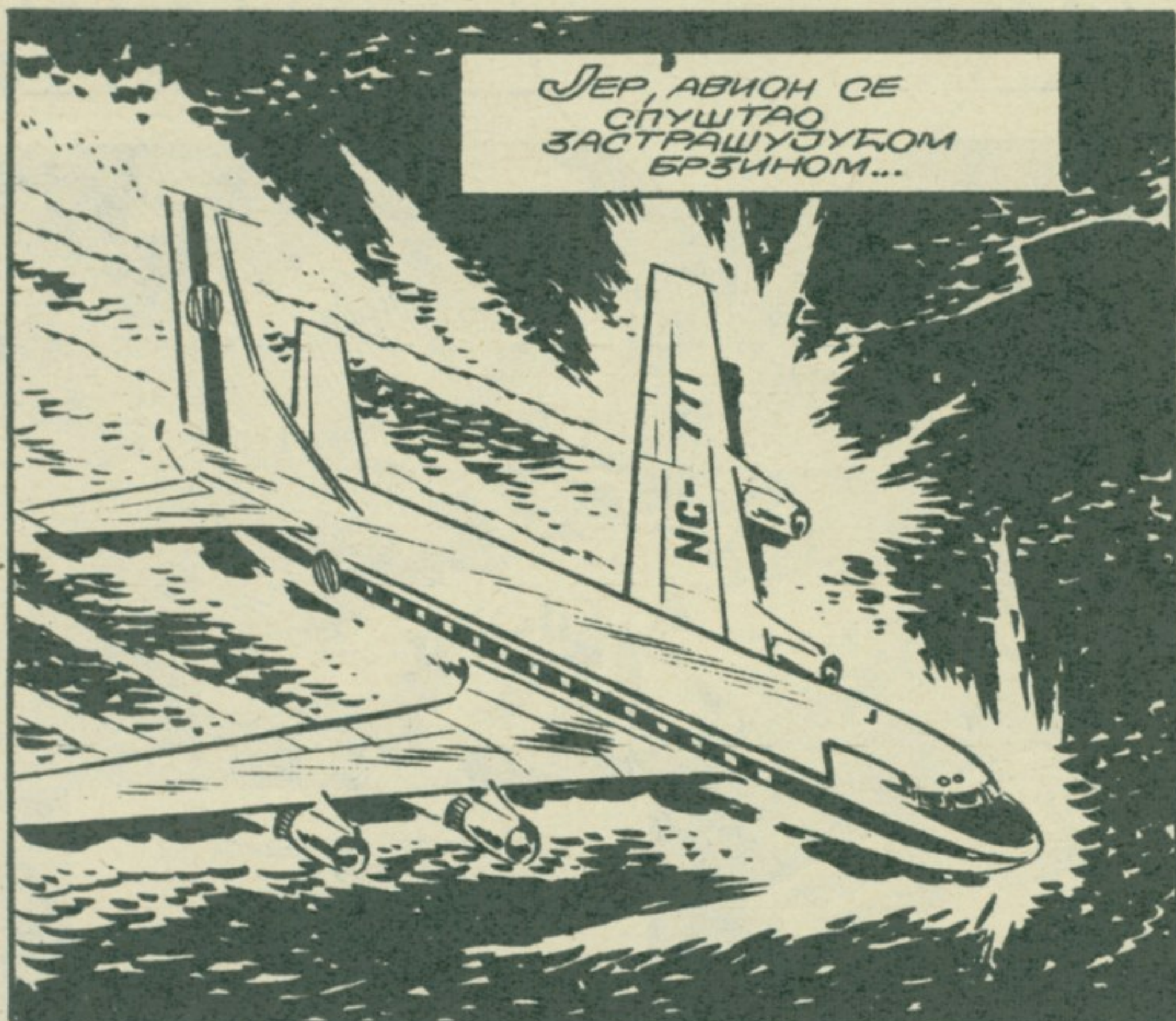
ДА...
АЈ! МИ
ИПАК
ПАДАМО
ПРАВО
У
МОРЕ!

ДА ЈИ ЈЕ ПРЕКАСНО
ДА СЕ СПРЕЧИ НЕСРЕЋА?

ЈЕР, АВИОН СЕ
СПУШТАО
ЗАСТРАШУЈУЋОМ
БРЗИНОМ...

ЗА ТО
ВРЕМЕ
У ЊУЈОРКУ...

ПРО-
КЛЕТНИК!
УМЕЋАО СЕ
У
ПОСЛЕДЊЕМ
ТРЕЊУТ-
КУ!

НЕ
БРИНИТЕ!
АВИОН
СЕ СРУШИО
У МОРЕ...
У ТО
НЕМА
СУМЊЕ!

ИПАК
МОРАМ
БИТИ
СИГУРНА
ДА ЈЕ ОН
МРТАВ!
НЕ СМЕ ДА
ОСТАНЕ
НИ
ТРАГА
СУМ-
ЊЕ...

НЕКА
СВЕ БУДЕ
СПРЕМНО
ЗА ПУТ!
КРЕЋЕМО
КРОЗ
ЈЕДАН
ЧАС!

А
ШТА
ЈЕ СА
ЗАКА-
ЗАНИМ
САС-
ТАН-
КОМ?

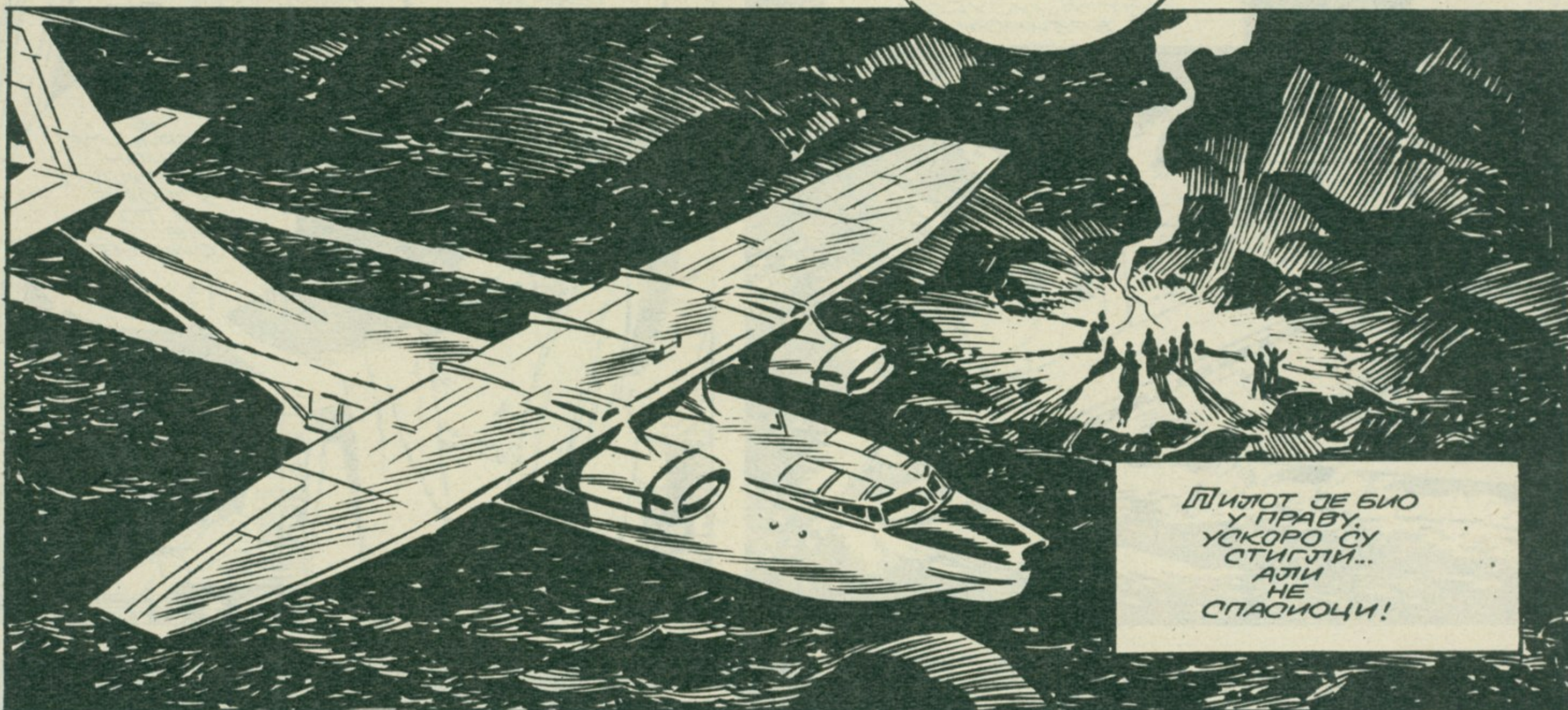

ГЛАВЕШИНЕ
НАШИХ ОГРНАКА
МОГУ ДА НАС ПРА-
ТЕ! ОВО ЋЕ
БИТИ КОЛЕКТИВНО
ЗАБАВНО ПУТОВАЊЕ...
НАРАВНО АКО
НАМ ОНО БУДЕ
ДОНЕЛО ПОТВРДУ
О ДЕЛТИНОЈ
СМРТИ!

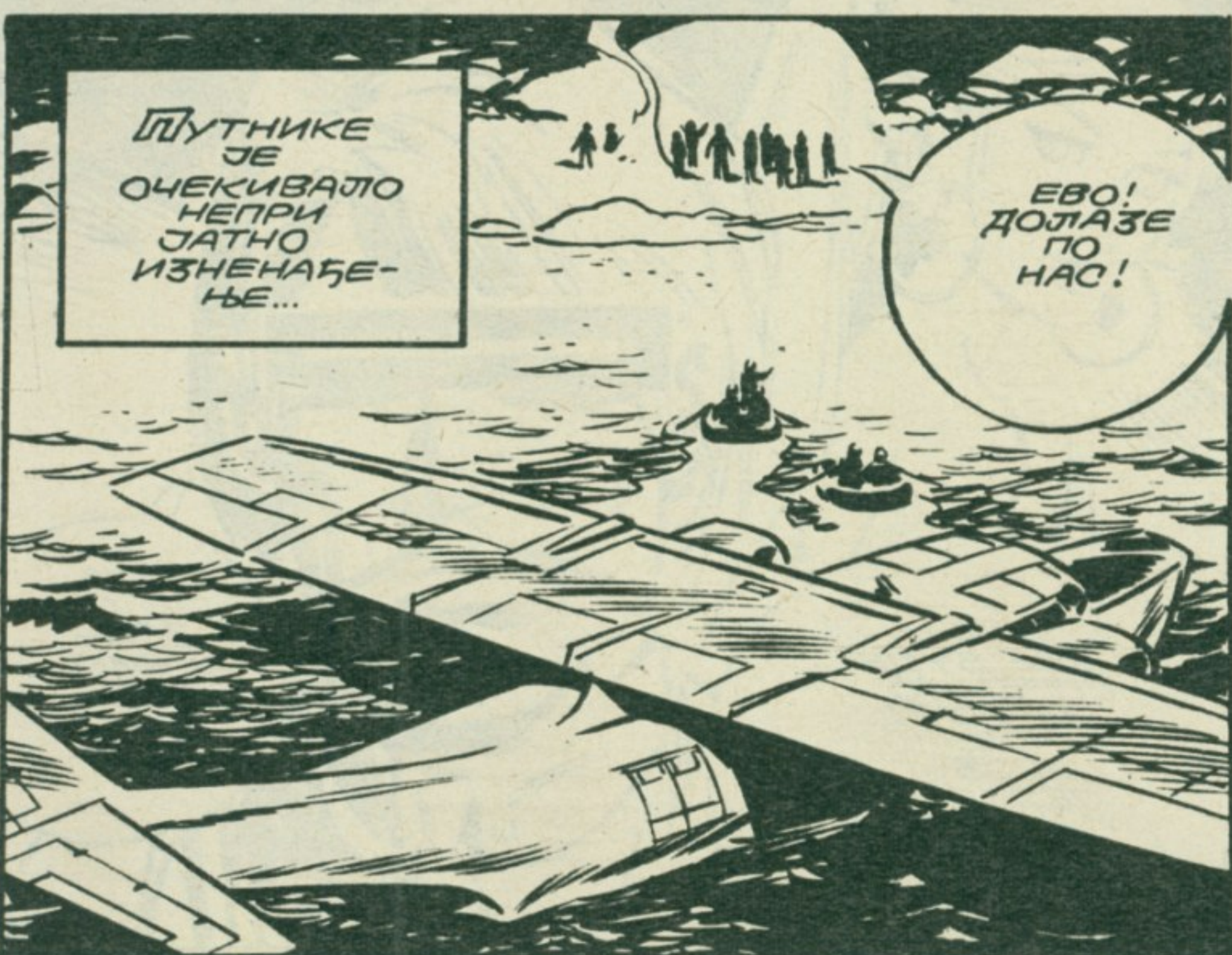

ЗА ТО ВРЕМЕ НА ЈЕД-
НОМ ПУСТОМ ОСТРВУ
НА ПАЦИФИКУ...

НЕ
БОЈТЕ
СЕ!
НАГОРЕ
ЈЕ
ПРОШЛО!
УСКОРО
ЋЕ
СТИГНИ
СПАСИО-
ЦИ!

ПИЛОТ ЈЕ БИО
У ПРАВУ.
УСКОРО СУ
СТИГЛИ...
АЛИ
НЕ
СПАСИОЦИ!

ПУТНИКЕ
ЈЕ
ОЧЕКИВАЛО
НЕПРИ-
ЈАТНО
ИЗНЕНАЂЕ-
ЊЕ...

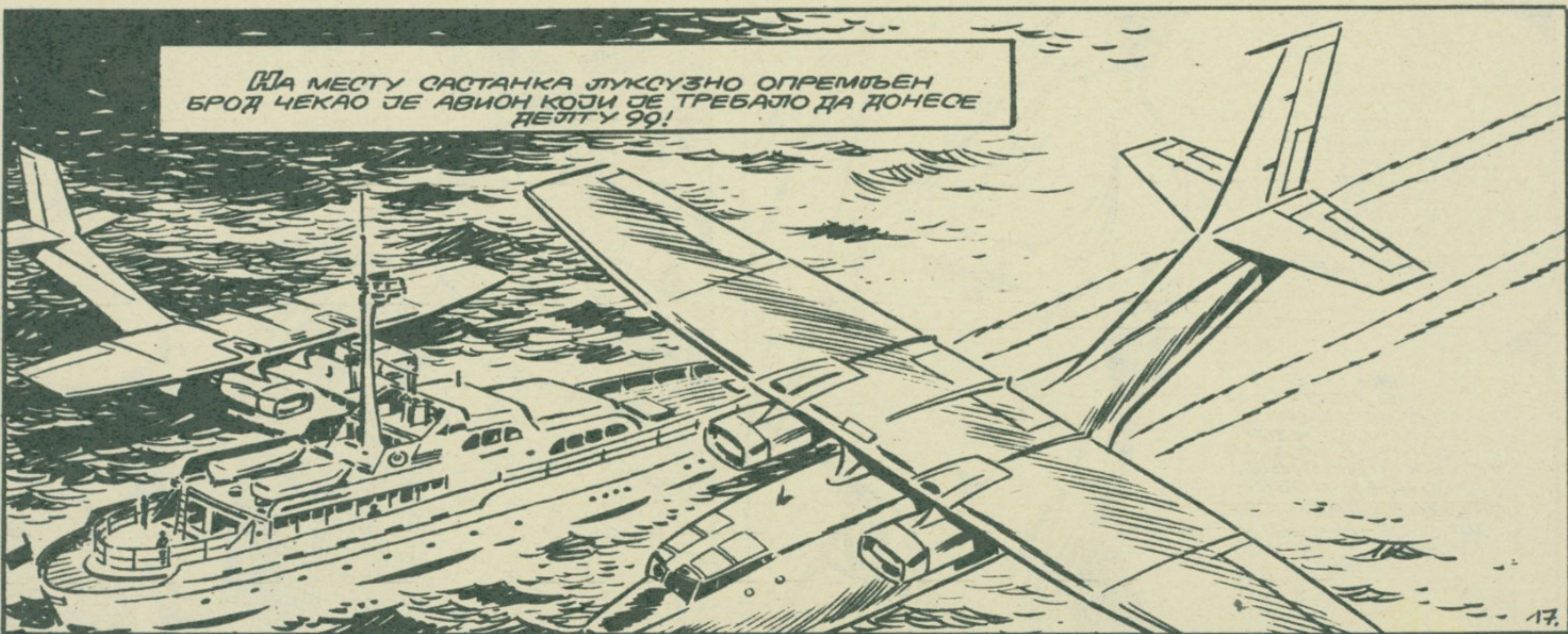
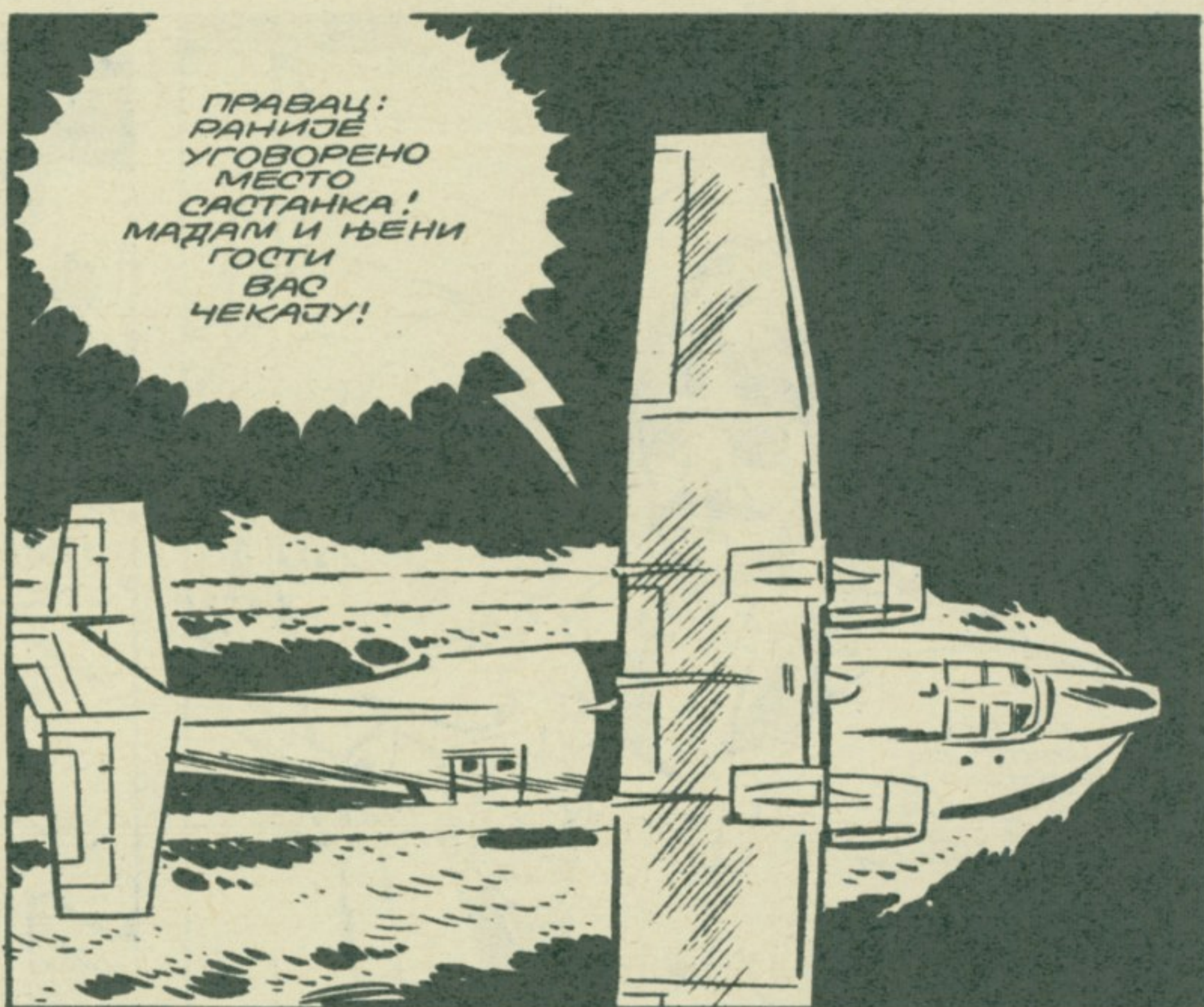
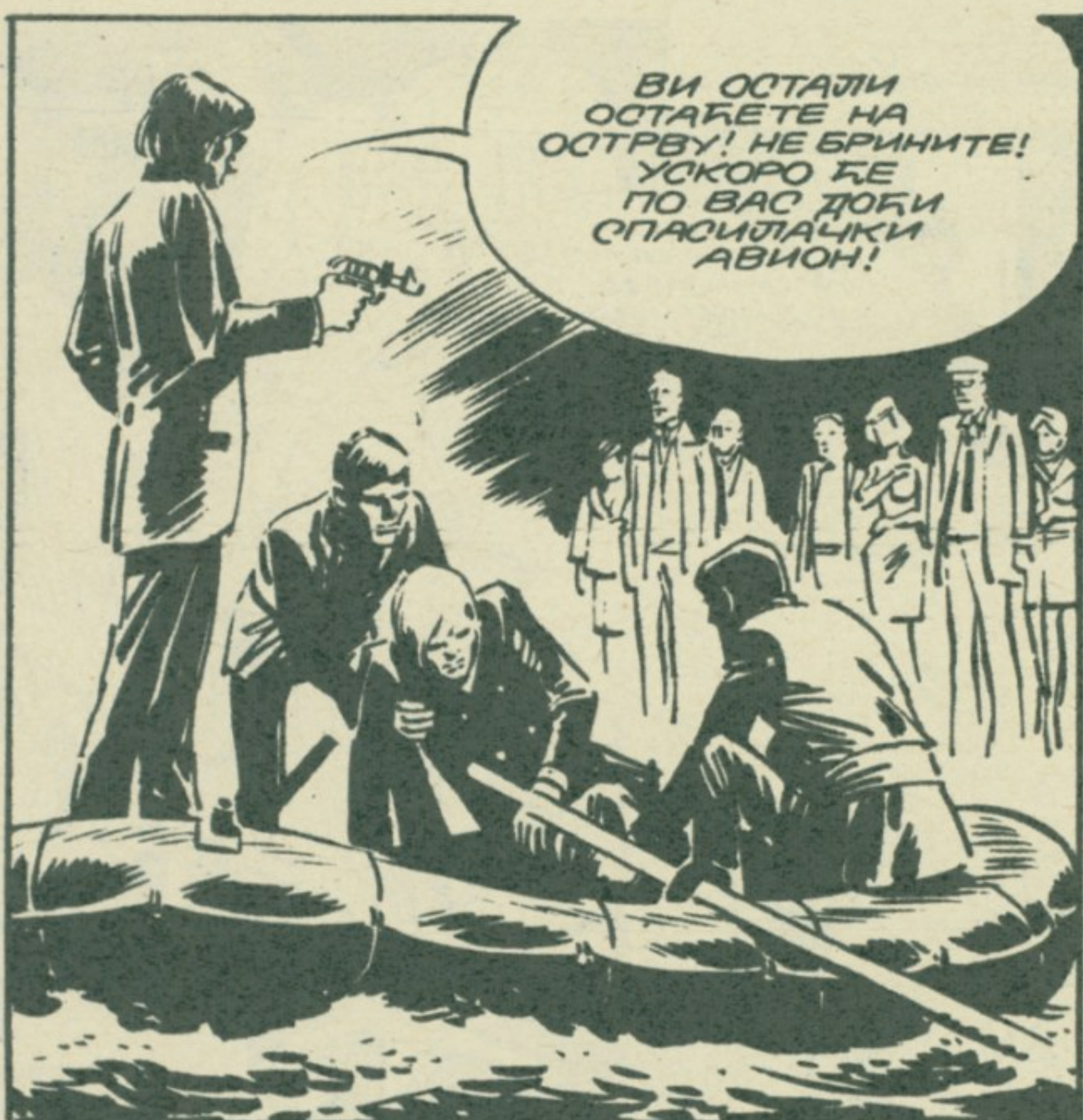
ЕВО!
ДОЛАЗЕ
ПО
НАС!

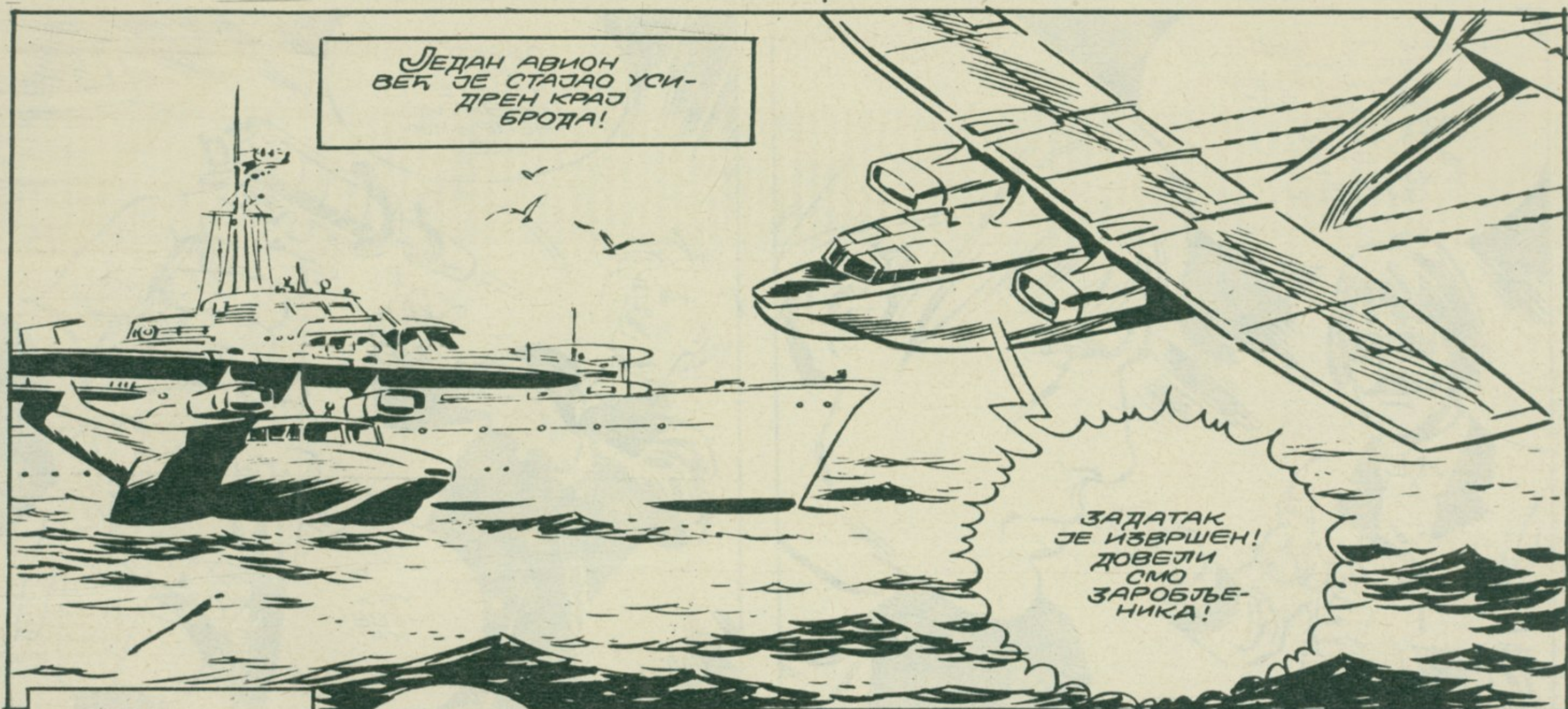

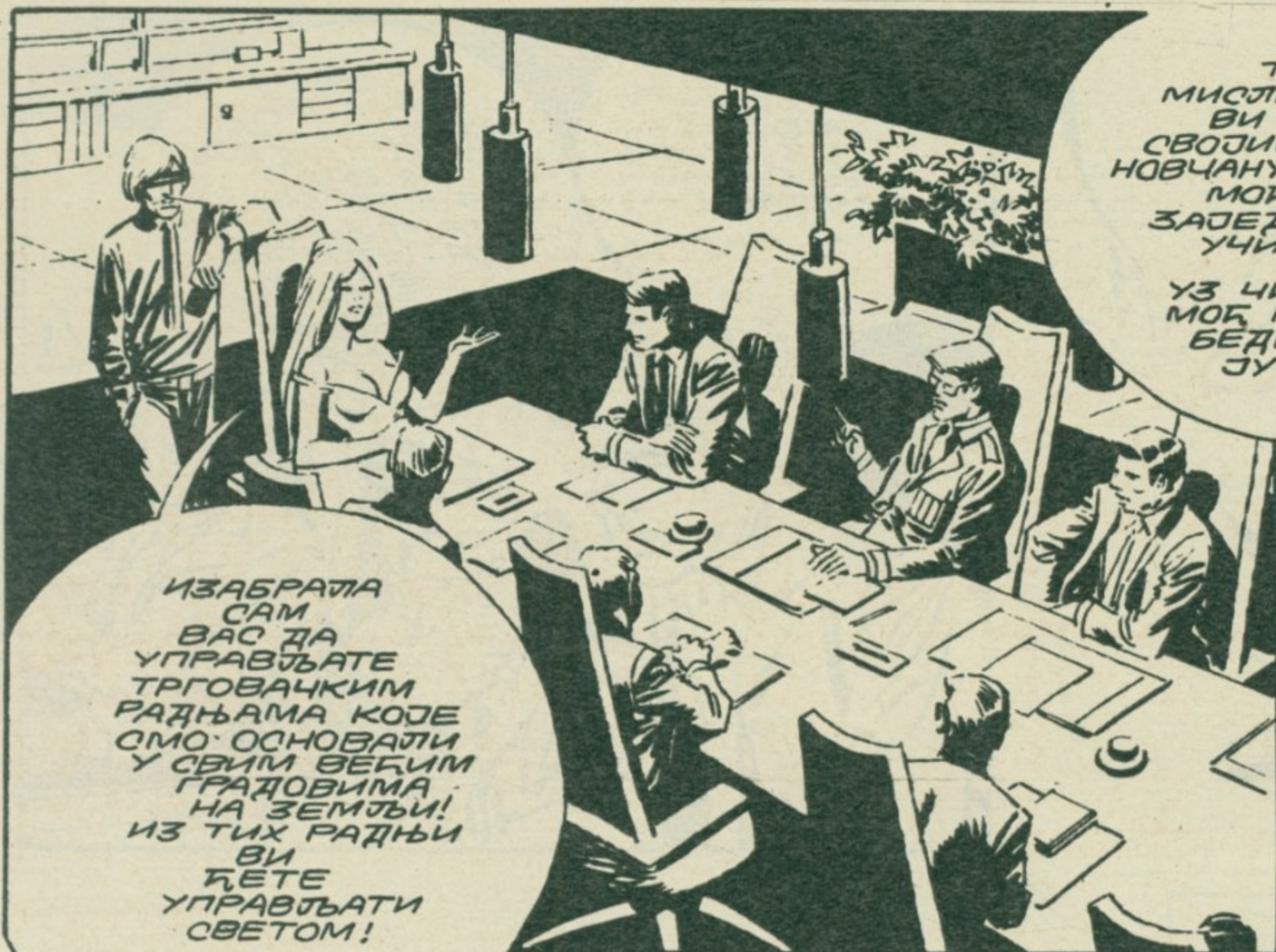
НЕ! ОНИ СУ
ДОЛАЗИЛИ ПО
ДЕЛТУ 99!

БУДИТЕ
МИРНИ И
НИШТА
НЕЋЕ
ДОГОДИ-
ТИ!

ПА
ОВО
СУ
ГУЂА-
РИ!

ТИМЕ НЕ
МИСЛИМ ДА ЋЕТЕ
ВИ ИМАТИ У
СВОЈИМ РУКАМА САМО
НОВЧАЊУ И ПОЛИТИЧКУ
МОЋ! МИ ЋЕМО
ЗАЈЕДНО ОД ЉУДИ
УЧИНИТИ НАШЕ
РОБОВЕ
УЗ ЧИЈУ ЋЕМО ПО-
МОЋ НАПАСТИ И ПО-
БЕДИТИ ГАЛАКСИЈУ
ИЗ КОЈЕ САМ
ПРОГНАНА!

ИЗАБРАТЉА
САМ
ВАС ДА
УПРАВЉАТЕ
ТРГОВАЧКИМ
РАДЊАМА КОЈЕ
ОМОЋ ОСНОВАЛИ
У СВИМ ВЕКЛИМ
ГРАДОВИМА
НА ЗЕМЉИ!
ИЗ ТИХ РАДЊИ
ВИ
ЋЕТЕ
УПРАВЉАТИ
СВЕТОМ!

УБИО
ГА,
ГУНТА-
РЕ!

МИ СЕ
НИСМО
ТАКО
ДОГОВОРИЛИ!
ВИ СТЕ НАМ
ОБЕЋАЛИ
МОЋ И МИ СМО
ВАС ДОСАД
У СВЕМУ
СЛУШАЛИ!
АЛИ,
МИ НИСМО
СПРЕМНИ
ДА ОД
ЉУДИ
УЧИНИМО
РОБОВЕ!

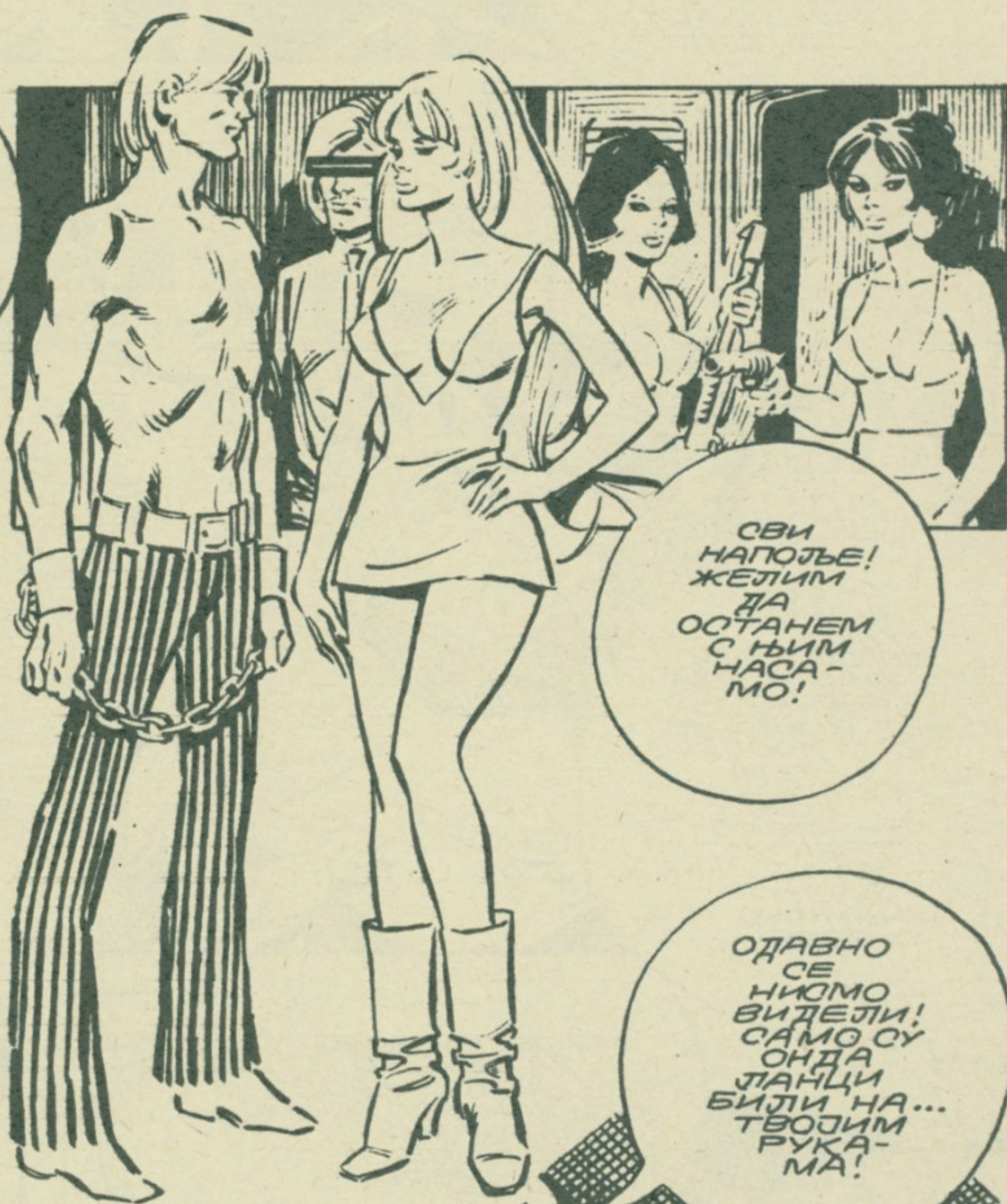
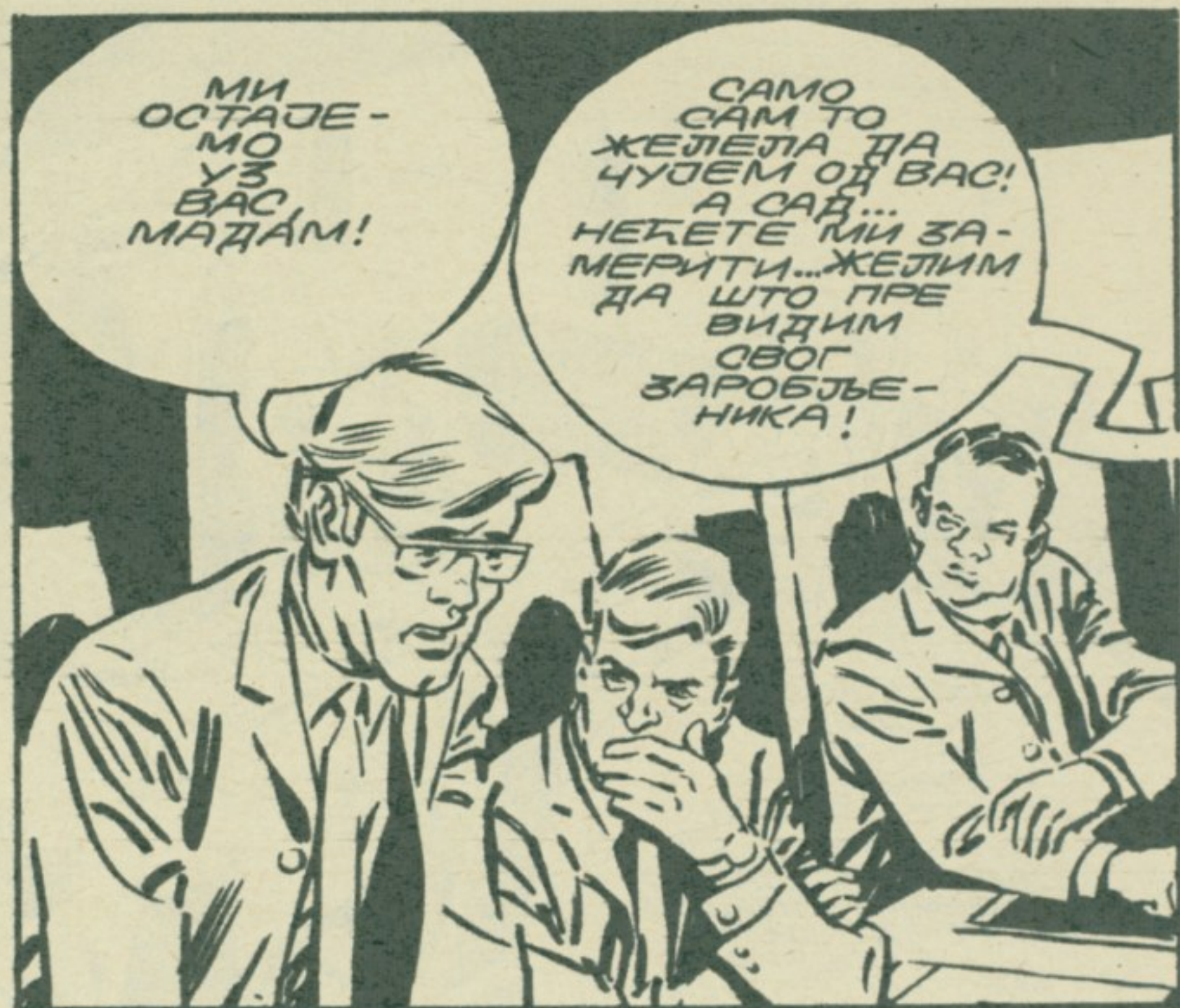
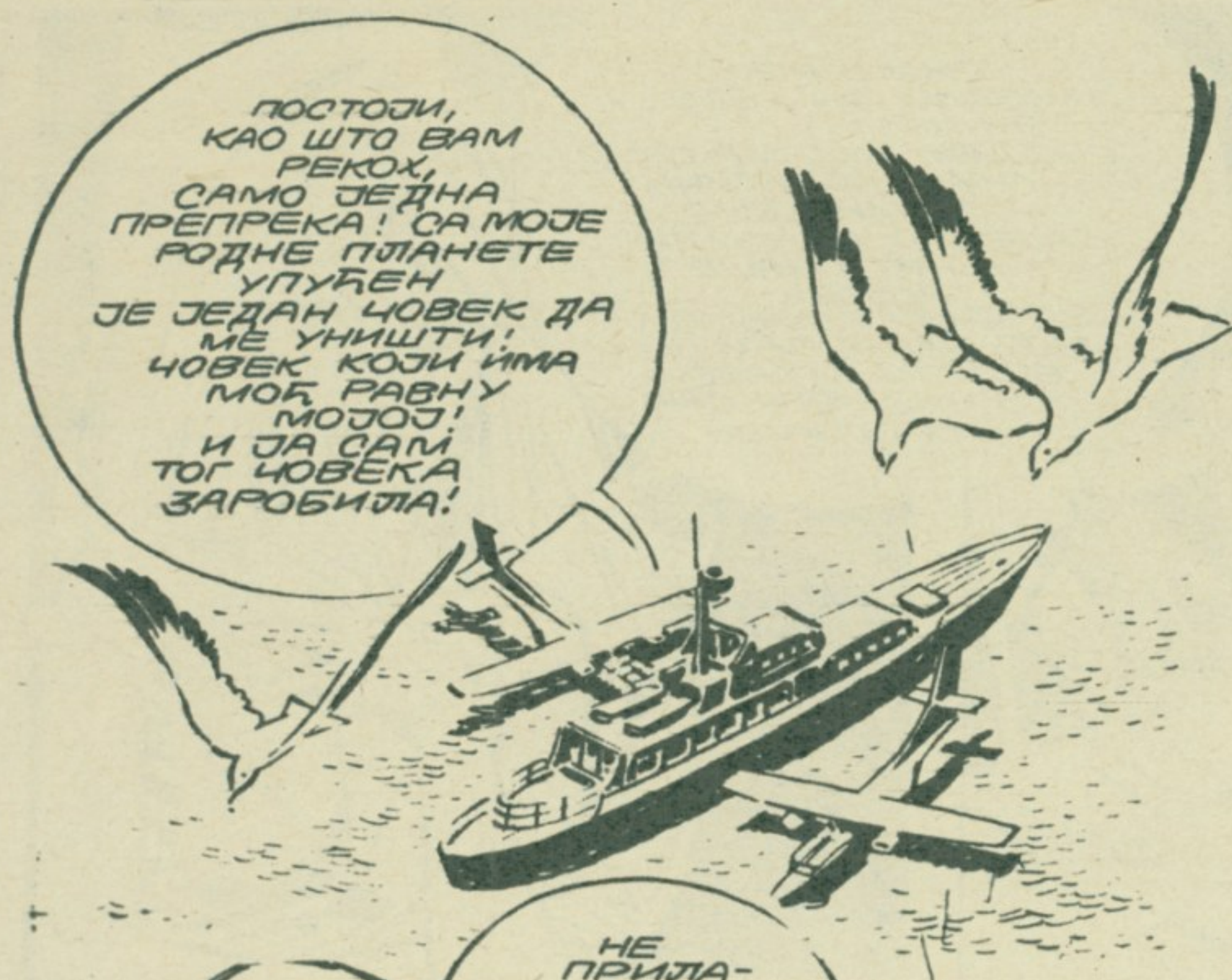
БЕНТ!

САД ЈЕ ПРЕКАСНО
ДА СЕ НЕКО
ПОВЛАЧИ ИЗ НАШЕГ
ЗАЈЕДНИЧКОГ ПОСЛА!
ИМА ЛИ ЈОШ
НЕКО НЕКУ
ПРИМЕДБУ
?

КАО
ШТО САМ
ВАМ ВЕЋ
КАЗАЛА... ЈА
ДРЖИМ У РУКАМА
СРЕДСТВА
КОЈИМ ЋУ НАТЕРАТИ
ОВАЈ СВЕТ
ДА ПАДНЕ ПРЕДА
МНОМ НА КОЛЕ-
НА... А СВОЈУ
МОЋ
ПОДЕЛИЋУ
С ВАМА!

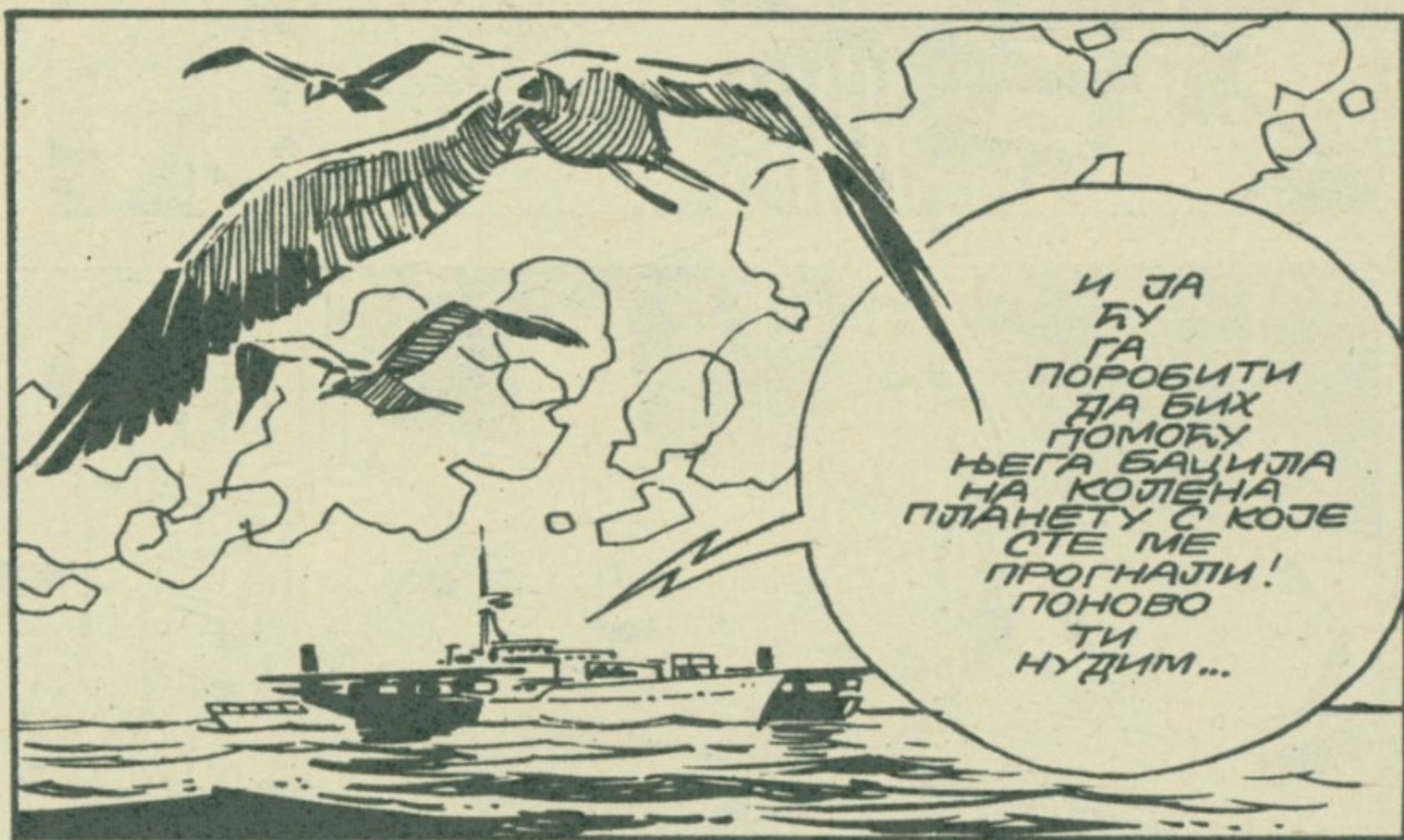
БИЛА
СИ ОСУЂЕНА
ЗБОГ ПРЕВЕЛИКЕ
ЖУДЊЕ ЗА
ВЛАШЋУ...
ТО ЈЕ СВЕ!
НИ ЈА НИ
СТАРИ
МУДРАЦ...

ЧУЈ,
ДЕЛТА!
ПРИДРУЖИ МИ
СЕ! НАС ДВОЈЕ
БИ МОГЛИ
ДА БУДЕМО
ГОСПОДАРИ
ВАСИ-
ОНЕ!

НЕ ДОЛАЗИ У ОБЗИР!
ИМАМ НАРЕЂЕЊЕ
ДА ТЕ УБИДЕМ... И ЈА
БИХ ТО УЧИНИО ДА
МОГУ!

ЧУЈ
МЕ! ЈА
ИМАМ
ОГРОМНО
ТРГОВАЧКО
ЦАРСТВО...
ОД СТОТИНУ
РАДЊИ
ПО ЧИТАВОЈ
ЗЕМЉИ
МОГУ
ДА ПОРОБИМ
ЧОВЕ-
ЧАНСТВО
КАД
ЗАЖЕ-
ЛИМ!

И ЈА
БУ
ГА
ПОРОБИТИ
ДА БИХ
ПОМОГУ
ЊЕГА БАЦИТИ
НА КОЛЕНА
ПЛАНЕТУ С КОЈЕ
СТЕ МЕ
ПРОГНАЛИ!
ПОНОВО
ТИ
НУДИМ...

МОЈ
ОДГО-
ВОР
ЈЕ
НЕ!

НЕ?
ОНДА ЋЕШ
УМРЕТИ
СТРАШНОМ
ОМРГУ,
ДЕЛТА!

ПЈУС!

ГУН-
ТАРЕ!

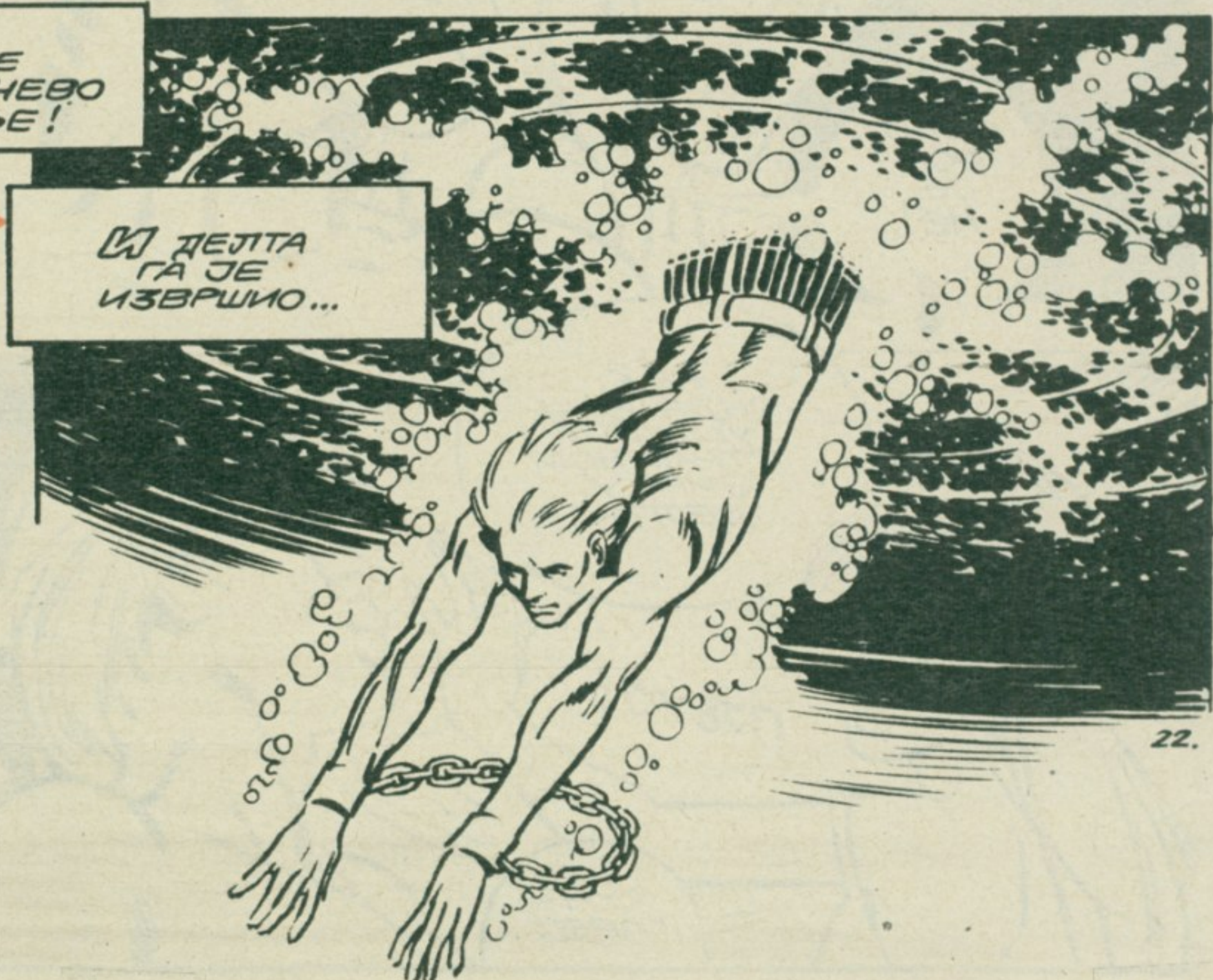
ДРЖИ-
ТЕ ГА!
ЧВРСТО ГА
ДРЖИТЕ!

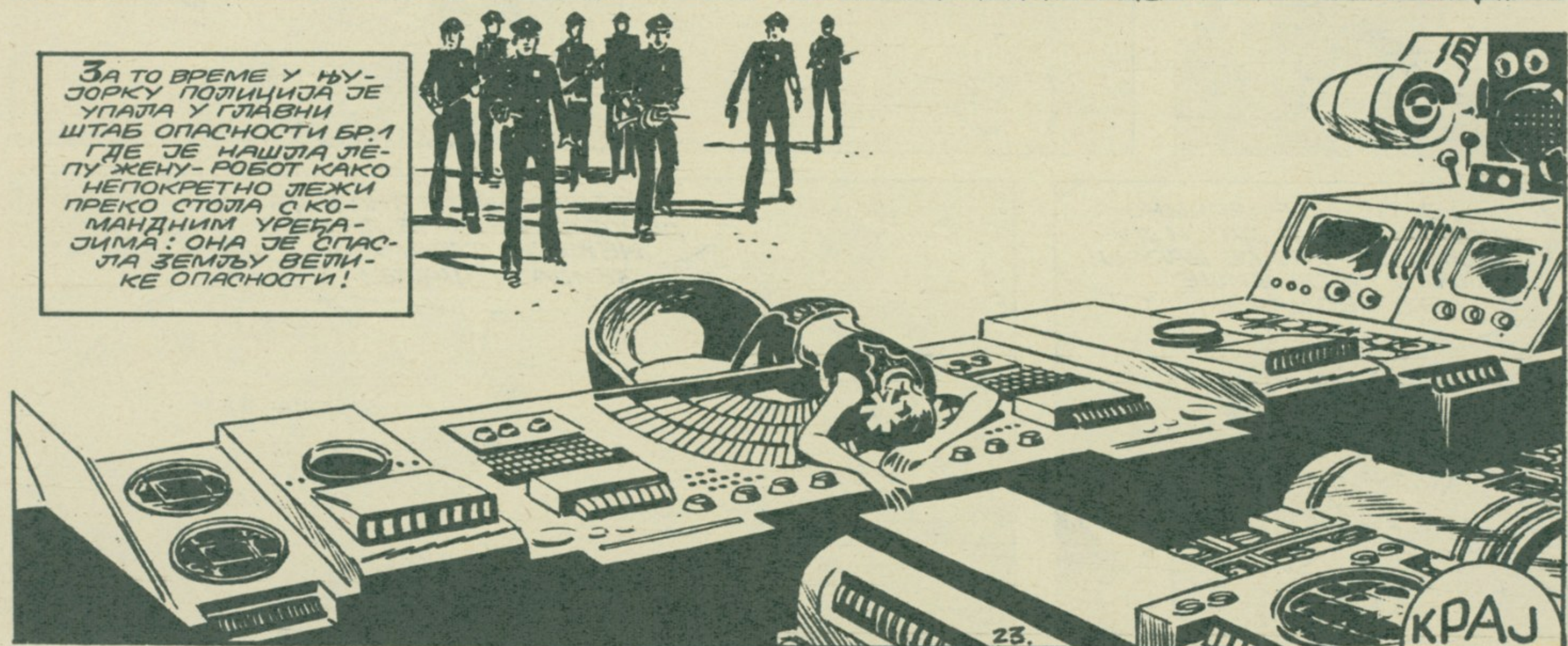

МУДРАЦ ЈЕ РЕ-
КАО: УНИШТИ
ЈЕ ИНАЧЕ ЋЕ
ОНА
УНИШТИТИ
ТЕБЕ!"

НЕШТО СЕ
ЧУДНО ДОГАЂА
ЛО ДА УНУ-
ТРАШЊИМ МЕ-
ХАНИЗМОМ КО-
ЈИ ЈЕ УПРАВ-
ЉАО ГУНТАРОМ!

ПАТРОЛА ГРОМ

ТРАГАН
ЈЕ ЧВРСТО
РЕШЕН ДА УБИ-
ЈЕ СВОГ ОЦА
КРАНОЛА
КОЈИ ЖЕЛИ
МИР СА
ЗЕМЉОМ!
ТЕШКО
РАЊЕНОМ
КРАНОЛА
ПРЕНОСЕ
ПРОМОМ 4
У БОЛ-
НИЦУ...

ТРАГАН
ШКОЛИ...
ЈЕ ЛИ
БАРАКУДА
СПРЕМАН?

СПРЕМАН
ЈЕ И
ЧЕКА!

ОНДА КРЕНИ
ПРЕМА ВАШИНГТОН-
СКОМ ДОКУ!
ЈА КУ СЛЕТЕТИ И
ОРГАНИЗОВАТИ
ОСТАЛЕ! ЗНАШ
ШТА ТРЕБА
ДА РАДИШ?

ДА!
ОДМАХ
КРЕ-
КЕМ...

НЕОБИЧНО БИМЕ
ПОКРИВЕНО МЕТА-
ЛОМ БАЦИЛО СЕ У
МОРЕ...

СЕДАМДЕСЕТ
КИЛОМЕТАРА
ДАЛЕ...

КАКО
ЈЕ
КРАНОЛ,
ОЧЕ?

ЖИВОТ ГА
НАПУШТА!
ПОВЕКАЈ
БРЗИНУ, СИНЕ,
ИЛИ ЋЕ
БИТИ КАСНО!

УСПОСТАВИ
ВЕЗУ С
БОЛНИЦОМ!
НЕКА НАС
ЈОШ НА
ПРИСТАНИШТУ
ЧЕКАЈУ
НАЈБО-
ЉИ ЛЕ-
КАРИ...

ДВОЈА БОЛНИЧКА
КОЛА СМЕСТА
СУ КРЕНУЛА ПРЕМА
ПРИСТАНИШТУ...

БРЗИНА
НА ПОВРШИНИ
10 ЧВО-
РОВА, ОЧЕ!
ЧЕКА-
ЈУ НАС...

ДОБРО ЈЕ!
ГОРДОНЕ, ТИ
СЕ ПОЗАБА-
ВИ БРОДОМ!
АЛЕН И ЈА
КЕМО БО-
ЛЕСНИ-
КОМ...

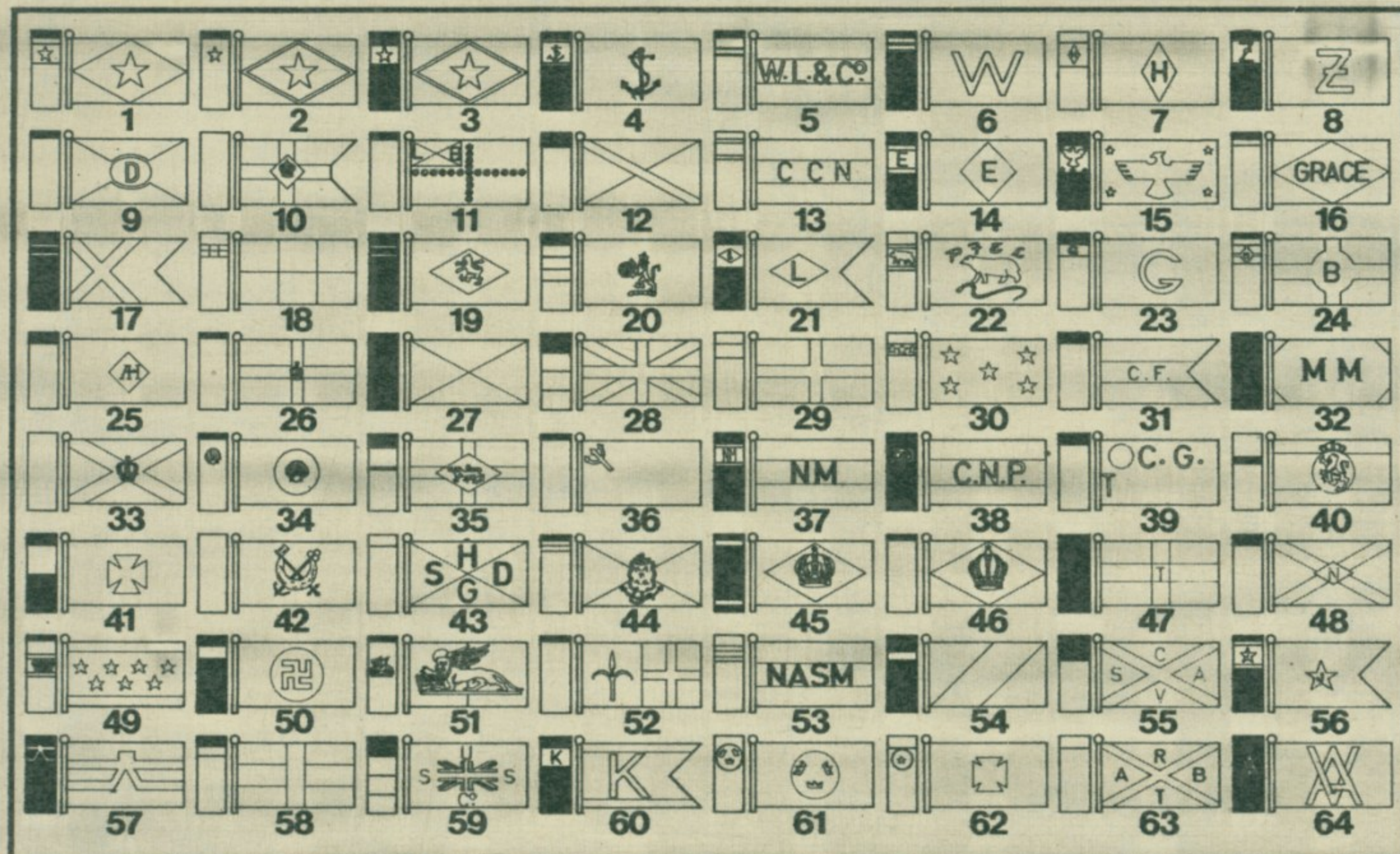
АЛИ, БАРАКУДА ЈЕ НА-
ПАО СВОЈИМ УБИЛАЧКИМ
ЕЛЕКТРОНСКИМ
ПАРАЛИЗАТОРОМ...

ОЧЕ!
ИЗА
ТЕБЕ...
ПАЗИ!

ПОГО-
ДИО
САМ
ГА!

ААААН!

ЧИЈИ ЈЕ ОВО БРОД?

Техничком грешком у рубрици „Чији је ово брод?“ у броју 1.022 на 8. и 9. страни Забавника погрешно су одштампани текстови испод застава трговачке морнарице. Извињавамо се читаоцима и понављамо потписе према редоследу који је исправан:

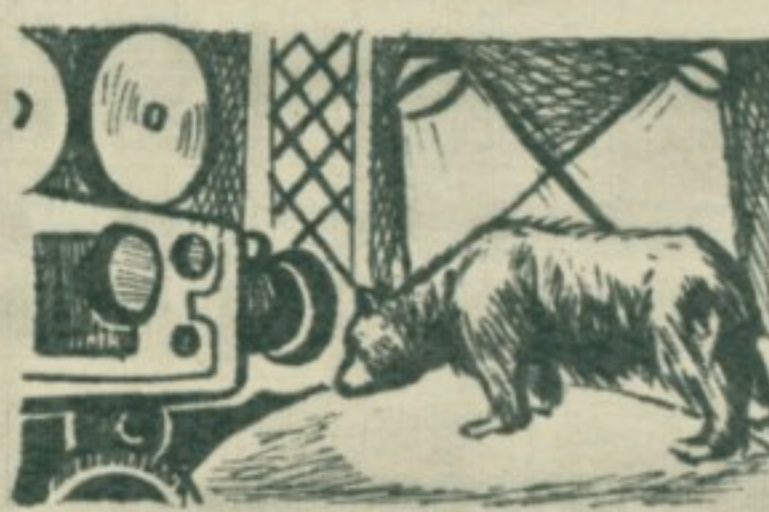
1. ЈУГОСЛАВИЈА: Југословенска линијска пловидба. — 2. ЈУГОСЛАВИЈА: Јадранска линијска пловидба. — 3. ЈУГОСЛАВИЈА: Јадранска слободна пловидба. — 4. АРГЕНТИНА: Државна трговачка флота. — 5. НОРВЕШКА: Вестфал — Ларсен и компанија. — 6. НОРВЕШКА: Вилхелмсенска компанија. — 7. НОРВЕШКА: Компанија Хансен —

Танген. — 8. ПОЉСКА: Пољске океанске линије. — 9. АРГЕНТИНА: Генерална дирекција поморског транспорта. — 10. БЕЛГИЈА: Белгијска поморска компанија — Краљевски Лојд. — 11. БРАЗИЛ: Бразилски национални Лојд. — 12. БЕЛИКА БРИТАНИЈА: Бенк линија. — 13. ПОРТУГАЛ: Колонијална компанија за пловидбу. — 14. САД: А-

меричке експортне линије. — 15. САД: Линије „Амерички председник“. — 16. САД: Линије Грејс. — 17. БЕЛИКА БРИТАНИЈА: Компанија британске Индије за парну пловидбу. — 18. БЕЛИКА БРИТАНИЈА: Канадско-пацифичка паробродска компанија. — 19. БЕЛИКА БРИТАНИЈА: Паробродска компанија Клан. — 20. БЕЛИКА БРИТАНИЈА: Кјунардска паробродска компанија. — 21. САД: Паробродска компанија браће Лајкс. — 22. САД: Пацифичке далеко-источне линије. — 23. САД: Корпорација „Галф Оил“. — 24. ФИНСКА: Финска поморска компанија. — 25. БЕЛИКА БРИТАНИЈА: Холт, Алфред и комп. океанска паробродска компанија. — 26. БЕЛИКА БРИТАНИЈА: Источна паробродска пловидба. — 27. БЕЛИКА БРИТАНИЈА: Компанија за полуострвску и оријенталну парну пловидбу. — 28. БЕЛИКА БРИТАНИЈА: Лучка линија. — 29. ФРАНЦУСКА: Поморска компанија Сипријена Фабра. — 30. ФРАНЦУСКА: Поморска компанија удружења зласника теретних бродова. — 31. ФРАНЦУСКА: Поморска компанија Фресне. — 32. ФРАНЦУСКА: Компанија за поморски транспорт. — 33. БЕЛИКА БРИТАНИЈА: Краљевска поштанска линија. — 34. БЕЛИКА БРИТАНИЈА: Англосаксонска петролејска компанија. — 35. БЕЛИКА БРИТАНИЈА: Британска танкерска компанија. — 36. ГРЧКА: Хеленска линија. — 37. ФРАНЦУСКА: Компанија за мешовиту пловидбу. — 38. ФРАНЦУСКА: Поморска компанија Паке. — 39. ФРАНЦУСКА: Општа трансатлантска компанија. — 40. ХОЛАНДИЈА: Краљевски холандски Лојд. — 41. ДАНСКА: Прекоморска паробродска компанија. — 42. ЗАПАДНА НЕМАЧКА: Севернонемачки Лојд. — 43. ЗАПАДНА НЕМАЧКА: Хамбуршко-јужноамеричка компанија Егерт и Амзинк. — 44. ЗАПАДНА НЕМАЧКА: Линија Хамбург — Америка. — 45. ХОЛАНДИЈА: Краљевско холандско паробродско друштво. — 46. ХОЛАНДИЈА: Краљевско транспортно друштво. — 47. ХОЛАНДИЈА: Краљевски роттердамски Лојд. — 48. ХОЛАНДИЈА: Бродарско друштво „Холандија“. — 49. ИЗРАЕЛ: Компанија за пловидбу „Зим Израел“. — 50. ИНДИЈА: Компанија за парну пловидбу „Синдија“. — 51. ИТАЛИЈА: Компанија за пловидбу „Адриатика“. — 52. ИТАЛИЈА: Тришански Лојд, друштво за поморску делатност. — 53. ХОЛАНДИЈА: Линија Холандија — Америка. — 54. ХОЛАНДИЈА: Уједињено холандско бродарско друштво. — 55. ЧИЛЕ: Јужноамеричка паробродска компанија. — 56. ШВЕДСКА: Компанија Јонсон Аксел Акселсон. — 57. ЈАПАН: Пловидбена компанија из Осаке. — 58. КАНАДА: Канадске паробродске линије. — 59. НОВИ ЗЕЛАНД: Паробродска компанија Нови Зеланд. — 60. НОРВЕШКА: Компанија Клевенс и комп. — 61. ШВЕДСКА: Линија Шведска — Америка. — 62. ШВЕДСКА: Шведски Лојд. — 63. ШВЕДСКА: Трансатлантска компанија. — 64. ШПАНИЈА: Компанија Ибара и комп.

● За филм „Краљ Гризлија“ филмски студио Волта Дизнија ангажовао је специјалног глумца: правог гризлија мед-

веда по имену Хаџ, старог шест година и тешког преко 650 килограма. Према статистичким подацима вршеним 1964. године на подручју између Мексика и Аљаске било је око 40.000 гризли медведа.

● једна велика пивница у Лондону доделила је и ове године назив „највернијег љубитеља пива“ једном од својих посетилаца. Овог пута то је извесна Харијет Брукс из Бирмингема која је признала да од своје 18. године редовно пије више од једног литра пива дневно. Како Хенријета има 91. годину, педагози Енглези израчунали су да је она за 73 године попила 200 тона пива.

● једна америчка дискографска кућа пустила је пре извесног времена у продају плочу са електронском музиком намењену специјално за успављивање беба. На плочи се из међу оваке арије за бебе налази и један хит за маму.

● Да би проучио дејство буке на човечији организам истраживач и научник на Калифорнијском универзитету доктор Џон Гарет провео је целу ноћ у једном задимљеном диско клубу у Сан Франциску у коме су млади играли уз звуке рок-ен-рола. Касније је доктор Гарет изјавио: „Бука коју ствара ова музика равна је оној коју ствара мотор млазног авиона“. Доктор Гарет каже да три сата по изласку из овог клуба није могао да чује куцање свог часовника. Његов закључак: „Данашњој омладини прети потпуна глувоћа“.

Kandit НАЈСЛАЂА НАГРАДНА ИГРА НА СВЕТУ!

ГЛАСАЛИ ЗА НАЈСЛАЂЕ ДОБИЛИ СЛАТКЕ ПАКЕТЕ!

Преко хиљаду купона стигло је у другом колу за најслађе. Међу онима који су гласали за своје љубимце извучено је на срећу 10 добитника по једног слатког пакета — поклон фабрике бомбона и чоколаде КАНДИТ из Осјека. Награђени су:

1. Јелка Мишковић, Франска 4 62000 Марибор; 2. Вилим Рибић, Штросмајерова 129/Е, 54000 Осиек; 3. Власта Илић, Сл. Пенезића 39, 18300 Пирот; 4. Душанка Ђокић, Карађорђева 69, Београд;

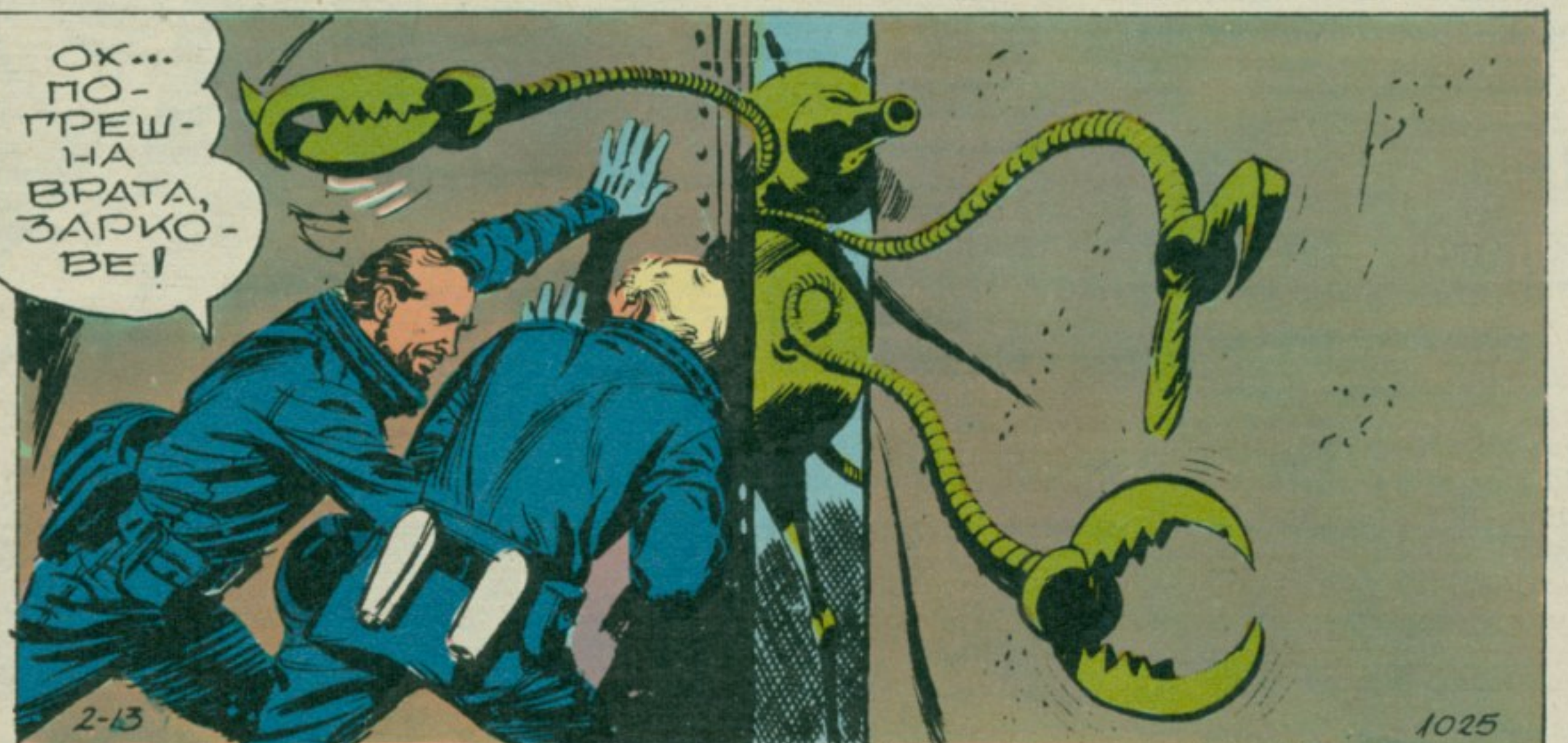
5. Оливера Радован, М. Горког 50/1, 21000 Нови Сад; 6. Стеван Гајан, Штефаникова 140, 26210 Ковачица; 7. Звездана Кудриков, Е. Милош 10—1, 52394 Умар; 8. Грозда Радичевић, Анђе Ранковић 8а ст. 17, 26300 Вршац; 9. Ненад Мишић, Титова 113/1, 75000 Тузла и 10. Љубица Узлац, Жарка Зрењанина 62, 21230 Жабаљ.

Гласањем за најслађе учествујете у извлачењу слатких пакета КАНДИТА.

Kandit НАЈСЛАЂА НАГРАДНА ИГРА НА СВЕТУ!

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: ИЗ КЛОПКЕ У КЛОПКУ!

СУД СЕ ОБР

анас је тешко и замислити какву је буру узбуђења својевремено подигла афера Калас, не само у Француској већ у целој Европи. Милиони људи свих националности страсно су учествовали у њој: скупљали прилоге за обнову процеса, држали бучне протестне митинге, долазили да сведоче, слали дуга писма пуна претњи, нудили подршку. Под притиском својих поданика морали су да се умешају пруски краљ Фридрих и руска царица Катарина.

Сами учесници процеса, односно његове жртве, били су скромни, безначајни људи. Жан Калас живео је већ тридесетак година у Тулузи. Трговао је тканинама и прилично се обогатио. Са својом женом Ана-Розом имао је шесторо деце: синове Марк-Антоана (29 година), Пјера (28), Луја (25), Дона (22), док су две кћерке биле млађе.

Црна марама

Кобног дана код куће су били само отац, мајка и синови Марк-Антоан и Пјер. Њихова кућа се налазила у Улици Филатје, број 16. На спрату су биле стамбене, а у приземљу пословне просторије. Са улице се улазило у дугачак мрачан ходник који је водио у простран

магацин за робу. Из магацина се могло ући, кроз двокрилна стаклена врата, у угледну продавницу „Тканине код Каласа“. Наравно, радња је имала и улаз са улице.

Али можда до свега не би дошло да Каласови нису били протестанти, што је у оно време, у строгој и нетрпељивој католичкој средини могло бити веома опасно. У ствари, та чињеница биће пресудна при доношењу судске одлуке које се Французи и данас стиде.

Око десет часова увече, 13. октобра 1761. године, ретки пролазници зачули су из куће Каласових јауке, повике, трчање по одајама и низ степенице. Најзад је стара служавка истрчала на улицу и вичући:

— Он је мртав! Ох, боже, сигурно су га убили!

Они који су ушли, затекли су необичан приказ. Марк-Антоан је лежао на поду магацина, одмах иза врата која су водила у радњу. На себи је имао кошуљу, чарапе и ципеле, док су му капут, прслук и шешир

стајали уредно сложени на оближњој столици.

Већ мртвог Марк-Антоана нашао је Пјер и одмах отрчао по лекара. Отац и мајка запрепашћено су стајали и немо посматрали леш свог сина. Убрзо се појавио Пјер с хирургом Горсом кога је нашао случајно у оближњој кафани.

Лекар је прегледао Марк-Антоана. Скинуо му је с врата црну свилену мараму коју овај обично није носио. На врату су се виделе две дугачке полукружне крваве бразготине. То је био знак да је Марк-Антоан заглављен ужетом.

— Ко ли је то могао да учини? — изbezумљено је повикао стари Калас.

Није било трагова обијанња, нити насилног улажења споља, ништа није било украдено ни из магацина ни из радње. Нико од суседа није видео кога да улази у кућу.

Кобна грешка

Из гомиле грађана, која је била све већа, чуло се:

— Убица је неко од укућана!

Жагор гомиле је постајао гласнији. Очеvidно, људи нису много волели Каласове, били су спремни да им одмах, без доказа, припишу свако зло. Нису ли их сматрали за јеретике, за отпаднике, није ли им свештеник сваке недеље говорио у цркви на шта су све спремни ти „опасни“ протестанти?

Неко се сетио да позове полицију. У један сат ујутру стигао је на место злочина дежурни судски службеник, Давид Бодригез. Овај вешти и савесни истражњик постаје, вероватно нехотице, кобна личност ове драме.

Бодригез је пажљиво и детаљно саслушао Каласове пошто је претходно све друге посматраче напустио кућама. Сазнао је много поједности о животу породице Калас. Најзад је почео да их испитује о свему што се догодило оне ноћи.

Ту је стари Калас направио фаталну грешку. Почео је непотребно да измишља верујући да ће олакшати свој положај. Био је уплашен претњама разгневане гомиле. Казао је да је са сином Пјером пошао неким послом у магацин и да су њих двојица тамо нашли Марк-Антоана. Висио је обећан о уже везано за средину дебелог штапа који је служио за ношење бала штофова. Штап је био за-

глављен у врху отворених двокрилних врата која воде из магацина у радњу.

— Он се сам обесио! — говорио је стари Калас док су му сузе лиле. — Сам се убио, али ме је било стид да се то дозна а и вера не допушта самоубиство. Зато сам пришао и пресекао уже а онда исклонио све трагове. Да, тако је било, господине, кунем се.

Одсутан духом, Пјер је све време потврђивао климањем главе.

Углашени сћарац

Бодригез је поставио још низ питања, затим почео да прегледа магацин и радњу. Био је искусан и интелигентан, њега није било лако преварити. Упитао је најзад старог Каласа поново:

— Да ли су поред обећаног биле неке лествице или столица?

— Не, нису, господине.

— А јесте ли нашли неку свећу или било какву другу светиљку?

— Не, нисмо! — одговорили су стари Калас и Пјер у један глас, уопште не размишљајући.

РУЖАО

Волтер је ушао у одбрану невино погубљеног Жана Каласа који је био крив зашто што је био прогнан

Бодригез их је повео на лице места и поновио пред њима своја испитивања. Прво је измерио ширину врата, а затим штап. Врата су била широка метар, а штап дуг 86 сантиметара. Значи, штап никако није могао бити заглављен у вратима.

Стари Калас је показао место где је штап наводно био заглављен у вратима. Бодригез је одмах упитао:

— Како се Марк-Антоан могао попети на ту висину кад није имао ни лествице ни столицу при руци? И како је све то могао извести у мрклом мраку?

Бодригез је систематски, чињеницу по чињеници побијао све што су стари Калас и Пјер рекли.

Гомила лажи које је педантни Бодригез нашао у непромишљеним изјавама на смрт преплашеног старог Каласа и његовог сина Пјера била је за суд довољан доказ о њиховој кривици. Поготово што је убрзо докучен и „разлог“ за ову свирепу смрт.

Почиње хајка

Месно удружење најватренијих католика пријавило је суду да је Марк-Антоан неколико седмица пред смрт

одлучио да пређе у католичку веру. Појединци су тврдили да су чули старог Каласа како прети сину да ће га пре задавити сопственим рукама него што ће му дозволити да промени веру.

— Марк-Антоан је хтео да постане адвокат, а то звање могао је стећи само као католик! — бранио се стари Калас у истрази. — Ја сам се сагласио да промени веру. Па зар бих га иначе школовао за адвоката? А што се тиче тврдњи да сам претио сину, то су обичне лажи. Католици мрзе све нас протестанте. Више пута су ми разбијали излоге, премазивали кућу црвеном бојом, претили ми и потказивали ме. Али ја нисам хтео да прећем у њихову веру — из ината!

Док су се стари Калас, његова жена и син Пјер налазили у судском затвору, католички агитатори су разјарили Тулузу до праве хистерије: како се један протестант усудио да убије њиховог будућег сабрата! Почели су физички напади на месне протестанте, многи су потучени, а свима је забрањено изгоном.

Поротни суд у Тулузи донео је пресуду 28. фебруара 1762. године. Пошто је Бодригез побио верзију старог Каласа о самоубиству Марк-Антоана, суд је закључио, да је младић убијен. Судије

су мислиле да знају и ко га је убио: рођени отац! Стари Калас је осуђен да умре у мукама на точку. При томе ће, веровало се, све признати и одати саучеснике. Потом ће Ана-Роза Калас и њен син Пјер бити погубљени обичном смрћу, одсецањем главе мачем.

Десетог марта целати су у подруму судске зграде почели да муче старог Каласа. Истезан на точку тако да су му кости пуцале а мишићи се кидали он је непрекидно понављао да је невин. Целати су му у уста угурали левак и сипали десет лонаца воде. Несрећник је све то поднео, непрекидно крклајући:

— Невин сам... Немам саучесника... Нико од нас није крив...

Најзад су старог Каласа одвели пред катедралу у Тулузи. Клечећи, у покајничкој кошуљи, са свећом у руци, Жан Калас је морао да измоли опроштај од бога. Потом су га поново дочепали целати, шипкама су му поломили руке и ноге, па га затим ставили на точак и дигли „лица окренутог небу да испашта свој злочин и служи другима за углед“. Два сата касније спалили су га на ломачи, док су свештеници молили околу за спас његове заблуделе душе.

Пошто Жан Калас ништа није „одао“ на мукама, његова жена и син Пјер нису могли бити погубљени. Само су их заувек прогнали из „светог католичког града Тулузе“.

Процес је обновљен

Преплашени протестанти разбежали су се из Тулузе. Многи од њих обратили су се за помоћ Волтеру. Овај славни француски писац и мислилац, познат по слободоумљу, борбености, непомирљивости према сваком фанатизму, а посебно верском, три године се борио да обори одлуку суда у Тулузи. Колико је писама и чланака објавио о Жану Каласу тешко је утврдити. О њему је написао чувену књигу „Одбрана потлачених“. Успео је да заталаса јавно мишљење у целој Европи. Људи који нису били заслепљени верском мржњом придруживали су му се са свих страна.

Једино Тулуза, „тај најкрволочнији од свих француских градова“ како је написао Волтер, остаје хладна.

Најзад и сам француски краљ бива приморан да 1765. нареди да се у Паризу изврши обнова процеса, пошто је Тулуза одбила да то учи-

ни. Ново суђење обављено је под руководством француског Парламента, уз помоћ најугледнијих француских правника.

Нова пресуда је била једногласна: Жан Калас је невин. Није постојао апсолутно ниједан доказ о његовој кривици. Његово погубљење је плод верске мржње. Суд и Парламент су рехабилитовали Жана Каласа, али му нису могли вратити живот. Његовој породици додељено је високо обештећење. Међутим, та рехабилитација није никада била призната у Тулузи и према тамошњим судским књигама Жан Калас је и данас праведно погубљени убица.

Афера Калас није била тиме окончана. Иследник Давид Бодригез је извршио самоубиство када је сазнао да је погрешно и да је Жан Калас рехабилитован. Доћи ће на крају још једна жртва, сасвим апсурдна. У вихору француске револуције неких 25 година касније гневни грађани, који нису могли да забораве случај Калас гиљотинираће унука Давида Бодригеза — само зато што је био његов унук!

Иначе, права истина о смрти Марк-Антоана неће никада бити тачно утврђена. Да ли је то убиство или самоубиство, остаће заувек тајна.
Е. М.

МАКАРА ВРЕБА ЖРТВУ

МАЛЕ ЗЛЕ ОЧИ ЧУДОВИШТА ГЛЕДАЛЕ СУ РИБАРЕ КОЈИ СУ СЕ ОЧАЈНИЧКИ ДРЖАЛИ ЗА ОГРАДУ ПАЛУБЕ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

но за становнике обала Арабијског мора и Индијског океана.

Како друкчије, питају се они, објаснити нестанак рибарских бродова и њихових посада у дане када је море сасвим мирно, кад нема ни дашка ветра, а олује ни на помоду?

Најлакше је сазнати како макара изгледа у индијским храмовима приобалних појасева. Ту се може видети чудно биће изрезбарено у дрвету с главом крокодила а телом и репом кита. Свештеници кажу да макара може бити дугачка и 50 метара и да њене чељусти могу раздробити и труп већег брода. Изгледа да макара

веома ретко исплива на површину, више воли да плива на дубини од 15 до 20 метара и лови ајкуле и друге рибе. Макара напада чак и китове. Уловљени су китови са огромним ожиљцима на трупу. Како то протумачити? Или овај запис капетана једног британског брода који је пловио Бенгалским заливом.

СТИГЛИ СМО КАСНО

„Поподне је било веома мирно. Један морнар посматрао је рибарски брод уда-

љен две миље од нашег брода. Изненада, вода око рибарског чамца почела је да се пенуша, прскали су млазеви као да се створио водоскок, док су до малочас мртву тишину прекинули јауци људи.

Променили смо курс пловидбе и похитали да извидимо шта се догодило и, ако можемо, помогнемо људима. Али, када смо стигли до тог места, било је касно, море је поново било мирно. Само је неколико дашчица пливало површином као једини доказ да се ту малочас одиграла трагедија“.

Касније истог дана британски брод је зауставио је дан рибарски бродић и обавестио рибаре шта се догодило. Рибари су били сувише уплашени да би уопште разговарали са члановима посаде британског брода. Почели су лудачки да веслају у правцу обале и уплашено викали:

— Макара, макара...

Научне експедиције већ више деценија трагају за макармом. Претражују и испитују морске дубине не би ли наишли на то чудовиште, али до сада резултата још нема.

Али, то не значи да не постоји чудовиште као што је макара, баш као што научници не одступају од тога да испитају постоји ли заиста чувено чудовиште из језера Лох Нес.

Овај посао није лак. Сетимо се само колико су огромна водена пространства и колико ми још мало знамо о животу у његовим дубинама. Стога научници сматрају да би било неразумно одбацити претпоставку о постојању макаре и рећи да је то измишљотина сујеверних рибара.

Нестанак Абдула Алија и његове посаде заједно са рибарским бродом у ужасним чељустима тог огромног чудовишта пре 30 година и то недалеко од пакистанске обале, није производ маште. Читав догађај беспомоћно је посматрала група људи са обале.

Негде у дубинама Арабијског мора и Индијског океана вреба чудовиште макара. Само чека прилику да нападне чамца и сирт.

М. Ј.

ЧЕЉУСТИ СУ ШКЉОЦНУЛЕ

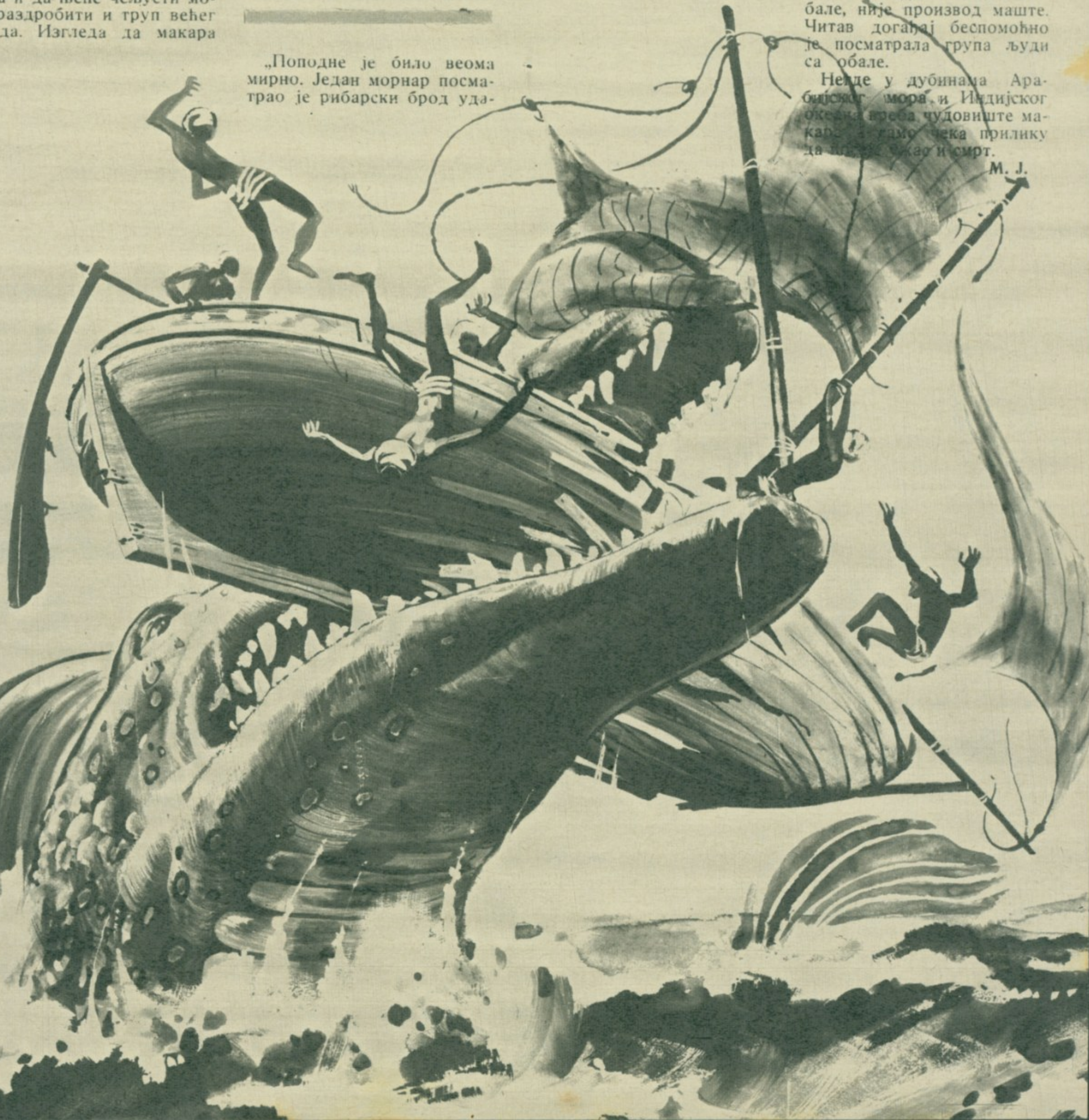
За тренутак чудовиште је застало. Његове зле мале очи гледале су рибаре који су се очајнички држали за ограду палубе и ужаснути посматрали чудовиште које је изронило из дубина.

— Макара, макара! — вриснуо је један. — Макара је...

Није успео да заврши реченицу. Чудовиште је изронило из воде, разјапљеним чељустима зграбило брод са људима и подигло га у ваздух, високо изнад површине. Ужасне чељусти су се склопиле и то је било довољно да брод заједно са људима нестане у устима немани. Огромним репом чудовиште је и даље ударило по води и загушивало врисак људи и дробљење дрвета. А онда је загњурило главу у воду, а убрзо затим нестао је и реп. Остала је крвава вода и неколико дашчица — све што је преостало од Абдула Алија и његове посаде. Десет пакистанских рибара нашло је тог тоглог поподнева 1932. године смрт у чељустима макаре.

НАПАДА И КИТА

Какво је то монструозно биће које становници на обалама између Арабијског мора и Индијског океана називају макара? Никада то чудовиште није уловљено нити су га тачно избацили на обалу. Једини људи који су га видели рибари. Били су толико уплашени после сусрета с њим да нису били у стању да га дефинишу. Али његово постојање је још увек ствар

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

АФРИКА

7

ПРЕМА НИГЕРУ — Крај живота у Сахари подудара се са инвазијом племена која су дојала са севера. Између мирољубивих староседелаца и ратоборних уљеза дошло је до борбе. Не зна се тачно шта се потом збило јер од тог тренутка из Сахаре ишчежавају сви трагови људи. Претпоставља се да су дошљаци победили, претворили у робове раније становнике и повели их са собом према Нигеру. У то време у Сахари се постепено променила клима: кише су престале да падају, реке пресушиле, земљу покрио песак.

8

ТАЈАНСТВЕНИ ГРАД — Године 1865. један амерички ловац случајно је открио у долини северно од реке Лимпопо на југу Африке рушевине града чији су зидови и неколико кула били сасвим очувани. У близини огромног

10

КУЛА БЕЗ УЛАЗА — Зимбабве се уздиже на високом брду на самом улазу у долину благе климе, богату dobrim каменом за градњу и златом у подземним рудницима. Изградња циновских зидина захтевала је велики број људи и нарочите справе. Камен је довлачен специјалним „саоницама“ и пажљиво ређан у висину тако да зидови буду постепено благо нагнути према унутрашњој страни. Најчуднији пример те архитектуре је купаста кула у коју још нико није успео да уђе нити да погоди чему је служила.

11

РАЗГОВОР С БОГОМ — Зимбабве је у ствари био светилиште где су вршили верски обреди и сахрањивани владари док се насеље налазило у самој долини, иза зидина. Светињу над светињама представљала је кружна дво-

Земља краљице од Сабе

зида у карактеристичном афричком насељу од коџа живео је племе Каранга. Светом се пронео глас да је најзад откривена земља легендарне краљице од Сабе богата златом и људи са свих континената похрлили су у Африку привучени могућношћу да се обогате.

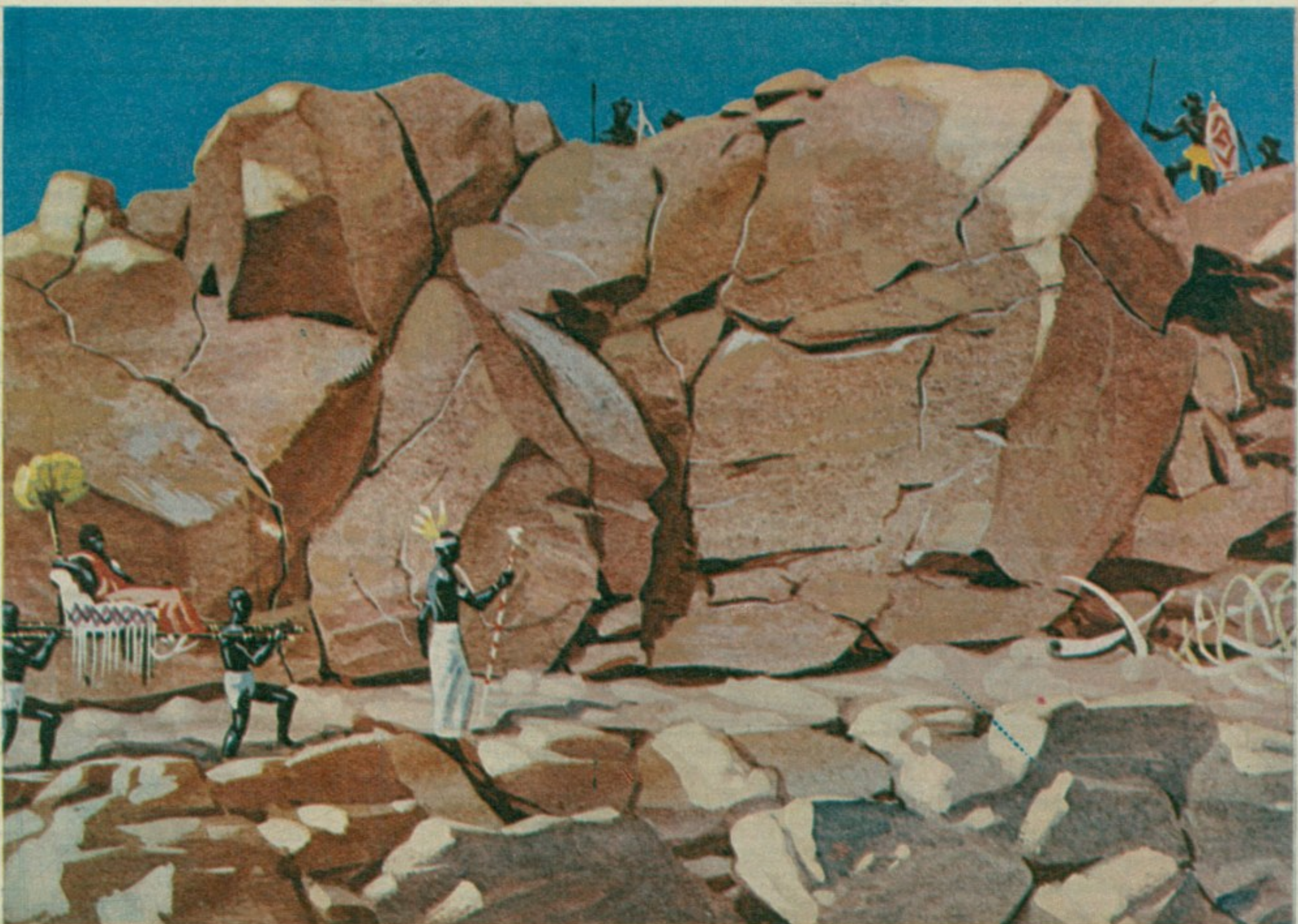

9

ИСТИНА О ЗИМБАБВЕ — Убрзо је из старих записа откривено да је Зимбабве — тако се звао загонетни град — био добро познат средњовековним морепловцима и трговцима. Први га је детаљно проучио научник Карл Маух 1871. а касније и други који су се служили најсавременијим методама и радиокарбонским тестовима. Истраживања су утврдила да је место насељено тек у VIII веку а највећи процват доживело у XIII. Зидине подигли владари династије Менмататапа и Розви који су трговали с Португалцима.

рана изузетне акустичности што су свештеници и те како умели да искористе говорећи верницима да је громки одјек у дворани глас самог бога. Обичан народ могао је да се обрати богу само преко моћних свештеника и врачева који су живели у „његовим кућама“.

12

ПОСЛЕДЊИ КРАЉ — Владар Розвија који је носио титулу мамбо живео је окружен обожавањем у храму међу зидинама. Са својим поданицима никада није долазио у директан додир а када би захтевао да разгледа краљевство, путовао је у носилци или пребучен да га нико не препозна. Последњи мамбо — Кирисамуру — убијен је 1834. Тада је племе Нгона разорило Зимбабве а они становници који нису изгинули одвучени су у Тангањiku. Зимбабве је заборављен све док у њега није залутао амерички довај.

НАСТАВИЋЕ СЕ

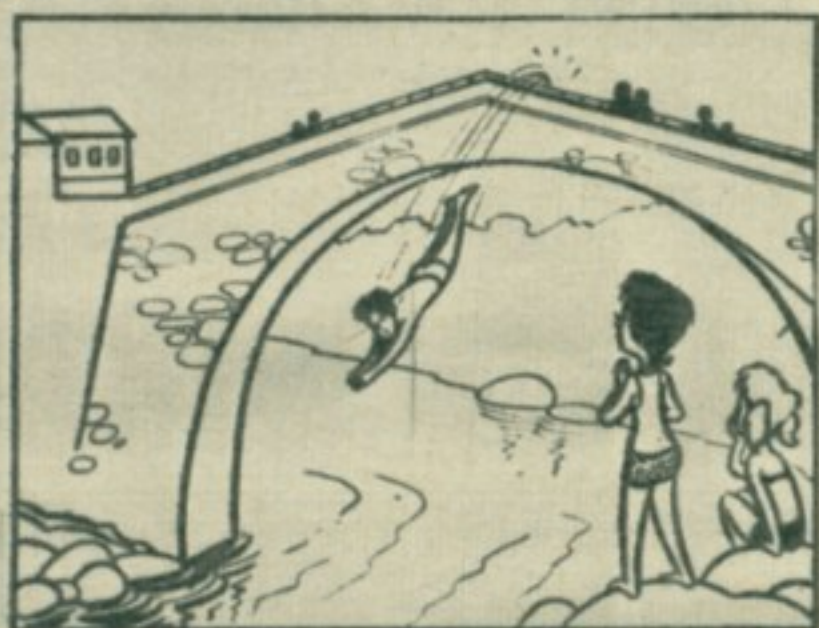
ENERGOINVEST НАГРАЂУЈЕ

У МОСТАРУ ГРАДУ...

„Како се зове херцеговачки град у коме Енергоинвест сад подиже највећи алуминијумски комбинат у земљи?“ — гласило је питање постављено у 25. Енергоинвестовом задатку а објављено у нашем листу број 1020. Наравно, сви учесници овог наградног конкурса знали су да се овај град зове **Мостар** и тако стекли право да учествују у извлачењу увек вредних награда.

Овога пута срећа се осмехнула следећим нашим читаоцима чија је имена извукао све популарнији интерпретатор народних мелодија Хашим Кучук — Хоки.

I НАГРАДУ машину за прање рубља добила је **ТУЊА ПЛАВО**

ПОПУЛАРНИ ПЕВАЧ ХАШИМ КУЧУК-ХОКИ ИЗВЛАЧИ НАГРАДЕ У 25. ЕНЕРГОИНВЕСТОВОМ ЗАДАТКУ.

ТИЋ, Сомбор, ПИК, ВНИ управа бр. 125.

II НАГРАДУ 15 дана летовања за ужу породицу на Острву цвећа добила је **МИРА ПЕРВАН**, Чапљина село Тасовчићи.

III НАГРАДУ гитару добио је **СРЕЋКО СОБОДИЋ**, Браће Радића 17, Нашице.

DARWIL
НАГРАДНА ИГРА

МАЈМУНИ ИДЕНТИФИКОВАНИ!

Преко 4000 читалаца Политикиног забавника послало је своје одговоре за наградну игру — **DARWIL** из Забавника 1018. Већина њих одговорила је тачно, само 382 одговора била су нетачна. Према томе, задатак није био тежак!

Ево тачног одговора: **A-8, B-4, C-9, D-1, E-3, F-7, G-6, H-5 i I-2.** Жири Забавника на срећу је извукао добитнике 6 **DARWIL** часовника — поклон фирме **DARWIL**.

I НАГРАДУ: Мушки часовник са датумом отпоран на воду добио је **БОГДАН МИЛОСАВЉЕВИЋ**, Јасеничка 18/1, 11320 Велика Плана.

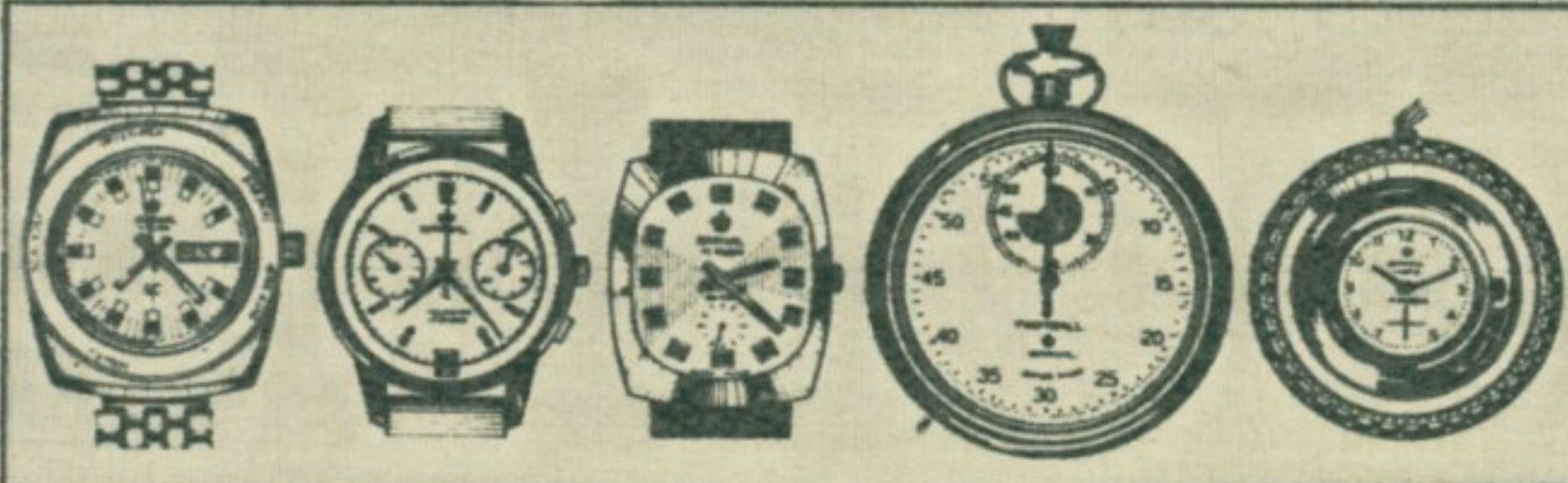
II НАГРАДУ: мушки часовник са календаром добила је **РАНКА ЈОВАНОВИЋ**, Д. Туцовића 43, Београд.

III НАГРАДУ: дечји часовник добио је **БЛАЖ СТЕФАНОВИЋ**, Зг. Пирниче 79д, 61215 Дедводе.

IV НАГРАДУ: спортску штоперицу добио је **ВЛАДО КУРТАЊЕК**, Свиларска 9, 42000 Вараждин.

V НАГРАДУ: часовник-привезак добио је **РАДОЈЕ ВАСИЋ**, Н. Насеље Д/6 — 1/12, 19320 Кладово.

VI НАГРАДУ: часовник-привезак добио је **ЖАРКО ЖИТКО**, Далматинска 11, 58480 Вис.

хумор

— Кад гледам Месец, мислим на нашу вечну љубав, а ти, драги?

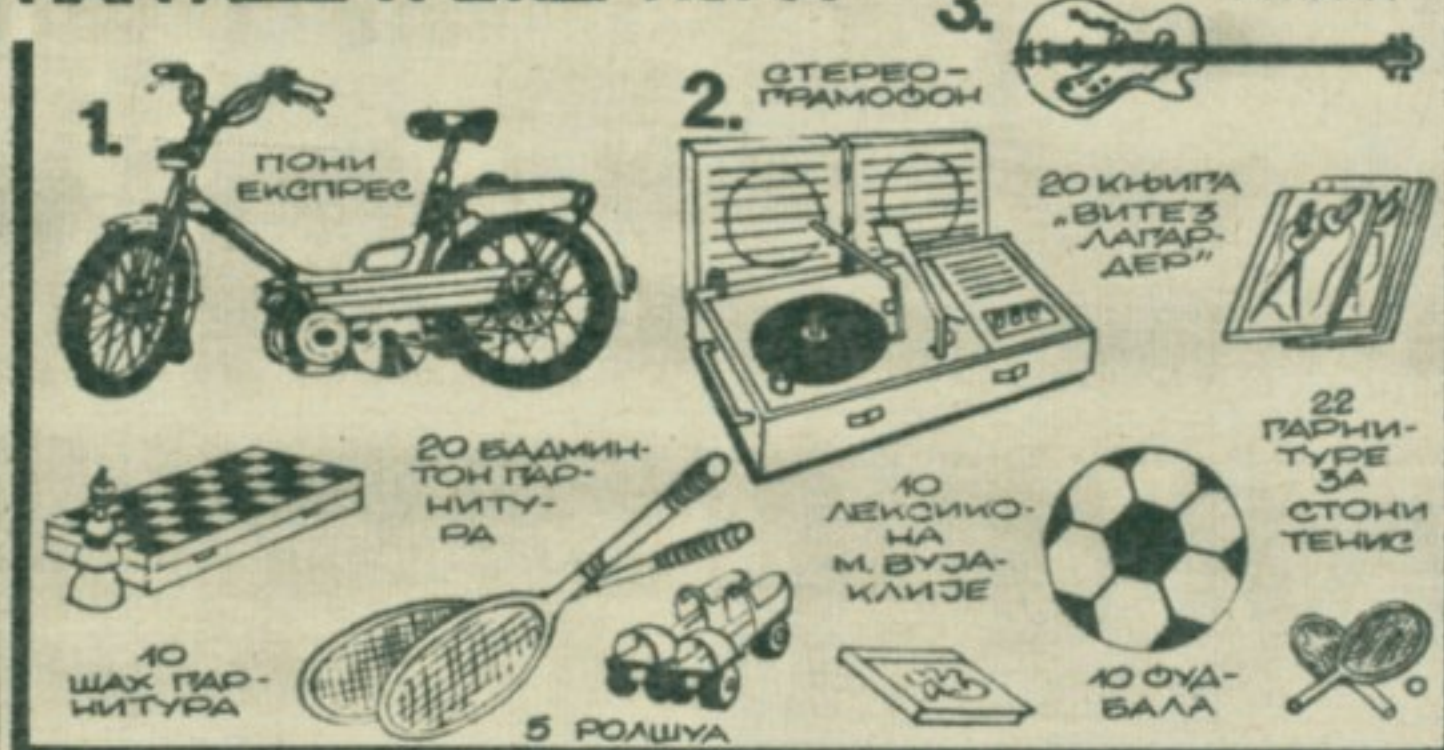
SOMBOLED МАКСИМАЛНИ СЛАДОЛЕД

ПОЗИВА ВАС
НА ВЕЛИКУ
НАГРАДНУ
ИГРУ!

Пошаљи на адресу: ПИК „СОМБОР“ — 25000 СОМБОР, 20 поклопаца и кесица (може и помешано) од СОМБОЛЕДА, као што су они означени стрелицом на горњем цртежу. Награде ће бити извучене 25. августа.

НАГРАДЕ ТРЕЋЕГ КОЛА

Ово је једна од четири велике наградне игре. За сваку нову игру нове награде.

7

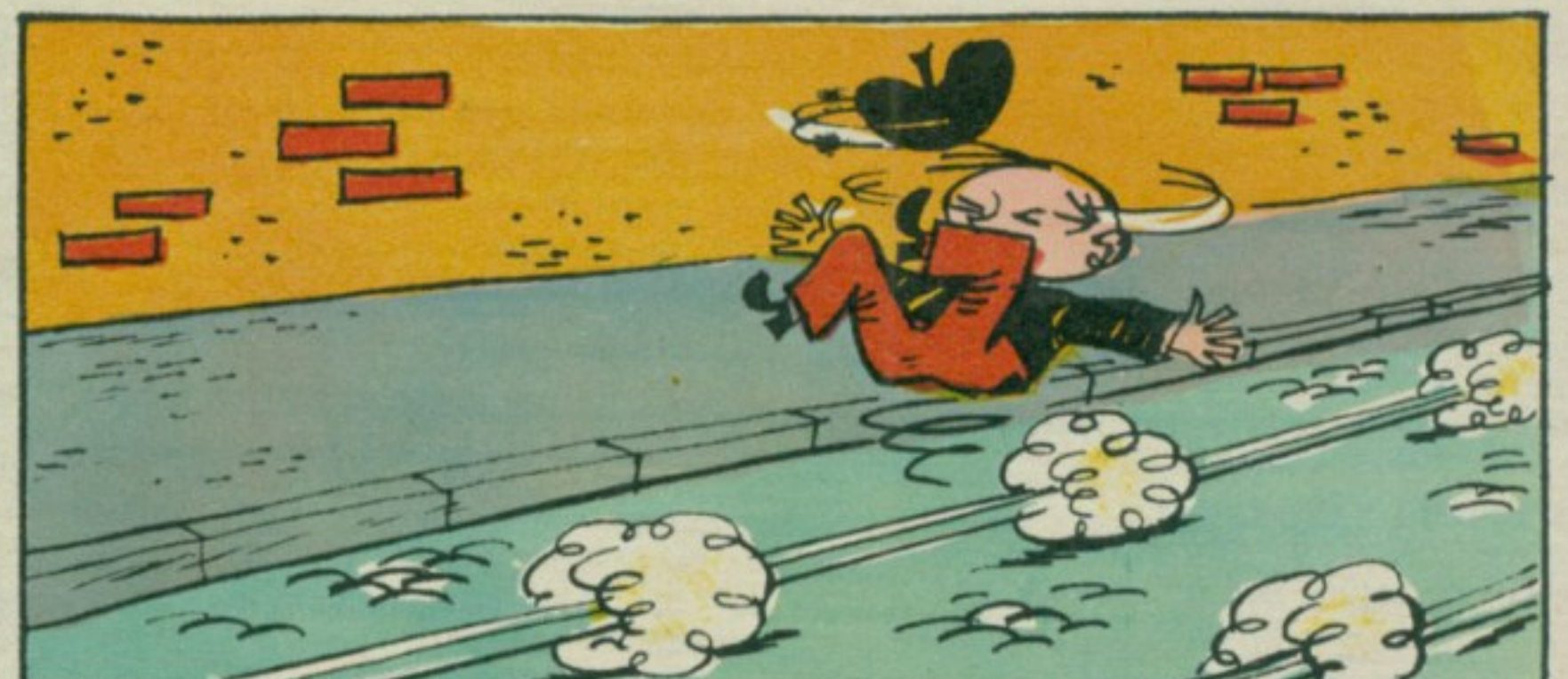
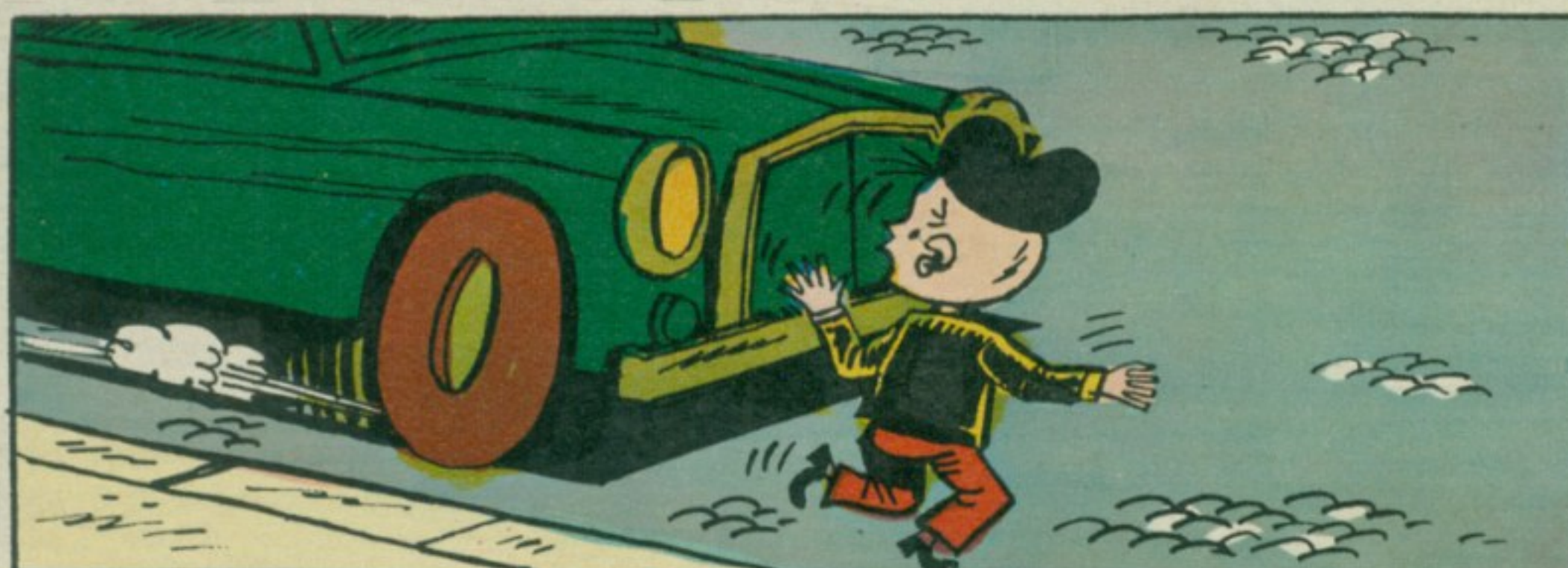
дана
увек
с вама

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Једном ухваћен соко
више се не копрца
(Берберска пословица)

ГОЛУБОВИ ПИСМОНОШЕ

ПРВИ ОСМЕХ

Ноћ се спуштала на вештачки сателит 0-25. За неколико часова доћи ће Нова година и свако насеље робота прославиће је онако како су овај празник славиле још прве генерације робота насељене овде пре више од двадесет векова.

Дечак робот ЈН 25 био је радознао. Стално је запиткивао мајку кад ће доћи Нова година, какав је то празник и зашто се прославља. Али, ни мајка није много више знала од њега.

— Празник као и сви други, слави га цео свет. А сад ме пусти! Вечерас долазе гости, морам у кухињу.

Могу ли онда да питам електронску машину? — упорно је наваливао дечак.

Ја ћу — рекла је мајка нестрпљиво — ти још не умеш добро да рукујеш рачунарима.

Посласице од њајине

Притиснула је одговарајућу дугмад и пренела машини питање свог сина. Ускоро компјутер поче да емитује одговор:

„Кад су људи у давна времена лансирали у васиону сателите на којима ми данас живимо, намеравали су да оснују научни центар за истраживање. Сателите су населили усавершеним роботима који су могли да управљају електронским машинама и сами себи обезбеде развитака. Пренели су на наш сателит и неколико својих обичаја који су се до данас одржали. Међу њима је и празновање Нове године коју су раније сви људи на Земљи, док су на њој постојали, вековима прослављали. Ето, зато се на Нову годину код нас окупљају пријатељи и рођаци и служи свечана вечера. Временом је за роботе највећа посласица постала вештачка платина коју и вечерас свако са нестрпљењем очекује. Тај обичај се одржао и 25 векова после нестанка људи јер су они, као што је познато, још крајем 20. века страдали од водоничне бомбе која је непажњом активирана“.

Само што је рачунар завршио емитовање одговора, ушао је отац. Мајка не издржа а да га не прекори што је закаснио, гости само што нису дошли.

— Морао сам да заменим колегу — правдао се отац — њега су однели у радионицу да му поправе леву страну мозга. Имао је теже оштећење и били су принуђени да му замене неке делове. Сад је све у реду. Новац који ћу добити за овај прековремени рад помоћи ће ми да исплатим кредит који сам узео да бих купио поклон нашем дечаку. Је ли био добар данас?

— Није престајао да запиткује о Новој години — одговори мајка. Морала сам да укључим рачунар да би му он дао објашњење.

Отац изгланца руке тако да метал доби изузетан сјај, а мајка настави да спрема сто за госте.

— Тата, кад ћеш ми купити лутку коју си обећао. Знаш, ону која уме да се смеје.

— Ускоро — одговори уморно отац.

— Али, реци ми кад, толико желим да је имам.

Сад се умешала и мајка, забринута за васпитање свог сина:

— Одакле им уопште идеја да праве такве играчке? Зашто се нашој деци пуне главе навикама људи. Знаш, људи су нас начинили тако да се развијамо док и сами не постанемо слични њима, али то је било још пре двадесет и пет векова а ми смо и даље роботи, додуше нешто савршенији, али у сваком случају ја то више не сматрам важним, нити се нечем надам.

Отац је ћутао. Знао је да она то чини само зато што јој је криво и што је изгубила сваку наду да ће једног дана постати право људско биће. Мајка је настављала нешто тише, да дечак не чује:

— И његов ујак ЈИ 6 лоше утиче на њега. Стално му прича о својим припремама за путовање на Земљу коју он, као први робот треба да истражи и види нема ли можда каквих трагова живота на њој.

Али, дечак је ипак чуо ујаково име и одмах упитао:

— Мама, хоће ли и он бити гост на вечери?

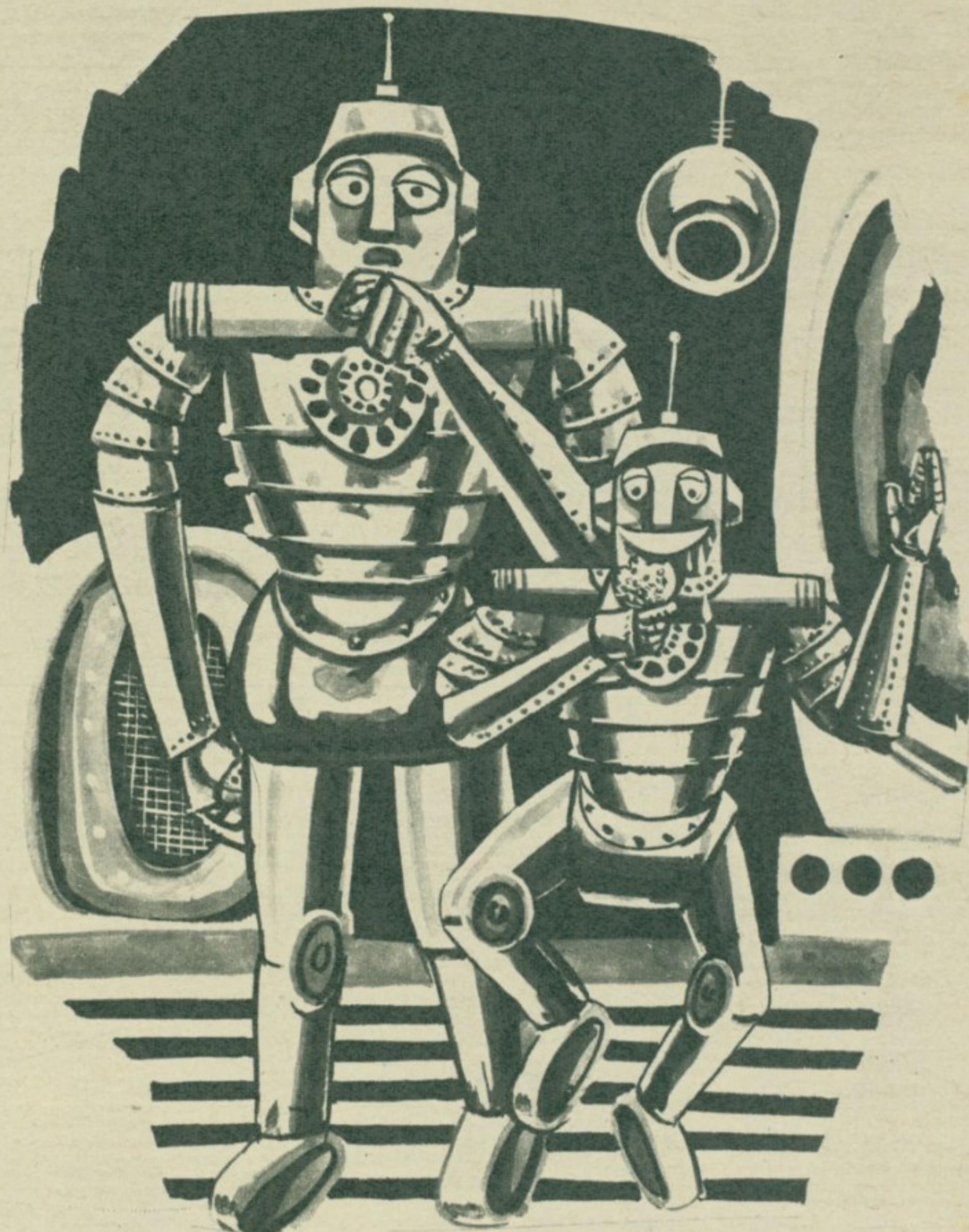
— Наравно да ће бити — рече мајка.

Ујак ЈИ 6

Гости су почели да стижу и родитељи су имали пуне руке посла да их дочекају. Најзад се појавио и ујак ЈИ 6. Одмах се могло приметити да од осталих одскаче знањем и интелигенцијом. Дечак му се дивно и једва је чекао прилику да се смести поред њега.

Мајка је служила најфинију платину, затим разне врсте суперрафинираног уља и неко укусно јело на бази алуминијума.

Мали ЈН (јуниор) 25 замолио је ујака да му нешто каже о људи-

— УЈАЧЕ! ЗАШТО МИ НЕ МОЖЕМО ДА СЕ СМЕЈЕМО—ПИТАО ЈЕ ДЕЧАК-РОБОТ ЈН 25. — РЕЦИ, АКО УСПЕМ ДА СЕ НАСМЕЈЕМ, ХОЋУ ЛИ ПОСТАТИ ЧОВЕК?

ма, да му их опише. И ујак стрпљиво поче да му прича о томе како су људи изгледали, о кожи која је покривала њихово тело, о рукама и ногама са по пет прстију, о властима на глави, о нежности и ломљивости њиховог на изглед чврстог, а у ствари, тако рањивог тела.

— А због чега су се они увек смејали — питао је ЈН 25?

— Нису се увек смејали већ само онда кад су били задовољни и срећни.

— А како су то чинили?

Робот покуша да му објасни, па и сам начини неку гримасу као да хоће да подигне и развуче усне, али метал је био исувише тврд за тако нешто. Онда и мали ЈН 25 покуша да се насмеје. Његов метал је био нешто еластичнији, али то ни издалека није личило на смех.

— Ујаче, зашто ми не можемо да се смејемо као људи? Реци, ако би неко од нас успео да се насмеје, да ли би постао човек?

— Па, вероватно — одговори ујак.

— Јеси ли завршио са јелом? — опомену га мајка. — За столом се не прича!

Вечера се ближила крају и гости ускоро почеше да се разилазе. Кад је легао, мали ЈН 25 је дуго

размишљао о ујаковом путу на Земљу. Кад би и он могао кренути са њим, било би дивно. Али ујак му је рекао да је то овога пута немогуће. Ујак је први роботонаут који са сателита путује на Земљу да је истражи. Како се он поноси својим ујаком ЈИ 6! Како ће му тек другови завидети кад им буде причао о ујаковом путу!

Траба умесио мејала

После неколико дана ујак је отпутовао. Дечак је био тужан и узбуђен. Али, управо тада отац му је донео обећану лутку. Личила је на људе који су пре 25 векова живели тамо негде на далекој Земљи. Имала је косу на глави и по пет прстију на рукама и ногама, а кад би притиснуо на дугме лутка би се гласно насмејала.

Дуго се ЈН 25 играо с лутком. Пред спавање замишљао је како се налази на Земљи међу људима и доживљава хиљаду разних авантура у којима је он увек главни јунак. Људи су слаби и рањиви и стално траже од њега помоћ. А он, снажан,

ГОСПОДАР МАМУТА

храбар, наоружани свим могућим оружјима, увек им прискаче у помоћ и спасава их. А после свих тих авантура људи му захваљују сме- хом. Смех, радосно развучене ус- не, очи пуне среће... то је мали робот ЈН 25 видео пре него што је утонуо у сан.

Једва је чекао да се ујак врати с пута по Земљи и исприча му шта је тамо све видео.

Додуше, са ујаком су одржавали радио и телевизијску везу и он је са Земље слао веома занимљиве по- руге. Говорио је како Земљу поно- во покрива вегетација као некад.

— А шта је то вегетација? — пи- тао је дечак.

Отац је покушао да му објасни, па је чак и од ујака успео да до- бије специјално објашњење преко радија о томе. Мали је с пажњом слушао и маштао како би било див- но кад би се ту, на њиховом сате- литу, уместо мрке боје метала по- јавио диван, бескрајан тепих зеле- нила као на Земљи. Какав чудан свет, та Земља! Како мора да је дивно ујаку кад може да ужива у тим далеким лепотама.

Најзад се ујак вратио. Свечано су га дочекали јер су сви од његових истраживања много очекивали. Он- да је морао врло дуго, данима, да подноси извештај претпостављени- ма о свом истраживачком путу на ту далеку планету, Земљу, да при- казује начињене снимке и да изла- же своје налазе.

Необичан

Њоклон

• Нестрпљиви дечак ЈН 25 једва је дочекао да се сретне са ујаком.

Ујак је носио мали завежљај и после поздрава почео је одмах да га дрешти. Дечак је скакутао око њега и запиткивао:

— Шта је то? За кога је то?

— То расте на Земљи, на дре- њу, у великим количинама, али не знам шта је.

Ујак ЈН 6 је отворио завежљај и појавило се нешто округло и жуто.

— Каква боја! — дивео се дечак.

— Али, чему то служи?

— Питао сам наше рачунаре и сазнао да су то плодови воћке коју су људи пре 25 векова звали по- моранца и коју су нарочито деца с уживањем јела. Данас их опет има на Земљи.

Дечак узе чудну воћку и поче је радосно окретати својим неспрет- ним металним рукама.

— Како бих волео да имам јед- ну.

— Па твоја је — рекао је ујак.

— То ти је мој новогодишњи пок- лон. Признајем мало је закаснио, али желео сам да ти донесем не- што са Земље.

Још неколико тренутака дете је превртало жути плод по рукама а затим изненада принесе поморанцу устима и загризе. Слатка течност поцуре му низ металне образе.

Очаран бојом и укусом непозна- те воћке, дечак одједном узвикну:

— Ујаче! види, ја једем сунце, право мало сунце.

И у том тренутку његове усне се подиглоше и развуче у — ос- мех. Први пут у свом малом жи- воту он је почео да се смеје, глас- но и радосно као право дете.

Од тог тренутка мали ЈН 25 ни- је више био робот!!!

ПЛОЧА ЗА ВАС

ПРОПЛАКАТ ЋЕ ЗОРА

Велика победа Мише Ковача на интернационалном фестивалу „Сплит 71“ композици- јом Стјепана Михаљин- ца ПРОПЛАКАТ ЋЕ

ЗОРА, донела му је, после неколико „златних плоча“, први фестивалски успех. На плочи коју је издао „Југотон“ друга композиција је ЈЕДАН БРОД са „Сплита 69“. Цена плоче је 9,30 н. дин.

ПЕСМА ЛЕТА

И ове године Лола Но- ваковић и Ђорђе Мар- јановић учествују на „Песми лета“, истина не тако успешно као ранијих година. Воде- ћа места препустили су млађим певачима што не значи да је њихова популарност опала. На плочи Продукције плоча РТВ су: ВОЛИ МЕ САД, коју пева Лола и АКО МЕ ЖЕЛИШ ДРАГА, коју пева Ђорђе. Цена плоче је 9,30 н. дин.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 17 година. Волим каубојске и криминалне филмове. Желео бих да се дописујем. Навијам за „Партизан“. Љубиша Маринковић, Васе Албанца 47, 19360 Сврљиг.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима широм земље, који воле бит и народну музику а навијају за ФК „Сарајево“. Исмет Аговић, Ивана Рибара 16, 74400 Дервента.

Имам 14 година. Желео бих да се дописујем са девојчицама и де-чацима широм Југославије и иностранства. Сакупљам фотографије глумца, разне моделе и текстове забавних песама. Језик дописивања: хрватско-српски, италијански и руски. Божица Бужанић, Буд-манијева 11, 41000 Загреб.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Ученик сам II разреда Економске школе. Скупљам плоче бит музике а навијам за „Црвену звезду“. Живојин Предић, Душана Поповића 3, 18000 Ниш.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама од 15 до 17 година широм наше земље. Идем у I разред Економске школе. Скупљам разгледнице и фотографије глумца. Биљана Милошевић, Драгомира Гајића 19а-1/7, 37000 Крушевац.

Имам 17 година и желим да се дописујем са другарицама и друговима који скупљају страни новац. Радојица Манчић, М. Тита 197/2, 18300 Пирот.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Имам 11 година. Скупљам разгледнице. Волим музику. Јадранка Радовић, 81346 Зеленика 35, Бока Которска.

Имам 12 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Сакупљам разгледнице и сличице „Животињско царство“. Навијам за „Динамо“. Здравка Петричевић, Дечје село, А2, 58300 Макарска.

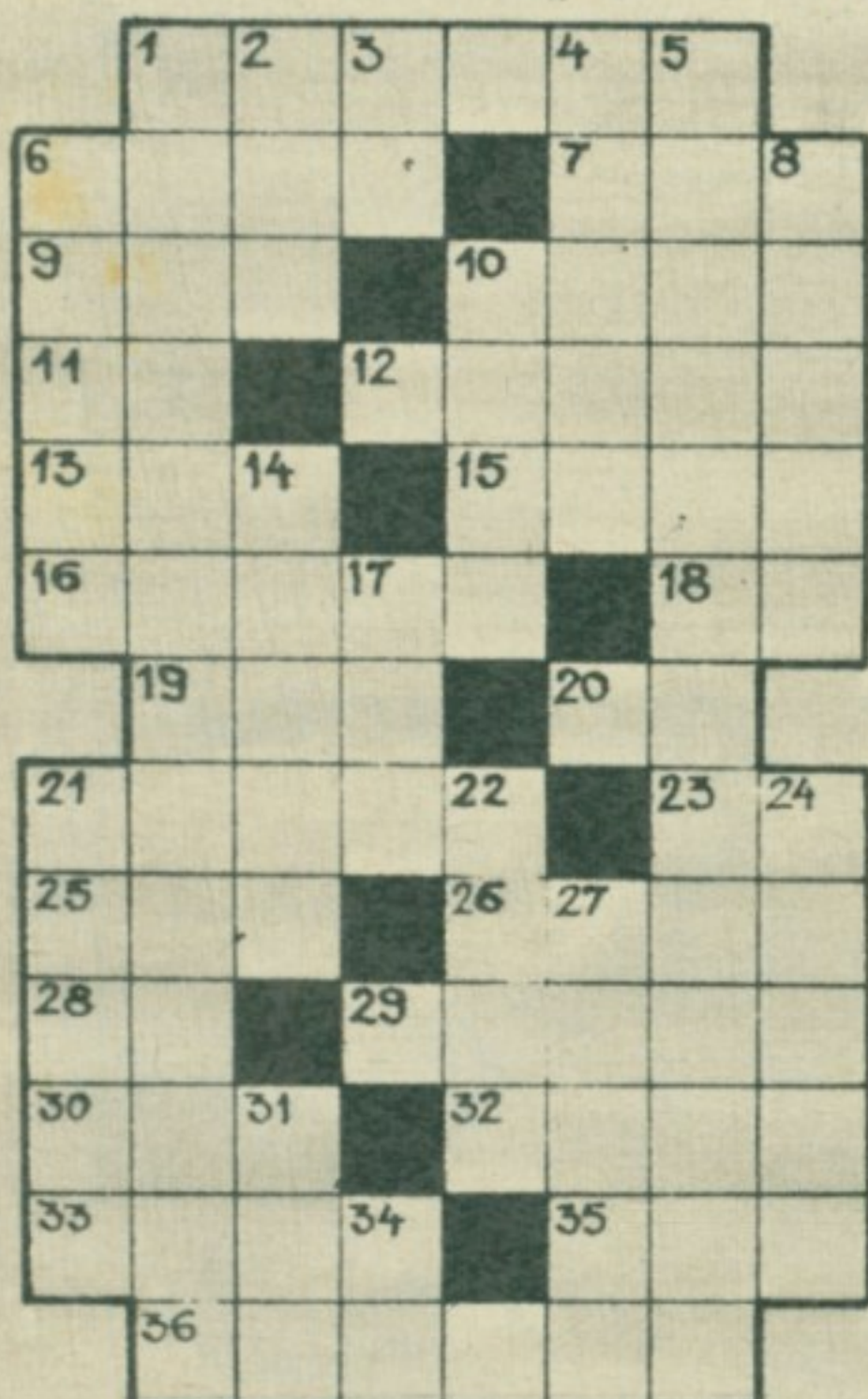
Имам 16 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Волим бит музику и спорт. Перица Јосиповић, Иц ВВГ „Маршал Тито“, 79000 Мостар.

Имам 13 година. Желео бих да се дописујем са девојчицама и де-чацима широм Југославије. Навијам за „Црвену звезду“. Сакупљам марке и лутке. Молила бих да ми у писму пошаљу и фотографију. Весна Пезељ, Пут Меја 10, 58000 Сплит.

* укршшене речи *

Водоравно: 1) врста средњовековне лађе (множ.); 6) време; 7) река у Аустрији; 9) народно коло; 10) један европски народ; 11) два сугласника; 12) неспокојство; 13) спис; 15) део мушке одеће; 16) минерал, сулфид гвожђа; 18) иницијали нашег сликара и графичара; 19)

шумска звер; 20) зачина једу; 21) држава у Азији; 23) хемијски знак за платину; 25) ноћна птица грабљивица; 26) земљиште (лат.); 28) узвик; 29) једна од електрода; 30) чехословачка афирмација; 32) вешта превара; 33) отворена повреда; 35) света (турц.); 36) река у Далмацији.

Усправно: 1) чувено Његошево дело; 2) град у Финској; 3) музичка нота; 4) трагична поема Гарсије Лорке; 5) дело које садржи основе свег знања; 6) позната песма Милана Ракића; 8) непрерађен; 10) покрет телом или руком при говору; 14) дувачки музички инструмент; 17) река у Перуу; 21) аустријски композитор мађарске народности („Весела удовица“); 22) град у Француској; 24) пантљика; 27) мушко име; 31) лична заменица; 34) коњ.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) име; 4) боб; 7) ромб; 9) Сава; 10) Илир; 11) ориз; г; 12) Савка; а; 14) маниока; 16) Борко; 17) еза; 19) ар; 20) ала; 22) А/лександар В/учо; 23) рак; 25) имање; 27) Леонида; а; 30) стаја; к; 32) лото; 34) емир; 36) Аден; 37) Ника; 38) сан; 39) час.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у страниј валути: DM 52. — S 14. — F 78,40 — Sfr 61,60 — Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ДРУГОВИ РАДИО-АМАТЕРИ

Желимо да помогнемо нашим друговима радио-аматерима да набаве материјал за градњу пријемника, предајника, зујалица и сличних транзисторских уређаја код нас. Шеме и савете ћемо послати бесплатно.

Бранислав Лазин, 26300 Вршац, Х. Пинкија 9 и Драган Лазин 26300 Вршац Војвођанских бригада 10

ТРАЖИМО КУЧЕ!

Драги Забавнице,

Молимо те мој брат и ја као твоји редовни читаоци да нам помогнеш око тражења једног кучета пасмине — икотски овчар. Ми већ дуго тражимо такво куче, али до сада нисмо имали успеха. Сваком ко нас упуту на право место бићемо много захвални.

Драгослав и Биљана Жигић, Томе Росандића 13 23000 Зрењанин

БРАДАВИЦЕ СЕ ПРЕНОСЕ

Поштована редакцијо,

Видим да Забавник даје савете и одговара на питања читалаца, па бих те молио да и мени помогнеш. Имам много брадавица. Старији су ми рекли да ће временом да нестану, а ево прошле су две године а брадавица је све више. Ка-

жи како да их излечим? Не желим да идем лекару јер ће их сигурно сећи.

Твој читалац

Јован Николић, Иланца, Божица 26-а

Постоји више начина за лечење брадавица. Најбоље је да их лечи лекар и то није ништа страшно. Поред одстрањивања оштром кашиком или струјом, брадавице се скидају и помоћу течног азота и овај начин је сасвим безболан. Замоли свог лекара да ти да упут за Кожну клинику у Београду у Вишеградској 26, па дођи једног понедељка или четвртка пре подне пошто се тих дана лече брадавице течним азотом на одељењу физикалне терапије ове Клинике. Немој дуго да чекаш пошто ће се брадавице намножити, а од тебе их могу добити и твоји у-кућани и другови.

ДОКТОР

МЕЊАМО, ПОКЛАЊАМО, ТРАЖИМО

СВЕ до хиљадитог броја Забавник сам куповао по два броја недељно: за себе и сестру. Сестра ми се одселила, па бих хтео продати један комплет од броја 836 до 1000, по цени 50% мањој. Надам се да ћете ми помоћи и ово објавити.

Славко Данилов, 11000 Београд, Косте Абрашевића 6

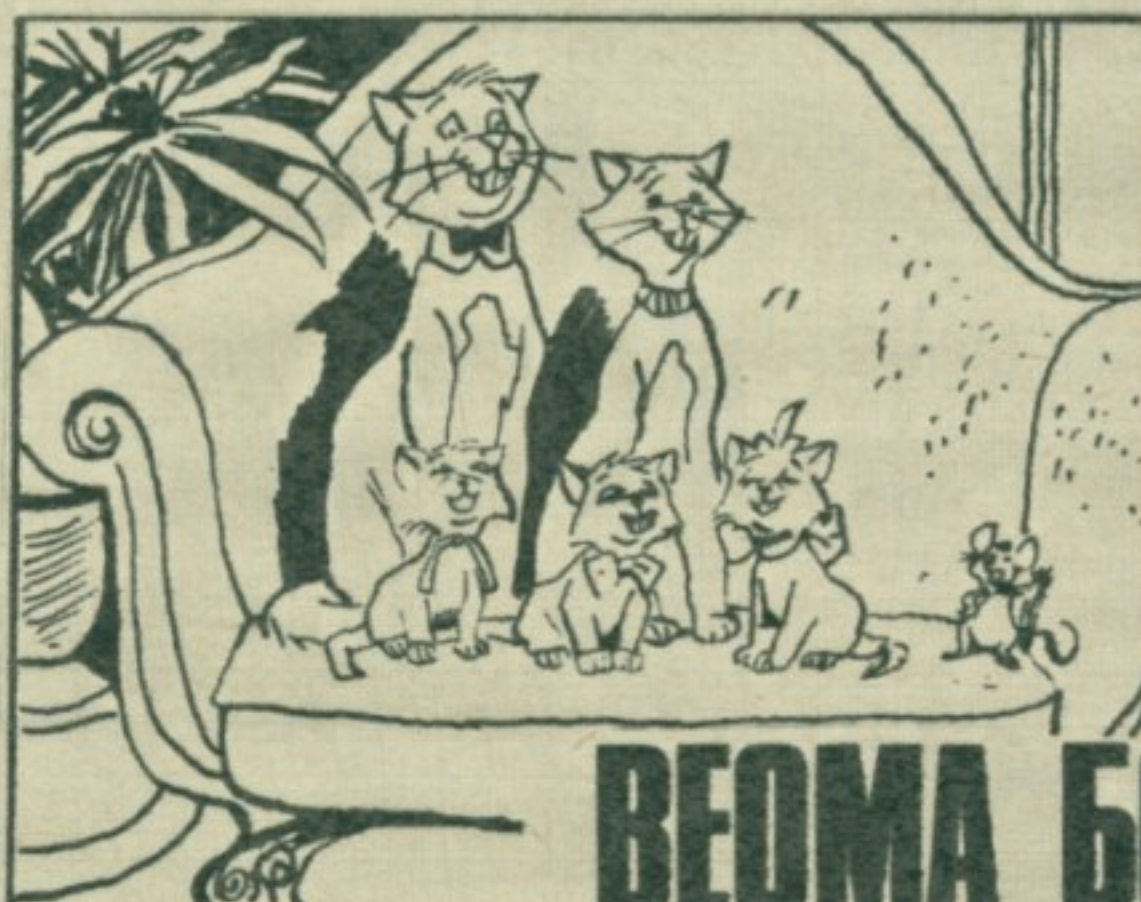
ЧИТАТЕЉКЕ и читаоци који скупљају сличице „Животињско царство“ молим да ми пошаљу следеће бројеве који ми недостају: 1, 30, 70, 101, 102, 134, 137, 140, 156, 172, 200, 228, 237 и 241.

Душко Миловић, село Мојдеж, з.п. Игало 81347

НЕМОЈ, Забавнице, молим те да ово писмо бациш у кош. Ево због чега: ми деца из наше зграде добили смо једну собу за игру. Рекли су нам још да ту треба да имамо разне књиге, играчке и друге забавне игре, а ми то немамо. Само смо набавили 2 шаха и једну лутку. Зато молимо читаоце Политикиног Забавника да нам пошаљу помоћ. Чуљак Ивица, Главан Зоран, Видовић Маринко, Марковић Љиљана и Барбир Јасминка.

Помоћ слати на адресу:

Мехмедовић Азра, Владимира Назора 13, 58340 Плоче

У ИДУЋЕМ БРОЈУ

КОМПЛЕТАН СТРИП

ВЕОМА БОГАТА МАЧКА

